

KUR'ÂN'DAN MESAJLAR

İsmail Dinçer

KUR'ÂN'DAN MESAJLAR
İsmail Dinçer

1. Baskı: Mayıs 2022

T.C. Kültür Bakanlığı Yayıncı Sertifika No: 29007

ISBN: 978-625-7211-09-3

Genel Yayın Yönetmeni: Çiğdem Okumuşlar
Sayfa Düzeni: *ademseneel.com*

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ / 5

KİTABIMIZA NEDEN KUR'ÂN'DAN
MESAJLAR İSMİNİ VERDİK / 11

KONULAR / 12

SONUÇ / 233

ÖNSÖZ

“Kur’ân’dan Damlalar” kitabımızın devamı olan bu kitabımızda da Kur’ân’da geçen çeşitli konuları ve kelimeleri, incelemeye devam edeceğiz.

Bu kitabımız da diğer kitabımız gibi, Kur’ân’da geçen âyetlerin kelime kökenine kadar inilerek, farklı bir bakış açısı ile oluşan bir değerlendirmedir.

Kitabımızda geçen değerlendirmeler, gördüğümüz “İlm-i Tevhîd” eğitimi sonucu, gönlümüzce olan değerlendirmelerdir

Bu değerlendirmeler bir iddia değildir, sadece düşüncelerimiz ve yorumlarımızdır.

Kur’ân bizlere Hazreti Muhammed’den gelen bir emanettir.

Her kişi Kur’ân’ı anlamak için okumalı, düşünmeli ve araştırmalıdır.

Kur’ân hepimize, ilmi hakikatler ve edebi öğütler sunar.

Bize verilen akıl, hakikatleri anlamamız içindir.

Asla aklımızı yok saymamalıyız.

Asla düşünmekten, araştırmaktan, vazgeçmemeliyiz.

Kur’ân bizlere, Kur’ân’ı anlamamız için sunulmuştur.

Arapça okuyup anlamadığımız müddetçe, Kur’ân’ın emrine uymamışız demektir.

Arapça her bir kelimenin, kendi dilimizdeki karşılığını bularak okumalıyız.

Arapça okumak sevaptır diyenlere kanmamalıyız.

Okuduğumuz şeyi anlamadığımız müddetçe onun bir sevabı olamaz.

Allah bizlere Kur'ân'ı; okuyup, akledip düşünmemiz ve anlamamız için sunmuştur.

Zuhurf Sûresi 3: "İnnâ cealnâhu kur'ânen arabiyyen leallekum takilûn."

İnnâ cealna hu : Muhakkak, düzenledik, sunduk, yaptık, kıldık, o,
Kur'ânen : Kur'ân, kâinat kitabı, okunan şey, beden kitabı,
Arabiyyen : Anlaşılır bir dille, anlaşılır bir halde,
Lealle kum takilune : Umulur ki akıl edersiniz, düşünüp anlarsınız,

Meâli: "Muhakkak ki biz, Kur'ân'ı anlaşılır bir şekilde sunduk, umulur ki siz akledip düşünürsünüz."

Kur'ân'ı Arapça okuyun, meâlini okumayın diyenler, Kur'ân'a ihanet eden kimselerdir.

Allah onlarca âyette "Akledin, düşünün, tefekkür edin, hakikati anlayın" diye öğütler sunmuştur.

Duhân Sûresi 33: "Ve âteynâhum minel âyâti mâ fîhi belâun mubîn."

Meâli: "Ve onlara sunduğumuz âyetlerimizi dikkatlice düşünerek anlamaya çalışırlar."

Kur'ân'da geçen her bir kelime, dikkatlice düşünmemiz, araştırmamız ve anlamamız için sunulmuştur.

Akletmediğimiz müddetçe, hakikatleri anlamamız mümkün değildir.

Kur'ân'da "Akletmeyen kimseler, cehaletin kirliliğini üretirler" uyarısı vardır.

Yûnus Sûresi 100: "Ve yecalur ricse allelezîne lâ yakılûn."

Meâli: "Akledip düşünmeyen o kimseler, cehaletin kötülüğünü, kirliliğini, üretirler."

Bu âyetteki uyarıyı asla unutmamalıyız ve hatta herkese hatırlatmalıyız.

Akıl edip düşünmemek, insana verilen beyne ihanet edilmesidir.

Toplumda, Arapça kelimelerin ilâhi frekansları var diyenlere kanmamalıyız.

Kur'ân apaçık bir şekilde "Kelimenin lafzında kalmayın" der.

Kâf Sûresi 18: "Mâ yelfizu min kavlin illâ ledeyhi rakîbun atîdun."

Mâ yelfizu	: Lafız, söylenen, telaffuzda kalmayın, mutlak,
Min kavlin	: Söz, söylemek, kullanılan sözler,
İllâ ledey hi	: Var, başka, değerlendirme, onda vardır, yanında, ona ait,
Rakibun	: Gözeten, kontrol eden, araştırıp gözlemleyen,
Atidun	: Hazır olan, görünüp duran, var olan, her an,

Meâli: "Sözün telaffuzunda kalmayın, onu anlamak üzere değerlendirin. Hakikatleri anlamak için her an araştırın gözlemleyin."

Âyette belirtildiği gibi, asla Arapça kelimelerin lafzında kalmamalıyız.

Her bir kelimenin kendi dilimizdeki karşılığını bulmaya çalışmalı ve düşünmeliyiz.

Kur'ân'ı incelediğimizde anlıyoruz ki Kur'ân bizlere anlamamız için sunulmuştur.

Arapça okuyup sevap beklememiz için değil.

Ölülere okuyup, onlara sevap gitsin diye değil.

Ölü olan bizim kâlbimizdir, kâlbimizin dirilmesi için Kur'ân'ı okumalı ve onu mutlaka anlamak için gayret göstermeliyiz.

Kur'ân'ın içinde muhteşem bilgiler vardır, muhteşem uyarılar vardır.

Kur'ân'ın içinde, nice sırlara kapılar açacak bilgiler vardır.

İlimde nice keşifler yapılmasının kapılarını açacak işaretler vardır.

Kur'ân'ı mutlaka ve mutlaka anlamak için okumalıyız.

Birçok grubun "Arapça okuyun, sevap bekleyin, Türkçe çevrimini okumayın" söylemlerine asla kanmamalıyız.

Kur'ân, hakikatlere kapı açan ilâhî bir sunumdur.

Kur'ân; varlığın varoluşunu ve varlığı varedeni anlamamız için sunulmuş bir kitaptır.

Kur'ân; sorgulamayı, araştırmayı, akletmeyi, düşünmeyi, te-fekkür etmeyi, tezekkür etmeyi, varlığı incelemeyi, şâhit olmayı ve sâlih kimse olmayı hissettirir.

Kur'ân'da yaklaşık iki bine yakın âyet, akıl etmek ve düşün-mek üzerinedir.

Kur'ân, "Allah nedir?" hakikatini layığıyla anlamamızın ka-pılarını açar.

Kur'ân, görünen varlığın ne olduğunun, nereden geldiğinin, nereye gittiğinin düşünülmesi ve anlaşılması gerektiğini sunan ilâhî metindir.

Kur'ân; birliği, beraberliği, yardımlaşmayı, paylaşmayı tav-siye eder.

Ayrımcılığı, kavgayı, öfkeyi, hiddeti, bitirmeyi bildirir.

Kur'ân, kişiyi İslâm'a ulaştırır.

İslâm; barışa, huzura, selâmete ulaşmaktır.

İslâm şuuruna ulaşan kişinin içinde; öfke, hiddet, kavga, ben-lik, gurur, kibir yoktur.

İslâm şuuruyla yaşayan kişiye "Müslüman" denir.

Allah birdir, her varlık O'nun âyetleridir.

Allah, her varlıkta âyetleriyle birliğini, tekliğini gösterir.

Cümle varlık, O'nun özünden gelir, O'nun özüyle şekillenir.

Cümle âlem O'ndaydı, (Ağacın tohumda olduğu gibi), zamanı gelince her şey bir bir O'ndan açığa çıktı.

Açığa çıkan her şeyi tecellileri ile O kuşattı, zamanı gelen her şey, bir bir O'na döndü.

Evvel olan, Âhir olan, Zâhir olan, Bâtın olan O idi. (Hadid Sûresi 3)

Kur'ân'ı anlamak için okuyan her bir kimse, hakikatlerle ilgili düşüncelere kapılar açacaktır.

Yorumlarımızda bilmeden hata yapmışsak, özüne uygun açıklama yapamamışsak, dilerim bu kitabı okuyan onları yakalar ve ilme uygun, gönle uygun, daha derin açıklamalar yapabilir...

Aleyküm Selâm...

İsmail Dinçer

22-03-2022

KİTABIMIZA NEDEN KUR'ÂN'DAN MESAJLAR İSMİNİ VERDİK

Bu kitabımız, birinci kitabımız olan Kur'ân'dan Damlalar kitabımızın devamıdır.

İncelediğimiz her konu, Kur'ân'ın geldiği yer olan, varlık ve varlığın geldiği kaynağın boyutudur.

Kur'ân'ın sunduğu mesajları, anladığımız kadarıyla anlamaya ve anlatmaya gayret gösterdik.

Kur'ân'da olan her bir kelimedenden sunulan mesajları anlamaya gayret gösterdik.

İnsan vücûdu bir deryadır, sonsuz ilimler boyutudur

Varlık bir deryadır, oradan sunulan hakikatler sonsuzdur.

Kur'ân da bir deryadır, insanın ve varlığın özünden gelen mesajlar sunar.

İnsan, Allah'ın mesajlarını taşıyan canlı bir kitaptır.

Kendi canlı vücûd kitabına dönen kimse, kendinde bulunduğu hakikatleri, varlıkta da bulur, Kur'ân'da da bulur.

Kişi, kendi vücûdunda olan ilâhi mesajlara erişebilmesi için, aklı ve gönlü çocuk saflığında tertemiz olmalıdır.

Kişinin, aklı ve gönlü ne kadar temiz olursa, ilâhî aşkı ne kadar güçlü olursa, ilâhi mesajlara da o kadar fazla erişecektir.

İşte bizler de, Kur'ân deryasından sunulan mesajları yakalamaya çalıştık.

Yorumlamaya çalıştığımız her bir makale, Kur'ân'dan gelen mesajlardır.

Kur'ân'dan gelen mesajları gönlümüz yettiğince anlamaya ve bunu kaleme almaya gayret gösterdik.

Onun için kitabımıza "Kur'ân'dan Mesajlar" ismini verdik.

KONULAR

- 1- Yaşam
- 2- Düşün
- 3- Akıl Nedir
- 4- Öğretmediler
- 5- Hep Korkutulduk
- 6- Allah Sevgisi mi Allah Korkusu mu
- 7- Korkutana Kanma
- 8- Fitne Öldürmekten Kötüdür
- 9- Doğruları Bulalım Artık
- 10- Duyan Var mı
- 11- Cennetten Düşmek
- 12- Ezandaki Yedi Makam
- 13- Harflerden Gelen Mesajlar
- 14- İlimle Hareket Et
- 15- İlim Bilim Bilgi
- 16- İlim Ve İman
- 17- İlmel Yakîn Aynel Yakîn Hakkâl Yakîn
- 18- İçsel Yolculuk Nedir
- 19- Levh-i Mahfûz
- 20- Heyecan
- 21- Tayy-i Mekân Tayy-i Zamanı
- 22- Regâib Kandili
- 23- Miraç Kandili
- 24- Berât Kandili
- 25- Ramazan Ayı

- 26- Savm Sıyam Oruç
- 27- Fıtır-Ramazın Bayramı
- 28- Bayram
- 29- Vücûd Zıdanı
- 30- Vücûdunun Sesını Duy
- 31- Vahdet-i Vücûd
- 32- Vicdan Nedır
- 33- Huzur
- 34- Lokman Hekım Sırrı
- 35- İslâm Makamı
- 36- Teferrüc Abdala Malum
- 37- Sîmâloji- Yüz Okuma Bilimi
- 38- Kuantum
- 39- Tövbe Nasuh Tövbesi
- 40- Temizlen Ve Bekle

YAŞAM

Yaşam:

İlâhi sistemin nefes alıp verdiği boyuttur.

İlâhi sistemin varlık olarak görüldüğü boyuttur.

Varlıkta olan ilâhi titreşimdir.

Görünmeyen bir âlemin görünür hale gelmesidir.

Yaşam:

Levh-i Mahfûz sayfalarında olan yazılımın bir bir açığa çıkışıdır.

Yazılı olan sayfalarda ne yazılı ise, onların bedenlenmesidir.

Yaşam, görünen âlemin görünmeyen sırlarıdır.

Yaşam, bir nehrin akışı gibi devam edip giden bir akıştır.

Yaşam:

Cümle varlığın, tanımlanamayan bir kudret tarafından idare edilmesidir.

Cümle varlığın, tanımlanamayan bir kudret tarafından, açığa çıkarılıp, şekillendirilmesidir.

Nûr âleminden rûh âlemine, rûh âleminden nefes âlemine, nefes âleminden bedenler âlemine olan olan bir akıştır.

Yaşam, bâtında olanın zâhire olan yürüyüşüdür.

Enfüsten âfâka olan çıkışın adıdır.

Yaşam, Matematik, Fizik, Kimya ve Biyolojinin dans etmesidir.

Yaşam; havanın, ateşin, toprağın, suyun sevişmesidir.

O sevişmeden, nice varlık denen evlatların doğuşudur.

Yaşam, hiç bitmeyen ilâhi terennümdür.

Yaşam, bir özden gelip bir öze olan akıştır.

Yaşam, suyun buza dönüşmesi, buzun tekrar suya dönüşmesi gibi olan bir akıştır.

Ey Kardeşim!

Yaşam sensin.

Yaşam senin nefes alıp vermindir.

Yaşam senin bedenindir.

Yaşamı yok sayma, önemse ve anlamaya çalış.

Yaşam bize sunulan bir armağandır.

Kıymetini bilmek gerek.

Önemsemek gerek.

Sevgisine erişmek gerek.

İnsan yaşamın merkezidir.

İnsan, ilk açığa çıkıştan bu zamana kadar olan çıkışın toplandığı yerdir.

Yaşamın sırrı insanın bedenindedir.

Ey Kardeşim!

Yaşamın acıları var, sevinçleri var.

Dünyaya gelirken annemiz bizi acılar içinde doğurdu.

O acılar sevince mutluluğa dönüştü.

Yaşam acılar ve sevinçlerin olduğu bir bahçedir.

Yaşamı anlamak acılarda gizlidir.

Ey Kardeşim!

Başına gelen acılara sabret.

Bil ki yaşamın sırrı o çektiğin acılarda gizli.

Hemen karamsar olma, umutsuzluğa düşme, yaşamdan soğuma.

Sakin isyan etme, öfkelenme, kendini karanlığa gömme.

Ölümlere aşırı derece üzülüp, kendini çaresizlik içinde görme.

Yaşam, Hakk'tan gelip Hakk'a dönüş olan bir yolculuktur.

Seni var eden güç, hiçbir zaman seni terk etmedi.

Her nefeste sende kendini gösterdi.

Gel yaşamın sırrını anlamaya çalış.

Sakın hiçbir şeyi kerih görme.

Ve sakın hiçbir şeyi de kendini kaptıracak kadar aşırı sevme.

Aşırı sevinme, aşırı da üzülme.

Hiçbir şeyi boş görme, hiçbir şeye de kendini kaptıracak şekilde bağlanma.

Bak âyette ne güzel söylenmiş:

Kerih gördüğün şey, senin hayrına olabilir.

Aşırı sevdiğin şey sana şer olabilir.

Bakara Sûresi 216: “Ve huve kurhun lekum ve asâ en tekrahû şeyen ve huve hayrun lekum ve asâ en tuhibbû şeyen ve huve şerrun.”

Meâli: “Var olanları küçük görmeyin, küçük gördüğünüz şeyler belki sizin için hayırlıdır ve belki sevdiğiniz şeyler sizin için şerdir.”

Gel kardeşim, vücûdunda yazılı olan hakikatleri anlamaya çalış.

Bakara Sûresi 216: “Kutibe aleykumul kitâlu.”

Meâli: “Üzerinizdeki yazılı olan hakikatleri anlamak için mücadele edin.”

Hayatını boş geçirme.

Düşün, akıl et, tefekkür et, analiz et.

Vücûdunu okunacak bir kitap bil, hakikatlerin o kitapta yazılı olduğunu bil.

Hiç unutma, sen canlı bir kitapsın, aradığın soruların cevabı senin vücûd kitabındadır.

Dünyanın menfaatine kendini kaptırma.

Mala mülke esir olma, bugün sana ait olan şey, yarın elinden kayar gider.

Dünyayı önemse, ama sana ait sanma.

Yaşamın sırrına ermeye çalış.

Varoluşu ve var edeni idrak etmeye çalış.

Ezanda günde 20 defa okunan “Eşhedü” şahit ol sözünü can kulağıyla duymaya çalış.

Ve aklını gönlünü yaşama döndür, yaşama şahit olmaya çalış.

Ey Kardeşim!

Gel kendini bilmeye çalış.

Varlığı anlamaya çalış.

Geldiğin yeri ve gittiğin yeri anlamaya çalış.

Bakmaktan, görmekten, düşünmekten, anlamaya çalışmaktan asla vazgeçme.

Kur’ân “İkrâ-Oku” ile başlar.

Sen de yaşamı okumaktan asla vazgeçme.

Ey Kardeşim!

Gel nefesin sırrına ermeye çalış.

Gel yaşamdan gelen vahiy boyutuna ermeye çalış

Gel, Allah hakikatine ermeye çalış.

O’na tevekkül içinde, teslimiyet içinde olmaya çalış.

O her an senin vücûdunda.

O sana şah damarından daha yakın.

Gel hep bunları düşün, hakikate ermeye çalış.

DÜŞÜN

Gördüğün varlığın nasıl var olduğunu düşün.

Dön kendi bedenine, şöyle bir bak “Bu beden nasıl oldu?” de.

Gördüğün bedenlere bak, “Bunlar nasıl var oldu?” de.

Varoluşu düşün, var edeni düşün.

Akıp giden zamanı düşün.

Doğum ve ölümü düşün.

Hiç durmadan devam eden, yaşam sürecini düşün.

Dün doğdun, ömrün akıp geçti ve yaşlandın.

Doğmayı düşün, yaşlanmayı düşün, ölümü düşün.

Ve bunların hiçbiri senin kontrolün altında değil, bunu çok iyi düşün.

Varlığın özünde olan tanımlanamayan kudreti düşün.

Bir atomun özündeki gücü düşün.

Atomların birleşimiyle olan bedenlenmeyi düşün.

Nereden geldin nereye gidiyorsun bir düşün.

Yaşayan sen misin? Bir düşün.

Yaşamın hakikatini düşün.

Bedeninin şekillenmesini düşün.

Bedenlerin organlarını, bunların nizamını, bunların işleyişini düşün.

Gözün görmesini, kulağın işitmesini, dişlerini, dudaklarını, burnunu düşün.

Nefes alıp verişini, yemek yiyişini, sindirimi, boşaltımı düşün.

Bedeninde her an olmakta olan, muhteşem işleyişi ince ince düşün.

Bunu sen mi yapıyorsun? Yoksa kim yapıyor? Bunu bir düşün.

Farklı farklı inançlar nasıl oluşmuş, farklı farklı ibadetler nasıl oluşmuş bir düşün.

Ortada devam edip giden, senlik benlik kavgasını düşün.

Duyduğun her bir sözün anlamını düşün.

Önüne konan yemeği, suyu tattığın gibi, sana sunulan bilgileri de düşün, aslını araştı, mânâsını tat.

Sakın şahit olmadan bir söz etme.

Bil ki düşünmek, sorgulamak, varlığın özüne bakmak, seni şahitliğe götürecektir.

Kendi aslını bilmek istiyor musun?

Bu görünen âlem nedir bilmek istiyor musunuz?

“Allah nedir” sorusunun cevabını bilmek istiyor musun?

Kendi vücûdunda nasıl bir âlem var, görmek istiyor musun?

Senin vücûdunda ne sırlar var, bilmek istiyor musun?

Sen kendini keşfetmek istiyor musun?

Görünen varlığın görünmeyen boyutunu anlamak istiyor musun?

Allah nedir?

Resûl nedir?

Nebî nedir?

Din nedir?

Sünnet nedir?

Şeriat nedir?

Hadis nedir?

Kur’ân nedir?

Sûre nedir?

Âyet nedir?

Bunların gerçek anlamları nedir?

Hep bunları bilmek istiyor musun?

Kitaplarda yazılı sözlük anlamlarını değil, varlık boyutundaki karşılıklarını görmek istiyor musun?

Gel, saf düşünce ile tanış.

Gel varlığa bakmakla, varlığı incelemekle tanış.

Gel saf tertemiz bakış ile tanış.

Çocuğun doğduğu o safliktaki bakışla tanış.

Gel bilgileri analiz et.

Gel ilimle tanış.

Aklını kavgadan öfkeden arındır.

Aklını asılsız bilgilerden arındır.

Aklını kinden nefretten arındır.

Aklını dünya çıkarına esir olmaktan kurtar.

Bil ki saf düşünmek seni şahit olmaya götürecektir.

Bil ki yönünü varlığa dönmek, o canlı kitaptan okumak, seni hakikatlere götürecektir.

Düşün, düşün, düşün.

Sana verilen aklı iyi anla, ona ihanet etme.

Saf tertemiz bir akılla düşün.

Hakikati arayan bir gönülle düşün.

Şahit olmak için düşün.

Birliği anlamak için düşün.

Evrenler nasıl oluştu?

Evren'imiz, nasıl oluştu ve nereye akmaktadır?

Yaşadığımız Dünya nasıl oluştu?

İçtiğimiz su nasıl oluştu?

Suyun sıvı hâli, gaz hâli, katı hâli ile ne mesajlar sunmaktadır?

Buhar, bulut, yağmur, kar, dolu, buz, çığ ne mesajlar sunmaktadır?

Toprak, hava, su, ateş ne mesajlar sunmaktadır?

Okuduğun kitaptaki bilgileri analiz et, o bilgilere hemen inanma, hemen karşı da çıkma, aslı nedir diye düşün.

Birini mi dinledin, ona da hemen inanma, hemen karşı da çıkma, duyduğunun aslı olup olmadığını düşün.

Duyduğun her sözün ilim ile bağlantısı var mı? Düşün araştır. Yoksa söylenen sözler, aslı olmayan şeyler mi? İnce ince düşün.

Hucurât Sûresi 6: “İn câekum fâsikun bi nebein fe tebeyyenû en tusîbû kavmen bi cehâletin.”

İn cea kum	: Eğer, geldi, sunuldu, duydun, siz,
Fasikun	: Fasık, hakikatten çıkmak, bozgunculuk, ikilik,
Bi nebein	: Bir haber, bilgi, söz,
Fe tebeyyenu	: Araştırın, inceleyin, emin olun, açık, apaçık,
En tusîbû	: Musibet, kötülük, bulaşma, zarar veren, isabet,
Kavmen bi cehaletin	: Cahil bir kavim, cahil kimseler, bilgisiz,

Meâli: “Size bir bilgi geldiğinde, o bilginin ikilik çıkarıp çıkarmadığını, bozgunculuk meydana getirip getirmediğini iyice araştırın, yoksa bir bilgisizlik içinde zarar veren kimselerden olursunuz.”

Âyette ne güzel işaret edilmiş.

Bir söz mü duydun, bir kitap mı okudun? Hemen inanma, öncelikle düşün.

Belki, birinden duyduğun söz fasıklığa sebep olacak?

Belki, okuduğun kitaptan gelen bilgi ayrımcılık içeriyor, kötülüğe kapı açıyor?

Gerçeğe ulaşabilmek için düşün düşün düşün.

Dön kendi vücûd kitabına, bir düşün vücûdun nasıl yaratılmış?

Vücûdunu anlamak, onun yaratılışını idrak etmek için düşün.

Bak, İsrâ Sûresi 14. âyette ne muhteşem bir mesaj var.

İsrâ Sûresi 14: “İkra kitâbek kefâ bi nefsikel yevme aleyke hasîbâ.”

İkra kitabe ke	: Oku, kitap, senin, kendi vücud kitabın,
Kefa	: Kâfi, yeterli,
Bi nefsike	: Kendini, nefsinin, bedenini, vücûdunu,

El yevme aleyke : Vakit, an, gün, sana, kendinde, sende,
hasibe : Hesab, araştırmak, muhase etmek, düşünmek,

Meâli: “Oku, düşün, kendini tanımak için kendi vücûd kitabın sana yeter. Her an kendini anlama içinde ol.”

Âyette ne güzel işaret edilmiş.

Nefsini, yani kendini bilmek için, kendi vücûd kitabına dön ve kendini anlamak için, her an düşün.

Gel nefis nedir düşün?

Nefis şeytandır, kötüdür, seni saptırır diyenlere sakın kanma.

Nefis senin bedenindir, vücûdudur.

Nefis bizzat sensin, bizzat senin vücûd kitabındır.

Kendini anlamak için, Allah hakikatine ermek için her an düşünceler içinde ol.

Gel her an düşünce içinde ol, düşünmekten ayrılmama.

Saf bir akılla, saf bir gönülle düşün.

Yargılamayan, kibre bulaşmamış bir akılla düşün.

Çocuk saflığında olan bir akılla düşün.

İlimden hiç ayrılmadan düşün, araştırmaya ve şahit olmaya bak.

Varlığın; matematik, fizik, kimya, biyoloji boyutunu düşün.

Şahit olmadığın bir konu hakkında sakın konuşma.

Şahit edemeyeceğin bir konu hakkında sakın açıklama içinde olma.

Gel kendini tanımaya çalış.

Kendini bilmeye çalış.

Allah nedir? Hakikatine ermeye çalış.

AKIL NEDİR

Akıl; insana hakikati anlaması, eşyanın özelliklerini çözebilmesi, varlığın birbiriyle olan bağına görebilmesi için bahşedilen ilâhi bir anahtardır.

Akıl: Bağlamak, tutmak, korumak, men etmek, çözmek, buluşturmak gibi anlamlara gelir.

Akıl; varlığın aslını, ne olduğunu, niteliklerini, özelliklerini, anlamak için düşüncenin geliştirdiği yerdir.

Akıl, bir şeyi ilk anda anlamak ve tanımlamak, kendisi için bir tehlike olup olmadığını tespit etmek için harekete geçer.

Genelde akıl için “İnsana neyin iyi, neyin kötü, neyin doğru neyin yanlış olduğunu gösteren bir yetidir” dense de, bunun kâlb makamı olduğunu söylemek daha doğrudur.

Akıl vardır, insana kötülüğü düşündürür.

Akıl vardır, insana iyiliği düşündürür.

Akıl vardır, insanı yanlışla sürükler.

Akıl vardır, insanı doğruya sürükler.

Ama, kâlb sahibi olan insan, iyilik ve kötülüğün ne olduğunu bilir, iyilik ve doğruluk üzere hareket eder.

Çünkü kâlb sahibi insan Kâmil insandır.

Akıl vardır, kişinin hevâsına esir olmuştur, insanı hevâsına göre hareket ettirir.

Akıl vardır, kişinin kâlbine bağlı çalışır, insanı ilme göre hareket ettirir.

Tûr Sûresi 32: “Em temurûhum ahlâmuhum bi hâzâ em hum kavmun tâgûn.”

Em temuru-hum : Yoksa, işleyiş, emir, hüküm, hareket,
Ahlamu hum : Akılları, düşünceleri, hevâları, onlar
Bi hâzâ em hum : Bu, işte onlar, yoksa, mı, öylemi,
Kavmun tagun : Tagun kavmi, azmış, sapmış, putperest

Meâli: “Yoksa onların akılları kendi hevâlarına göre mi hareket ediyor? İşte onlar, kendi var ettikleri putlara tapıyorlar.”

Akıl ilme dayalı hareket ederse, varlığın niteliklerini çözer, yaratılışın hikmetine erer.

İşte o zaman akıl, saf düşünceye ulaşır.

Akıl duyuma dayalı, nakle dayalı, hemen inanmaya dayalı kodlanmışsa, saf düşünmeye ulaşamaz.

Akıl bağımsız bir şekilde yetiştirilmişse; duyduğuna hemen inanmaz, onu araştırır, aslına ulaşmaya çalışır.

Ama akıl; bağımlı bir şekilde, inanç kodlaması ile yetiştirilmişse, düşünmeden, araştırmadan inanır.

Aklın kendine has özelliği anne baba tarafından korunur ya da esir edilir.

Aklın yaratılışındaki ana gaye; düşünmek, çözmek, kavramak, kaynağına ulaşmak, akışın nereye gittiğini görebilmektir.

Fakat anne ve baba, sorgulayan bir çocuğa; “Sorma dinden çıkarsın, çarpılırsın, sadece inan, sana ne deniyorsa onu yap, emirlere yasaklara uy” diyerek aklın çalışmasına engel oluyorsa, akıl yaratılışın ana gayesinden uzaklaşır ve esir bir hale düşer.

Aklımızın esir olup olmadığını anlayabilmemiz gerekir.

Esir olmuş bir akli esaretten kurtaran bir kişi, yaratılışın sınırlarını bir bir çözmeye başlar.

Akıl neye esir olmuş olabilir?

Dünya menfaatine mi?

Mal mülk, şan şöhret, makam sevdasına mı?

Yalan, dedikodu, hasetlik, fesatlık, kin, nefret gibi duygulara mı?

Din adına anlatılan, aslı olmayan şeylere mi?

Karamsarlık, umutsuzluk, gelecek korkusu, işsizlik gibi duygulara mı?

Allah korkusu, cehennem korkusu, cin, iblis, şeytan korkusuna mı?

Kibir, gurur, hor bakmak, kendini yüce görmek, yolunu yüce görmek, seçilmişlik, üstünlük gibi duygulara mı?

Evet, akıl neye esir olmuş olabilir?

Bunu çok iyi anlamalıyız.

Anlamalıyız derken bile, anlama aklın başka bir kanadıdır.

Akıl yüzlerce kanatlı bir kuştur.

Farklı kodlamalarla kişiyi ya dünya çıkarı peşinde koşturur.

Ya da varoluşun hakikatlerini çözmeye uçurur.

Aklı esir eden şeylerden kurtulan bir kişi, saf bağımsız düşünebilir, varoluşu ve var edeni anlayabilir.

Akıl iman için şarttır.

Akıl olmadan iman olmaz.

İnsan olarak yaratılmanın sırrı akıldır.

İnsan doğduğunda, yani bebek iken, saf bir akılı vardır.

O akılda asla yargılama alanı yoktur.

Çocuk en saf bir şekilde eşyanın hakikatini anlamak için bakar.

Çocukta yargılama yoktur, kötülüğe meyletme yoktur.

Çocuğun akılı şahitliğe doğru akar.

İşte tam bu akışta aile devreye girer.

Aile ya çocuğun aklının akışına engel olur ve aklını bazı bilgilere, duygulara esir eder.

Ya da, aklının akışına yardımcı olur ve çocuk eminlik yolunda, yani iman yolunda ilerler.

Çocuğun beynine, her türlü ayrımcılık, üstünlük, kötülöklere kapı açacak olan bilgiler, aile tarafından ekilir.

Şahit olmak, anlamak, idrak etmek, çözümlmek için akıl şarttır.

Aklın beşeri boyutu ve kâlbî boyutu vardır.

Onun için Kur'ân'da "Kulûbun yakılûne- akledecek kâlbten" bahseder.

Hacc Sûresi 46: "E fe lem yesîrû fil ardi fe tekûne lehum kulûbun yakılûne bihâ ev âzânunyesmeûne bihâ fe innehâ lâ tamal ebsârû ve lâkin tamal kulûbulletî fis sudûr."

Meâli: "Yeryüzünde gezip dolaşmazlar mı? Böylece onların akıl edecek kâlbleri yok mu, ya da işitecek kulakları. Fakat onların görmelerinde körlük olmaz ve lâkin gönüllerindeki idraklerdedir körlük."

Kâlbî akıl tefekkürle, kendi aslını anlama yolunda idrak yolculuğu yapar, beşeri akıl beden ihtiyaçları ile ilgili çalışmalar yapar.

Kâlbî akıl rûha, beşeri akıl tene bağlı çalışır.

Kâlbî akıl, akli temizler, zekâ ile tanıştırır.

Zekâ zekât aynı kökten gelen kelimelerdir,

Kendini temizleyen akıl, esaretten "Kad efleha men tezekkâ" kurtulmuştur.

"Ulil elbâbi": Hakk üzere aklını işletenler."

Kâlbî akıl, hakk ile bâtılı çözer

İlâhî akıl "Lübb" tür. Kamil akıl hep hakikatler için çalışır, hep öze bakar.

Lübb aynı zamanda "Öz" demektir.

İnsanın özünü oluşturduğu için, ilâhî akla da "Lübb" denmiştir.

İlâhî akıl, yani tarife gelmeyen Allah'ın aklı, "Lübb"dür.

Allah cümle varlığı, kendi özünden çözerek şekillendirmiş, beden elbisesi giydirmiştir.

İlâhî akıl, Allah'ın aklı desek doğru olabilir.

Hicr akıl: Çözen, süzen, öze ulaşan, batılı haktan ayıran, taşlaşmış kayıtları eriten akıl,

Hicr: Tam akıl sahibi, engel olan, taş, bırakan, ayıran,

Fecr Suresi 5: "Hel fî zâlike kasemun lizî hicr."

Meâli: “İşte bunların içinde, hakk ile batılı ayıran tam akıl sahipleri için sağlam deliller vardır. “

Necm Sûresi 15: “Mâ kezebel fuâd mâ reâ.”

Meâli: “Gördüğü şeyi kâlbî yalanlamadı.”

Kur’an’ı incelediğimizde; akletmek, kâlbî bir işlevi gibi sunulur.

Akıl; görmek için, anlamak için, şahit olmak için yaratılmıştır. Yeter ki çocuğun akli ailesi tarafından baskılanmasın.

Tarihte akılcılar ve nakilciler her zaman tartışmışlardır.

Bu kâinat; bizim bakıp gözlemlememiz, okumamız, akıl edip düşünmemiz için apaçık bir kitaptır.

Bir de insanların yazdığı kitaplar vardır.

Allah’ın satır satır yazılı kitabı olan varlık kitabında hata yoktur.

Lakin kulların yazdığı kitaplarda hatalar çoktur.

Bir kişi, insanların yazdığı kitaplardan, işte bunlar hakikatlerdir, diye aktarıyorsa bu nakilciliktir.

Zaten “Ehli kitap” denilen kimseler, kitaplardaki bilgilere göre tartışan, iddialarda kalan kimselerdir.

Nakilcilik; insanların yazdığı ya da anlattığı şeyleri hakikat diye bilip nakletmektir.

Akılcılık ise; hem kâinat kitabını düşünmek, hem de insanların yazdığı kitapları düşünmektir.

Ama asıl düşünülmesi gereken varlık kitabıdır çünkü oradaki hakikatler tüm saflığıyla tertemizdir.

İnsanların yazdığı kitaplarda her zaman hatalar olabilir.

İnsanların yazdığı ya da anlattığı boyut, nakiller boyutu, bilgiler boyutudur.

Ama varlığın, matematik, fizik, kimya, biyoloji boyutu ilimsel boyuttur, orada hata yoktur.

Akılcılık bize bahşedilen akli çalıştırmak, ince ince düşünmektir.

Göz, gözlemlemek içindir.

Kulak, duymak içindir.

Akıl, gördüğünü ve duyduğunu düşünmek araştırmak içindir.

Hucurât Sûresi 4 âyet, Lokman Sûresi 21. âyet, Bakara Sûresi 170. âyet gibi birçok âyette nakilcilerin halleri açıklanır.

Hucurât Sûresi 4: “İnnellezîne yunâdûneke min verâil hucurâti ekserûhum lâ ya’kılûn.”

Meâli: “Muhakkak ki sana karşı kendi bildikleriyle inat edip karşılık veren o kimseler; kendi geçmiş bildiklerinde, kendi egolarındadırlar. Onların çoğu akledip düşünmezler.”

Lokman Sûresi 21: “Ve minen nâsi men yucâdilu fillâhi bi gayri ilmin ve lâ huden ve lâ kitâbin munîr ve izâ kîle lehumuttebiû mâ enzelallâhu kâlû bel nettebiu mâ vecednâ aleyhi âbâenâ, e ve lev kâneş şeytânu yedûhum ilâ azâbis saîr.”

Meâli: “İnsanlardan Allah hakkında bir bilgisi olmadan ve yol gösterici olmadan ve nûr saçan o varlık kitabını anlamadan tartışıp duran kimseler vardır. Onlara: Allah’ın sunduğu şeylere uyun denildiği zaman, derler ki: Atalarımızdan bulduğumuz inançlara tâbi oluruz. Ya onlar şeytani hâllere uymuş, ötekileştirmenin cehaletinin sıkıntılarında kalmış olsalar bile mi?”

Bakara Sûresi 170: “Ve izâ kîle lehumuttebiû mâ enzelallâhu kâlû bel nettebiu mâ elfeynâ aleyhi âbâenâ e ve lev kâne âbâuhum lâ yakîlûne şeyen ve la yehtedûn.”

Meâli: “Onlara Allah’ın sunduğu şeylere tâbi olun denildiği zaman, derler ki: Hayır, biz atalarımızı ne üzere bulduysak ona tâbi oluruz. Eğer ataları bir şeyi akıl etmiyorlar ve doğru yol üzere olmasalar da mı?”

Kur’ân’ı incelediğimiz zaman, duydukları bilgilerde kalan kimseler için, akıl etmeyen kimseler olarak açıklanmıştır.

Akıl etmeyen kimseler; kitaplardan okudukları, atalarından duydukları şeylere araştırmadan inanırlar ve kendi bildiklerinde inat ederler.

Çünkü onlar ilk defa duydukları bilgiler için; “Bu okuduğumuz kitaplarda yoktur, ben böyle bir şey duymadım” deyip hemen itiraz ederler.

Maalesef ki gençliğimiz nakilci bir zihniyetle yetişmeye zorlanıyor.

Bir kişi, kendi düşüncesini sunsa, akıl edip düşündüğü bir tespiti ortaya koysa, nakli bilgilerde kalanlar, o kişiye hemen karşı çıkarak:

- Bu dediğin hangi kitapta yazıyor?
- Biz böyle bir şey duymadık.
- Dinden çıkıyorsun, kâfir oluyorsun.
- Kaynağın nedir? Derler.

Ve bunun sonucu da, düşünmeye araştırmaya engeller konulur, korkular sunularak hakikatlerin anlaşılmasının önüne geçilmeye çalışılır.

Akıllar zincire vurulur, esir edilirse, düşünme, araştırmaya, sorgulamaya yasak konulursa, aklın nasıl bir cevher olduğu asla anlaşamaz.

Kur’ân’da yüzlerce yerde; akıl edin, düşünün, tefekkür edin, araştırın âyetleri vardır.

Akıl etmenin, düşünmenin, tefekkür etmenin, yasaklanmaya çalışıldığı bir toplumda yeni keşifler ortaya konulabilir mi?

Bir çocuk, yavaş yavaş konuşmaya başladığında, tüm saflığıyla, “Bu nedir anne” diye sormaya başlar.

İşte bu sorgulama anlamak istemenin en saf duygusudur.

Ki aklın yaratılış gayesi de budur.

Maalesef çocuğun karşısına kocaman nakilcilik dünyası çıkar.

Televizyonlarda çıkan ister İlahiyatçı ister bazı tarikatların ileri gelen kişilerinin hep konuştuıkları şeyler nakledilen şeylerdir.

Kur’ân, bizlere nakillerde kalmamayı tavsiye eder.

Kur’ân, bizlere verilen aklın kullanılmasını öğütler.

Oturduğumuz topluluklarda konuşulan şeyler, yazılan kitaplardan ya da duyumlardan oluşan aktarımlardır.

İnsan, duyduğunu da okuduğunu da düşünmeli, doğruluğunu araştırmalıdır.

İnsana akıl, şahitlik makamına kapı açmak için sunulmuştur.

Ezanda günde 20 defa okunan “Eşhedü” seslenişi, “Şahitlik makamına erin, şahit olmadan inanmayın” seslenişidir.

Akıl, korkularla baskılandığı zaman, şahit olmanın kapısı kapanır, düşünmez, idrak etmez olur.

Baskılanmış akıl, baskılandığı yöne kayar, onunla meşgul olur.

Cin şeytan diyerek korkularla sarılan akıl, cin şeytan korkusuyla baskılanır ve o korkulardan dolayı, sağlıklı düşünemez olur.

Gel kardeşim, sana verilen aklın kıymetini bil.

Aklını ilme dayalı hareket ettir.

Aklını boş şeylerle oyalama, hevâna esir etme.

Aklını hep iyilikler yolunda kullan.

Aklını asla kötülükler için kullanma.

Aklını, kendini bilmek için ve vücûdunun Zât'ına şahit olmak için kullan.

Bil ki aklın neyse sen o sun.

ÖĞRETMEDİLER

Göklerde, kendimizin dışında bir Allah tarif ettiler.

Bize şah damarımızdan yakın olan Allah'ın kendimizde olduğunu öğretmediler.

Hep Allah korkusunu öğrettiler.

Allah'ın sevgisini, merhametini öğretmediler.

Kur'ân'ın Arapçasını okumayı öğrettiler.

Mânâsını anlamayı öğretmediler.

Oku sevap dediler, okuduğumuzdan sunulan mesajları anlamayı öğretmediler.

İnancı öğrettiler, imanı öğretmediler.

Şahit olmayı öğretmediler.

Dışarda bir şeytan öğrettiler.

Kendi zalimliğimizin şeytanlık olduğunu öğretmediler.

Benim dinim, onun dini diye öğrettiler.

Ayrımcılığı, kendi inancını üstün görmeyi öğrettiler.

Dini kendimize nisbet etmeyi öğrettiler.

Dinin hakikatini öğretmediler.

Dinin Allah'a ait olduğunu öğretmediler.

Kur'ân, "Din Allah'a aittir" der, ama öğretmediler.

Mümin Sûresi 14: "Lehu el din" "Din O'nundur."

Mümin Sûresi 65: "Lehu el din" "Din O'nundur."

Zümer Sûresi 11: "Lehu el din" "Din O'nundur."

Nahl Sûresi 52: "Ve lehu ed dinu vasıben" "Ve din daima O'nundur"

Sünnet diyerek; Hazreti Muhammed'in yaşantısını, hâl ve hareketlerini öğrettiler.

"Sünnetullah nedir?" öğretmediler.

Fetih Sûresi 23: "Sunnetellâhilletî kad halet min kabl ve len tecide li sunnetillâhi tebdilâ."

Meâli: "Allah'ın varlıktaki işleyiş yasaları, geçmişten geleceğe devam eder gider ve Allah'ın varlıktaki işleyiş yasalarında asla bir değişiklik bulamazsınız."

Hadis diyerek, Hazreti Muhammed'in sözlerini öğrettiler.

Allah'ın varlıktaki her an olmakta olan hadiselerine dönmeyi ve o hadiseleri incelemeyi öğretmediler.

Allah'ın varlıktaki işleyiş boyutunu okumayı öğretmediler.

Şeriatı, emir ve yasaklar diye anlattılar.

Kur'ân'a göre şeriat'ın ne olduğunu öğretmediler.

Kur'ân'da Câsiye Sûresi 18. âyette "Şeriat" kelimesi vardır.

Ayrıca Necm Sûresi 49. âyette aynı kökten gelen "Şir'a" kelimesi vardır.

Kur'ân'da şeriat; ilâhî yol, ilahî düzen, varlıktaki yüce düzene ait tüm işaretler, olarak açıklanmıştır.

Ama böyle öğretmediler.

"İkrâ-Oku" okumayı, matbaalarda basılı kitapları okumak diye öğrettiler.

Varlıktaki işleyişi okumayı öğretmediler.

Okumak; varlığın oluşumunu, varlıktaki işleyişini, varlığın şekillenmesini, varlığı tutan ilâhî kudreti okumaktı, ama böyle öğretmediler.

İsrâ Sûresi 14: "İkra kitâbek kefâ bi nefsik."

Meâli: "Oku kendi vücûd kitabını, kendi vücûd kitabını okumak, hakikati anlamak için yeterlidir"

İkrâ, Kur'ân, kıraat, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Kur'ân; "k-r" "قرأ" karae kelime kökünden gelir.

Kur'ân kelimesi İbranice kökenlidir.

Kr; varlığın işleyişi, eylemi, hareketliliği gibi anlamlara gelir.

Kur'ân okumak da budur.

Kur'ân diye matbaalarda basılan kitabı öğrettiler.

Görünen varlığın da ve insanın kendi vücûdununda Kur'ân olduğunu öğretmediler.

Kur'ân okumak, kişinin kendini okumasıydı, ama böyle öğretmediler.

Yâ-Sîn Sûresi 69: "Ve kurânun mubîn."

Meâli: "Ve tüm kâinat apaçık Kuran'dır."

Âyet diye, Mushâf'ta yazılı yazıları öğrettiler.

Varlıktaki her niteliğin bir âyet olduğunu öğretmediler.

Câsiye Sûresi 3: "İnne fis semâvâti vel ardı le âyâtin lil müminîn."

Meâli: "Muhakkak ki göklerde ve yerde ne varsa elbette müminler için âyettir."

Yüzümüzü varlıktaki âyetlere döndürmediler, âyet diye Mushaf'taki yazılara döndürdüler.

Oysa varlıktaki her şey bir âyetti, ama böyle öğretmediler.

"Sûre" diye, Mûshâf-ı Şerîfte olan 114 sûre başlığını öğrettiler.

Bedenlerin, bedenlerdeki organların, hücrelerin bir sûre olduğunu öğretmediler.

Sûre, sûret, sur aynı kökten gelen kelimelerdir.

Sûr; çevreleyen, kuşatan, yüksek duvar demektir.

Bir şehrin etrafına çevreleyen duvarlara sûr denilmiştir.

İnsanın vücûdu da sûrdur, sûrettir.

Cümle varlığın ten yönü sûrdur, sûrettir,

İşte, sûre kelimesi, sûr kelimesinden gelir.

İnsanın ten boyutunu, tendeki tecellileri boyutunu incelemek sûre okumaktır, ama böyle öğretmediler.

Hayvan kesmeyi "Kurban" diye öğrettiler.

Kurbiyet hakikatini öğretiler.

Allah'a yakın olmanın şuurunu öğretiler.

Hac diye Mekke'deki Kâbe'ye gitmeyi öğretiler.

Kendi vücûdumuza gitmeyi öğretiler.

Beytullah diye, Allah'ın evi diyerek, Mekke'deki Kâbe'yi öğretiler.

Şah damarımızdan yakın olan Allah'ın evinin, insan vücûdu olduğunu öğretiler.

Namaz diye, bedensel boyutu öğretiler.

Mânâsını öğretiler.

Her yerde Allah'ın vechîni görmeyi öğretiler.

Benlikten, gururdan, kibirden, kurtaran namazı öğretiler.

Tevazu, edep, şefkat, merhamet getiren namazı öğretiler.

Zekât diye, malın kırkta birini vermeyi öğretiler.

Zekât'ın zekâ kelime kökünden geldiğini öğretiler.

Zekât'ın, akıldaki bâtil bilgileri temizlemek olduğunu öğretiler.

Gönlün tertemiz olması gerektiğini öğretiler.

A'lâ Sûresi 14: "Kad efleha men tezekkâ."

"Cehalet hallerinden temizlenen kimse ise kurtuluşa erer."

Nûr Sûresi 21: "Ve lakin Allah yuzekki men yeşâu."

Meâli: "İsteyen kimse Allah'ın hakikatleriyle temizlenir."

Zekât; temizlenmek, arınmak, zekâ sahibi olmak, düşünmek, zekânsını işletmek, zeki olmak ve sonuçta aslı olmayan zulüm getiren tüm bilgilerden temizlenmekti.

Oysa böyle öğretiler.

Sadakayı, para vermek olarak öğretiler.

Sadakat, doğruluk, sadık olmak diye öğretiler.

Âl-i İmrân Sûresi 95: " صَدَقَ اللَّهُ " Sadakallah."

Meâli: "Doğruluk, Allah'tadır" "Allah gerçek olandır."

Fitre'yi, ihtiyaç sahiplerine sadaka vermek diye öğretiler.

Oysa fitre; yaratılışa yönünü dönmek, yaratılışın hakikatine şahit olmaktı.

Ama böyle öğretiler.

Fıtır, iftâr, fatır aynı kökten gelen kelimelerdir.

Fıtır; açılmak, doğuş, vücûda gelmek, yarmak, yaratılış, rûhdan geliş, gibi anlamlara gelir.

Yani fıtır; yaratanın yaratma sırrıdır, yani yaratılış sırrıdır.

Rûm Sûresi 30: “Dîn hanifâ fitrat Allâh.”

Talâk, kelimesin, karını boşamak diye öğretiler.

Oysa talâk, tüm batıl duygu ve düşüncelerini, aslı olmayan bilgi ve görüşlerini bırakmak, boşamaktı.

Ama böyle öğretiler.

Talâk kelimesinden gelen, “Telakki” kelimesinin hakikatini öğretiler.

Oysa “talâk-telakki”: Hakikate uymayan kendi şahsi görüş ve bilgilerini bırakmak, zalimliğe kapı açacak her duygu ve düşünceyi boşamaktı, ama böyle öğretiler.

Kadını dövmek, Kur’an’ın emriymiş gibi öğretiler.

Kadının bir insan olduğunu öğretiler.

Darabe kelimesi dövmek değildi.

Allah’ın hakikatleri karşısında kişinin sarsılması idi.

Hakikatlerin, delillerle vurgulanması idi.

Ama böyle öğretiler.

İslâm’ı; abdest almak, namaz kılmak, oruç tutmak, kelimeyi şahadet getirmek diye öğretiler.

İslâm’ın, Allah’a şahit olup, ahlak, edep, selamet içinde yaşamak olduğunu, çevresine huzur sunduğunu, güvenilir insan olmak olduğunu öğretiler.

İslâm’ın, Müslümanlığın lafzını öğretiler.

İslâm’ın, Müslümanlığın mânâsını öğretiler.

İnsan diye, beşeri bedenlerden oluşan et parçasını tarif ettiler.

Bedenlerin içindeki “İns” hakikatini öğretmediler.
İnsan makamına ermeyi öğretmediler.
Ey din ile ilgilenen kardeşim!
Kur’ân’de geçen kelimelerin, asli anlamlarının ne olduğunu
lütfen iyice araştır.
Sakın lafızda kalma, her şeyin mânâsına ermeye çalış.
Eşyanın hakikatine ermeye çalış.
Lütfen, duyduğun kelimelerin asli anlamlarının, zamanla de-
ğiştirilmiş olabileceğini bir düşün ve araştır.
Hiç kimsenin aktardığı bilgilere hemen inanma.
Bu yazılanlara da hemen inanma.
Sadece, düşün, araştır, şahit ol, her şeyin hakikatine ulaş.

HEP KORKUTULDUK

Bizler hep korkutulduk.

Çocuk iken Allah korkusu ile büyütüldük.

Allah çarpar, Allah taş eder, Allah yakar, Allah maymun eder, Allah rezil rüsva eder.

Allah gökten başına yıldırım atar, Allah fakir eder, Allah öldürür, Allah kahreder.

Allah belanı verir, Allah cezanı verir, Allah kör eder, sağır eder, Allah hor hakir yapar.

Hep böyle sözlerle büyütüldük.

Beyinlerimize korku verilerek, hakikatleri düşünmekten uzaklaştırıldık.

Korkularla, karamsarlıklarla, umutsuzluklarla büyütüldük.

Âhîret korkusuyla, cehennem korkusuyla, zebani korkusuyla büyütüldük.

Korku, beynin çalışmasını engelleyen bir duygudur.

Korku; düşünmemizi, anlamamızı, şahit olmamızı engelleyen bir duygudur.

Çocukken hep korkularla büyütüldük.

Cin korkusu, şeytan korkusu, hortlak korkusu, görünmeyen varlıklar korkusu, musallatlar korkusu ile büyütüldük.

Hep ufacık beyinlerimize Allah korkusu işlendi.

Kur'ân meâllerini de beynimize işlenen bu korkulara dayalı olarak yaptık.

Ve gün geldi Kur'ân'ı dikkatlice incelediğimizde anladık ki korkuyu veren şeytani hallerde olanlarmış.

Allah'ın anlaşılmasını istemeyenlermiş.

Anladık ki korkuyu veren şeytanmış.

Âli İmrân Sûresi 175: “Şeytani hallerde olanlar ancak kendi dostlarını korkuturlar.”

Anladık ki gönlünde korku olanlar ve bu korkuyu yayanlar Allah'ı anlamayan kimselermiş.

Haşr Sûresi 13: “Le entum eşeddu rehbeten fi sudûrihim minnallâhi, zâlike bi ennehum kavmun lâ yefkahûn.”

Meâli: “Elbette sizlerden; içlerinde Allah'a karşı şiddetli bir korku taşıyanlar, işte onlar Allah'ı anlayamayan kimselerdir.”

Anladık ki korku, hakikatleri anlamaya engel oluyormuş.

Bakara Sûresi 114: “Bir korku içinde olanlar o hakikatlere dâhil olamazlar.”

Ve anladık ki hakikatlere ulaşanlara korku yokmuş.

Neml Sûresi 10: “Ya Mûsâ! Korkma, muhakkak ki Benim katımda hakikate ulaşanlara korku yoktur.”

Ve anladık ki korku Allah'ı anlamaya engel oluyormuş.

Allah'ı anlamak ise korkudan kurtarıyormuş.

Anladık ki Allah, âyetlerini korku vermek için sunmamış.

İsrâ Sûresi 59: “Biz korku vermek için bir âyet göndermedik.”

Kur'ân'ın incelediğimizde anladık ki korku şeytandan, korkusuzluk Allah'ı idrak etmekten geliyormuş.

Kur'ân'a göre kimlerde korku yoktur:

Gönüllerinde iman yeşermiş olanlarda...

Yüzünü Allah'a dönenlerde...

Allah'a şahit olanlarda...

Fena hallerden kurtulanlarda...

Oku makamına erenlerde, okuyanlarda, anlayanlarda...

Varlıkta Allah'ın âyetlerine şahit olanlarda...

Müminlik makamına erenlerde...

Allah'ı evliya edinenlerde...

Varlığının sahibinin Allah olduğuna bilenlerde...

Allah'a ortak koşmayanlarda...

Kimin gönlü iyilikler içinde ise...
Kim dosdoğru Allah'ın yolu üzere ise...
Kötülük yapmayanlarda, hayırlı çalışmalarda olanlarda...
Nereye dönerse dönsün, her yerde Allah'ın cemâlini gören-
lerde...

Her anını salât üzere geçirenlerde, yani her an Allah'a bağı-
lılık şuuruyla yaşayanlarda...

Kâlbінде sevgi, şefkat, merhamet olanlarda...

Annesine babasına öf bile demeyenlerde...

Kimseye zerre kadar kötülük etmeyenlerde...

Kâlb kırmayanlarda...

Çevresine yardım için koşanlarda...

Bakara Sûresi 112: "Bilakis kim yüzünü Allah'a döner, tüm varlığı ile teslim olursa ve o iyiliklerde olursa, artık onun karşılığı kendini vücûdlandırana ait olan hakikatlerdir ve onlara korku yoktur ve onlara mahzun olmak yoktur."

Bakara Sûresi 38: "Kim dosdoğru yolumuz üzere olursa, artık onlara korku yoktur ve onlara mahzun olmak da yoktur."

Bakara Sûresi 62: "İnanan kimseler ve yol gösterenler ve yardımcı olanlar ve kendi inancını terk edip Allah'a iman eden kimseler ve sonlarına inanan kimseler ve hayırlı çalışmalarda olanlar, işte onların karşılığı; kendilerini vücûdlandırana ait hakikatlerdir. Onlara korku yoktur ve onlara mahzun olmak yoktur."

Bakara Sûresi 262: "Allah yolunda, varlığının sahibinin Allah olduğunu bilip infak edenler, sonra da eski hallerini takip etmeyenler, infak ettiklerinin Bize ait olduğunu bilenler, işte onlara sıkıntı yoktur, karşılıkları Rabbin katındandır ve onlara korku yoktur ve onlara mahzun olmak da yoktur."

Bakara Sûresi 277: "Muhakkak ki iman edenler ve dosdoğru hakk yolunda çalışanlar ve her an Hakk'a bağlılık şuuruyla hareket edenler ve temizlenme içinde olup kendilerinde olanı paylaşanlar, işte onların karşılıkları Rabbin katındandır ve onlara korku yoktur ve onlara mahzun olmak yoktur."

Âl-i İmrân Sûresi 170: “Onlar; Allah’ın sunduğu hakikatlere ulaşmanın, O’nun lütuflarını anlamanın rahatlığı içindedirler. Onlar; onları takip edecek olan ve o hakikatleri anlamayı isteyenler için, sevindirici bilgiler verirler. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.”

En’âm Sûresi 48: “Artık kim iman etmiş ve arınmışsa, onlara korku yoktur ve onlara mahzun olmak da yoktur.”

Enbiyâ Sûresi 103: “Onlar mahzun olmazlar, korkuları yoktur, yüce olanı bilirler ve onlar tüm varlıktaki gücün sahibine sarılırlar.”

Mâide Sûresi 69: “Allah’a inanan kimselere yardımcı olanlar ve sonlarına inanan kimseler ve dosdoğru hakk yolunda çalışanlar, artık onlara korku yoktur ve onlara mahzun olmak da yoktur.”

Yûnus Sûresi 62: “Muhakkak ki Allah’ı evliya edinenlere korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar.”

A’râf Sûresi 35: “Kim fenalardan sakınır Allah’a ortak koşmazsa ve islah olursa, artık onlara korku yoktur ve onlara mahzun olmak da yoktur.”

Evet, anladık ki:

Kur’ân’ı layıkıyla anlayanlar, asla korku içinde olmazlar.

Allah’ı layıkıyla idrak edenler, asla korku içinde olmazlar.

Mümin’lik makamına erip, İslâm’la şereflenenler Müslüman olarak yaşarlar, işte onlar asla korku içinde olmazlar.

Gel kardeşim, seni korkutanlara asla kanma.

Seni, şeytan ile cehennem korkusu ile korkutmaya çalışanlara asla inanma.

Korkutanların, kendi korkularında kaldığını bil.

Bil ki korku, saf temiz düşüncenin önündeki en büyük engeldir.

Bil ki korku, ilim ile bağ kurmana engel olur.

Her şeyi düşün, düşünmekten korkma.

İlim ile hareket edenin korkusu olmaz.

Müslümanın asla korkusu olmaz, o Allah’a tüm kâlbîyle bağlıdır.

Allah’a tüm kalbiyle bağlı olanlarda hiç korku olur mu?

ALLAH SEVGİSİ Mİ ALLAH KORKUSU MU

- İnanç boyutunda, neden hep Allah korkusundan bahsedilir?
Neden hep cehennemde yanmak bilgisi aktarılır?
Neden bir inanç topluluğuna gidildiğinde, daha çok korkuya dayalı bilgiler aktarılır?
Kimdir, korkulara dayalı bilgiler aktaranlar?
Neden böyle yaparlar?
Neden sevgiden çok korkudan bahsedilir?
Çünkü onlar da zamanında Allah korkusuyla büyütülmüşlerdir.
Gittikleri inanç topluluklarında korkuya dayalı bilgilerle kirlenmiş kişilerdir.
Peki, Allah'tan korkmalı mıyız?
Allah'tan kim korkar, Allah'tan kim korkutur?
Allah'a sevgiyle mi yaklaşılır korkuyla mı?
Kur'an'ın bu konuda âyetleri nedir?
Neml Sûresi 10: "Yâ Mûsâ lâ tehaf innî lâ yehâfu ledeyyel murselûn."
Meâli: "Ya Mûsâ! Korkma, muhakkak ki Benim katımda hakikate ulaşanlara korku yoktur."
Âl-i İmrân Sûresi 175: "İnnemâ zâlikumuş şeytânu yuhavvifu evliyâe hu."
Meâli: "Şeytani hallerde olanlar ancak kendi dostlarını korkuturlar."
Meryem Sûresi 96: "Muhakkak ki iman edenler ve dosdoğru hak yolunda çalışanlar, tüm varlığı nûruyla saranın sevgisi üzere hareket ederler."

Hacc Sûresi 38: “Muhakkak ki hakikatleri görmemezlik-ten gelip örtenlerin, kötü niyetli olanların tümünde Allah sevgisi yoktur.”

Nahl Sûresi 23: “Muhakkak ki o kibirli kimselerde sevgi yoktur.”

A'râf Sûresi 31: “Doğrusu o taşkınlık içinde olanlarda sevgi yoktur.”

Enfâl Sûresi 58: “Muhakkak ki emanete hıyanet edenlerde Allah sevgisi yoktur.”

Bakara Sûresi 112: “Bilakis kim yüzünü Allah'a döner, tüm varlığı ile teslim olursa ve o iyiliklerde olursa, artık onun karşılığı kendini vücûdlandırana ait olan hakikatlerdir ve onlara korku yoktur ve onlara mahzun olmak yoktur.”

Bakara Sûresi 114: “İşte, ancak bir korku içinde olanlar o hakikatlere dâhil olamazlar, yaşamlarında bir kaybetmişlik vardır ve onlar sonunda acı sıkıntılardadırlar.”

Mâide Sûresi 13: “Muhakkak ki iyilikler içinde olanlarda Allah sevgisi vardır.”

Mâide Sûresi 42: “Muhakkak ki dosdoğru hareket eden kimselerde Allah sevgisi vardır.”

Mâide Sûresi 64: “İkilik, bozgunculuk çıkaranlarda Allah sevgisi yoktur.”

Kur'ân'ı incelediğimizde anlıyoruz ki Allah'ı idrak edenlerin içinde korku olmuyor.

Hakikate ulaşanlarda korku olmuyor, onlarda Allah korkusu değil, Allah sevgisi oluyor.

Allah'ı idrak edenler, sevgiye ulaşıyorlar ve Allah sevgisi içinde hareket ediyorlar ve yaşamlarını hep sevgi içinde geçiriyorlar.

Korku ise ancak ve ancak hakikatlere ulaşamayan kimselerin içinde oluyor ve o kişi içindeki şeytana teslim oluyor ve o şeytan da onu korkuttukça korkutuyor.

Anlıyoruz ki, Allah'ı layıkıyla idrak eden kimsede korku olmuyor.

Şahitlik makamına eren, tevekkül ve teslimiyet içinde olan kimselerde Allah sevgisi oluyor.

Korkuyla hareket eden kimseler, çevresine Allah diyerek, cehennem diyerek, şeytan diyerek, korkular sunuyor.

Allah'ı idrak edemeyen kişi hep korku içinde yaşar ve çevresine hep Allah korkusundan bahseder.

Aileler, bir çocuğun yanında, korkuya dayalı bilgiler aktardığında, o çocuğun beyni o korkularla sarılır ve çocuk bir ömür boyu korkular içinde yaşar.

Ve çocuk da büyüdüğünde çevresine korkuya dayalı bilgiler aktarır.

Korkuyla yaşayan kişiler çevrelerine:

Allah korkusu, cehennem korkusu, Allah cezalandırır korkusu gibi bilgileri aktarırlar.

O kimseler; aklın şahitlik boyutunu kapattırarak, Allah'ın idrak edilmesinin önüne geçerler.

O kimseler; içlerindeki korkunun getirdiği sıkıntıları, panikleri taşırlar.

O kimseler; dedikodu, arkadan çekiştirme gibi haller içinde olurlar.

Dünya menfaati üzere yaşarlar.

Hep kendi çıkarı üzere yaşarlar

İnançlarını, ibadetlerini kendi menfaatlerine aracı yaparlar.

İnsanları inançlarına, ibadetlerine, milletlerine, cinsiyetlerine, makamlarına göre ayırırlar, kimilerini küçük görürler, kimilerini yüce ilan ederler.

Kendileri gibi inanmayanları, kendi ibadetlerine uymayanları, kâfir ilan ederler ve cihat diyerek, kâfirler öldürülmeli söylemlerinde bulunurlar.

Ve sonuçta korku ile yaşayan kişiler, öncelikle kendi psikolojilerine büyük zulüm ederler ve çevresindeki kişilerin sağlıklı bir akla sahip olmasına engel olurlar.

Allah'ı idrak edip ona teslim olan kimselerde ise korku değil sevgi vardır.

Kur'ân'ı incelediğimizde anlıyoruz ki, korku Allah'ı idrak edemeyenlerde, hakikatleri anlayamayanlarda oluyor.

Allah nedir hakikatine ulaşmanın gönlüne ise sevgi ırmakları akıyor.

Ve kişi ne yaparsa yapsın hep sevgi içinde yapıyor.

Allah sevgisine ulaşan kişi hep Salih amel üzere yaşıyor, yani iyi insan olabilme makamına ulaşıyor.

Ve iyi insan olan, tüm varlığı sevgi üzere kucaklayan Allah sevgisine ulaşıyor ve o sevgiyle yaşıyor

İşte her an o sevgiyle yaşayan kişi:

Zerre kadar kibir içinde olmuyor, yani hiçbir kimseyi ve hiçbir varlığı küçük görmüyor, kendini asla yüce görmüyor.

Kimsenin hakkına girmiyor.

Kimseye kötülük yapmıyor.

Asla fâsıklık, ikilik içinde olmuyor.

Kimseyi çekiştirmiyor, arkasından konuşmuyor, zarar verici sözlerden ve hallerden uzak duruyor.

İnsanları inançlarına, ibadetlerine, milletlerine, renklerine, mesleklerine, cinsiyetlerine göre ayırım yapmıyor, kimini küçük kimini yüce saymıyor.

Tüm varlığı Allah'ın kulu biliyor ve varlıktan sevgisini ve saygısını eksik etmiyor

Ve sonuçta her an Allah sevgisi üzere hareket ediyor.

Ve Allah'ın ona sunduğu karşılık olan, cenneti yani huzuru, mutluluğu, sevgiyi her an içinde hissederek yaşıyor.

Evet, anlıyoruz ki korku şeytana mahsustur, kötü hallerde olan kişilerde görülür

Sevgi ise, Allah hakikatine ulaşanların yani iyi insanların gönlünde olan ilâhi bir duygudur.

Meleklerle soruldu: Cennet nedir?

Cevap: Sevginin olduğu her yerdir

Meleklerle soruldu: Cehennem nedir?

Cevap: Sevginin olmadığı kâlbte.

Sevginin olmadığı kâlbte korku olur, korkunun olduğu yer cehennemdir.

Evet, sonuçta anlıyoruz ki sevgi, Allah'ı layıkıyla anlayan kimselerde gelişen bir duygudur.

İnşAllah, Allah'ın ne olduğunu layıkıyla biliriz ve İnsan makamına, İslam makamına, Sevgi makamına ulaşırız.

KORKUTANA KANMA

Dikkat et kardeşim!

Hakikati öğrenmek için sorup araştırdığında...

Gönlüne uymayanı sorduğunda...

Mantığına uymayan şeyi reddettiğinde...

Bunun sebebi ne olabilir dediğinde...

Bu neden emredilmiş dediğinde...

İnançları, ibadetleri, din adına giyilen giysileri sorduğunda....

Sana Allah'ın emri diye sunulan şeyleri yapmadığında...

Atalardan gelen inançları sorguladığında, ya da onlara uymadığında...

Allah var mı, Allah nedir, âhiret var mı, cennet cehennem var mı? Diye sorguladığında, anlamak istediğinde...

Hemen seni şeytanla korkuturlar.

Çarpılırsın diye korkuturlar.

Dinden çıkmakla korkuturlar.

Kâfir olmakla korkuturlar.

Cehennemde yanmakla korkuturlar..

Çünkü senin sorduğun kişi, kendisi korkular içinde de ondan seni korkutuyordur.

Kendisi, sorduklarının cevabını bilmiyor ve kendi korkularını sana bulaştırmak istiyordur.

Zaten cevabını bilse, heyecanla, şevkle, samimiyetle sana anlatır.

Kendisi şahit olmadığı için, yalnızca inanç boyutunda kaldığı için senin de öyle olmanı istiyor.

Korkma kardeşim korkma.

Sen doğruyu yapıyorsun.

Sen hakikati öğrenmek, hakikate şahit olmak istiyorsun.

Sen delillerle sana ispat edilmesini istiyorsun.

Sen ilme dayalı şahit olmak istiyorsun.

Sen aklını kullanmak istiyorsun, gönlüne uymayanı reddediyorsun....

Ve sen, doğrusunu yapıyorsun.

Ve sen, Kur'ân'ın tavsiyesine uyuyorsun.

Korkma.

Sor araştır, sor araştır, sor araştır.

Korkma, korkma, korkma.

Düşün, düşün, düşün.

Bize verilen beyin, akıl; sormak, düşünmek, aramak, araştırmak, hakikate ulaşmak için sunuldu.

Kur'ân'da, duyduğumuz her sözün aslını aramamız tavsiye edilir.

“E fe lâ takılûn” “Akletmez misiniz?”

“Leallekum tuselûn” “Sorup araştırmaz mısınız?”

“Leallekum tefekkerûn” “Derin düşünmez misiniz?”

“Leallekum tezekkerûn” “Hakikatlere dayalı bakmaz mısınız?”

Kur'ân'da böyle onlarca âyetler vardır.

Kur'ân'ın yarıya yakını, düşünmek, araştırmak, akıl etmek üzeredir.

Kur'ân, duyduğu sözlerde kalanlara, hiç düşünmeden olduğu gibi kabul edenlere, hiç araştırmadan, hakikatine hiç ulaşmadan atalarından öğrendikleri şekilde kabul edenlere “Atalarının yolu üzere olanlar” der.

“Atalarından öğrendiklerini hiç düşünmezler mi?” der.

Âl-i İmrân Sûresi 175. âyette; korkutanın, korkulara sürükleyen şeytan olduğu belirtilir.

Âyette; “Şeytani hallerde olanlar ancak kendi dostlarını korkuturlar” uyarısı vardır.

Şeytan; kelime olarak uzak olan, Hakk’tan hakikatten uzak olan, varlığın eşya boyutunda kalan demektir.

Dini sorguladığın zaman, “Ben buna inanmıyorum”, dediğin zaman, hemen sana:

Dinden çıkarsın, çarpılırsın, kâfir olursun, cehennemde yanarsın, derler.

Korkma:

Atalarından öğrendiğin din inancını sorgulamadan, dinin hakikatini bilemezsin.

İnanıcı, ibadetleri, ibadethaneleri sorguladığın zaman, hemen sana: İnanmıyor musun, inkâr mı ediyorsun? Şeytan seni kandırıyor, şeytana uyuyorsun derler.

Korkma:

İnançları, her inanca göre farklı olan ibadetleri incelemeyen, hakikatine ulaşamazsın.

Allah nedir, nerededir, var mıdır, yok mudur, diye sorduğunda, hemen sana:

Cehennemde yanarsın, kâfir olursun, derler.

Korkma:

Allah nedir diye sorup, sorunun cevabına ilmi olarak şahit olmadan, gönlü olarak ulaşmadan, gerçeği bilemezsin.

Şeytan, senin hakikatleri öğrenmemen için, doğru yola gitmemen için, seni kendisiyle korkutur.

Çünkü şeytan; Allah’ı anlamayı istemez.

Çünkü şeytan; atalarından miras kalan, onların öğrettiği, yani onların hevâlarında var ettiği bir Allah’a inanmayı ister, seni var eden Allah’ı senin bilmeni istemez.

Çünkü şeytan; Allah nedir sorunun cevabının, hakikatine ulaşmayı istemez

Allah’ı anlama yoluna girdiğin zaman, hakikate giden o doğru yolda durur.

Ve seni kendisiyle korkutur.

Ve sen, onun istediği ibadetleri, emirleri yapmadığında, onun sözlerini kullanmadığında, ona uymadığında, seni kâfir olmakla, çarpılmakla, şeytana uymakla, cehennemde yanmakla korkutur.

Yani seni kendisiyle korkutur.

Seni kendi korkularıyla korkutur.

Korkma:

Seni şeytanla ancak şeytan korkutur.

Bil ki seni; şeytanla, çarpılmakla, cehennemlik olmakla, kâfir olmakla suçlayan biri varsa o şeytandır ve ona hizmet edendir.

İşte kardeşim:

Bil ki seni korkutan, kendisi korkular içinde olandır.

Bil ki kendisi; bilmemenin korkularına, şeytani hallerde olan kimselere teslim olmuştur.

Çünkü şeytan, hakikatlerin açığa çıkmasını istemez, çünkü saltanatının yıkılmasını istemez.

Sen kardeşim:

Korkma, korkma, korkma.

Sor araştır, sor araştır, sor araştır.

Düşün, düşün, düşün.

Aşkla, ilme dayalı, samimi olarak, tevâzûyla, teslimiyetle hakikati anlamak, şahit olmak için gayret göster.

Sana verilen; beynin, aklın, zekânın, düşünmenin, tefekkürün, tercih etme kabiliyetinin, neyi yapıp yapmama kararını uygulamanın kıymetini bil.

Bil ki "Cihâd" hakikati anlamının gayretidir.

Hakikati anlamak için gayret içinde olan da "Mücâhid" dir.

Korkma cihâd et, korkma mücâhid ol.

Korkma, korkmadan düşün ve her şeyi düşün.

Bil ki düşünmek, seni hakikatlere ulaştıran bir köprüdür.

Korkma, korkutanın korkusuna da aldanma.

FİTNE ÖLDÜRMEKTEN KÖTÜDÜR

Fitne nedir?

Kimler fitne içinde olurlar?

Kişi, kendisinin fitne içinde olduğunu nasıl anlar?

Kadın fitne midir, kimler kadını fitne olarak görür?

Bakara Sûresi 191: “Vel fitnetu eşeddu minel katli.”

Meâli: “Fitne öldürmekten daha tehlikelidir”

Fitne kelimesi; “f-t-n, fetn, fütûn” kökünden geldiğine inanılır.

Altının hakiki mi sahte mi olduğunu anlamak için ateşle denemeye “fitne” denir.

Yani, ikilik, sahtelik, gerçek yüzünü saklama, aldatmak, sap-tırmak, ara bozmak, musibet, gibi olan tüm hallere fitnelik denir.

Yani, karışıklık, kargaşalık çıkarma durumu, gerçekten uzaklaşma, aslını görmeme, aslını örtme, fitne durumudur.

Fitne, aynı zamanda imtihan, deneme olarak da kullanılmıştır.

Buradaki imtihan durumu; gerçeğe ulaşma durumu, gerçek sahibini anlama durumu, ikilikte kalmama durumudur.

Kişi, kendi vücûd varlığını kendine nispet ederse, kendi gerçeğinden uzaklaşırsa, kendinin ve varlığın sahibini görmekten koparsa bu durum fitne durumudur.

Enfâl Sûresi 28. âyette: “Ve evlâdukum fitnetun” “evlatlarınız sizin için fitnedir” diye meâl edilse de, “evlatlarınızın gerçek sahibinin muhakkak ki Allah olduğunu bilip anlayın” diye de meâl edilir.

Yani burada; evlatlarınızın sahibi siz değilsiniz, onların da sizin de sahibi Allah'tır, hakikati belirtilmek istenmiştir.

Yani kişi, kendinin ve evlatlarının sahibini kendinin bilirse, gerçeği örtmüş olur, fitnelik durumu ortaya çıkar.

Kişi kendinin de, evlatlarının da asıl sahibinin Allah olduğunu bilirse fitnelikten kurtulmuş olur.

İncelediğimizde anlıyoruz ki fitne: Karışıklık, kargaşalık, ikilik, sahtekârlık, durumudur.

Kadını fitne olarak görenler, yani kadını baştan çıkaran olarak görenler, kadını insan yerine koymayan zihniyetlerdir.

Yani kendileri fitnelik çıkaranlardır.

Yani kendi içlerindeki fitnelik ateşini söndüremeyenlerdir.

Hazreti Muhammed “Kadın erkek eşittir, cennet kadınların ayağı altındadır” derken, inanç dünyasında çoğu kesim, kadını erkeği yoldan saptıran bir fitne aracı olarak görmüşlerdir.

Her kim; sözlerinde, eylemlerinde, düşüncelerinde, ikilik, kargaşalık, karışıklık, sahtelik, aslından saptırmak, çıkar için aldatmak, istismar, isyan, gibi haller içinde ise, bu durum fitnelik durumudur.

Onun için Kur’ân’da: “Fitne öldürmekten daha tehlikelidir” âyeti vardır. (Bakara Sûresi 191)

Fitne bir toplumun:

İlimden uzaklaşmasına,

Adaletten uzaklaşmasına,

Haktan, hukuktan uzaklaşmasına,

Yozlaşmasına,

Sahtekârlıklara,

Açgözlü olmasına,

Bölünmesine,

Ahlâkî bozulmasına,

Birbirini istismâr etmesine,

Kargaşalık, kavga içinde olmasına,

Aldatmak, aldanmak durumuna düşmesine,

Şahsi çıkarlar içinde olmasına,
Gayri meşru ilişkiler içinde olmasına,
Kendini ya da çevresini isyana, karamsarlığa sürüklemesine,
Para, mal, mülk, şan, şöhret derdine düşmesine,
Kendi vücûdunun ve varlığın vücûdunun sahibinin Allah ol-
duğu hakikatinden uzaklaşmasına,

İnanç boyutunda bölünmeye, yani cemaat, tarikat, mezhep-
lere bölünmesine, her kesimin kendini üstün görmesine yol açar.

(Rûm Sûresi 32: "Onlar dini bölen kimselerden oldular ve bü-
tün hepsi tarikatlara, mezheplere, cemaatlara bölündüler. Her
zümre kendi inançlarıyla avunup övündü.")

Bu kişi kâfirdir, bu kişi cehennemliktir, bu kişi zındıktır, de-
mek bile fitnelik olabilir.

Ya değilse, kalpleri ancak Allah bilir.

Fitneden kurtulmanın tek yolu; kişinin kendisinin ve varlı-
ğın sahibinin Allah olduğunu idrak etmesidir.

Kişi:

Dinin hakikatine ulaşırsa,

Kendinin ve varlığın sahibini anlarsa,

Her varlıkta Allah'ın tecelli ettiğini anlarsa,

Allah'ın her varlıkta her an olduğunu anlarsa. Ki Allah he-
pimize şah damarımızdan yakındır âyeti bunu belirtir. (Kâf Sû-
resi 16)

Her varlığın geldiği öz ve döndüğü özün Allah olduğunu an-
larsa, Nefeslerin, bedenlerin, sahibinin Allah olduğunu anlarsa
ve hep bu şuurda yaşarsa, asla fitnelik durumuna düşmez.

Kişi: Söylemlerine ve eylemlerine dikkat etmelidir.

Fitneye sebep olacak her şeyden kaçınmalıdır.

Din adına, meslek adına, siyasal alanda, ailevi alanda, top-
lumsal alanda, her söz her eylem fitneye sebep olmamalıdır.

Bir toplumun çöküşünün ilk başlangıcı fitnedir.

Fitne zulmün başlangıcıdır.

İşte kişi fitneye düşmemek için:

İlimden uzaklaşmamalı.

Varlığın sahibin Allah olduğunu unutmamalı.

Görünen her varlığın içiyle dışıyla, bizzat Allah'ın zâhir, bâtın boyutu olduğunu anlamalı.

Birini aldatmanın Allah'ı aldatmak olduğunu bilmeli.

Birine zarar vermenin Allah'a zarar vermek olduğunu bilmelidir.

Kişinin kendi varlığı, Allah ile arasına fitne olmamalıdır

Kim ki; Allah'ı anlamaktan uzaklaşırsa, o kişi fitnelik içine düşer.

Kim ki; Tevhîd şuurundan uzaklaşırsa, o fitnelik içine düşer, o kişi kendi şeytanına teslim olur.

Kim ki; bölücülük içindeyse o fitne durumundadır.

Kim ki; sözlerinde, eylemlerinde, ikilik içinde olma, kendini üstün görme, seçilmiş görme, birilerini hor görme içinde olur, işte o fitnelik içindedir, o kişi şeytani hallere teslim olur.

Mücadele Sûresi 19: "Şeytani halleri onların akıllarını esir aldı. Böylece onlar Allah'ı anmaktan uzaklaştılar. İşte şeytani hallerde kalan bölendir, bölen ancak şeytani hallerde kalandır. Onlar kaybedenlerdir."

İşte bir sözü söylerken, fitneye sebep olmamak için, kırk düşünüp söylemeliyiz.

Bir söz duyduğumuzda, içinde fitnelik algısı var mı? Çok iyi düşünmeliyiz.

Birine bir bilgi aktardığımızda, fitneye sebep olabilir miyiz? Diye çok iyi düşünmeliyiz, sözü ona göre aktarmalıyız.

İyi niyetle söylediğimiz bir söz, karşımızdaki kişide fitnelik uyandırıyor, dilimizi tutmalıyız.

Konuştığımız sözler, merhamete, şefkate, iyiliğe mi kapı açıyor?

Konuştuğumuz sözler, fitneye, kötülüğe, zulme mi kapı aıyır?

Çok iyi ama çok iyi düşünmeliyiz.

Fitneliğin ne olduğunu çok iyi anlamalıyız.

Ve asla fitneye düşmemeye gayret etmeliyiz.

Ve asla fitneye düşürmemeye gayret göstermeliyiz.

DOĞRULARI BULALIM ARTIK

Gerçekler nedir araştıralım.

Din adına aktarılan bilgilerin, hangisi doğru, hangisi değil?
İnceden inceden araştıralım.

Din hakkında, Hazreti Muhammed hakkında aktarılan bilgiler doğru mudur?

Nedir doğru olan?

Batılı ülkelerin insanları, bizim söylediklerimizle, kitaplarıdaki bilgilerimizle, bizlere vuruyorlar.

Onlar bizi, bizimle vuruyorlar.

Onlar bizi, din adına bildiklerimizle, din adına yaptıklarımızla vuruyorlar.

Din diyerek, Hazreti Muhammed'in hayatı diyerek, İslâm diyerek, Kur'ân çevrimi diyerek, bizim kendi anlattıklarımızla, bize ait olan yazılan kitaplardaki aktardığımız bilgileri örnek göstererek, bize vuruyorlar.

Hazreti Muhammed'e, pedofili, kadın düşkünü, sapık diye iftira atarak, İslâm terör dinidir, Müslüman teröristtir, onların Kur'ân'ında şunlar şunlar yazıyor diyerek, bize, bizim söylediğimiz bilgilerle vuruyorlar.

Hatta bunları kendi ülkelerinin çocuklarına okullarında öğretiyorlar, kitaplarına yazıyorlar, müfredatlarına alıyorlar, kamu binalarına afişlerle asıyorlar, dergilerine kapak yapıyorlar, dergilerinde yazıyorlar.

Gelin, öncelikle çuvaldızı kendimize batıralım.

Gelin, hemen öfkelenmeyelim.

Gelin, din diye bildiğimizi, İslâm diye bildiğimizi, Kur'ân çevrimi diye okuduğumuzu, Hazreti Muhammed'in hayatı diye bize anlatılanları tekrar tekrar gözden geçirelim.

Doğruları bulma zamanı gelmedi mi?

Doğru olmayan bilgileri temizleme zamanı gelmedi mi?

Bize, bizim anlattıklarımızla, kitaplarımızla vurmalarına izin vermeyelim.

Gelin, Hazreti Muhammed'e atılan iftiraları temizleyin artık.

Gelin, onun hakkında aslı olmayan şeylerin söylemlerini temizleyin artık.

Gelin, İslâm diye anlattığınız bilgileri temizleyin artık.

Gelin, Kur'ân çevrimi diyerek yapılan meâlleri, tekrar tekrar gözden geçirin artık.

Kur'ân çevrimlerinde, doğru olmayan çevrimlerle Hazreti Muhammed'e atılan iftiraları, İslâm'a atılan iftiraları doğru çevrim yaparak temizleyin artık.

Din adına anlatılan hurafeleri temizleyin artık.

Bu temizliğe öncelikle kendimizden başlayalım, aklımızdan başlayalım

Yabancı ülkelerin insanları, Hazreti Muhammed'e her türlü iftiraları atarken, bilin ki bizim anlattıklarımızla, kitaplarımızdaki yazılan bilgilerle bize vuruyorlar.

Güya hadis diye söylediklerimizle, din diye anlattıklarımızla, Kur'ân meâli diye çevrimlerimizle bize vuruyorlar.

Önce, aslı olmayan kendi bildiklerimizi temizleyelim.

Hazreti Muhammed'e, bilmeden de olsa, önce biz iftira atmayı bırakalım.

Hazreti Muhammed hakkında aktarılan bilgilerin, aslı var mı yok mu diye düşünelim, o iftiraları biz aktarmayalım.

Gönlü rahmet dolu, şefkat dolu, tevazu dolu, ilim dolu, yardımseverlik dolu, o güzel insana atılan iftiraları temizleyelim artık.

“Komşun aç iken tok yatma, kadın da insandır, kızları zorla evlendirmeyin, öldürmeyin, zulüm etmeyin, hayvanlara zulüm etmeyin, yardımlaşın, paylaşın, ilim öğrenin, okuyun, üretin, çalışkan olun” gibi güzel öğütleri veren o güzel insanı iyi anlayalım.

Gelin, doğruları öğrenelim artık.

Bizi, bizimle vurmalarına izin vermeyelim.

Gelin, din diye öğrendiğimiz aslı olmayan bilgileri temizleyelim.

Öncelikle kendi aklımızı temizleyelim, Hazreti Muhammedi dosdoğru öğrenelim.

Kur’ân çevrimini dosdoğru yapalım.

Yabancı ülkelerin insanları bizlere; anlattığımız söylemleri ve eserlerde yazılı olanlar bilgileri, delil göstererek vuruyorlar.

Kendi kitaplarımızdaki bilgileri delil göstererek, bizlere hakaret ediyorlar.

Öncelikle aşağıda yazdıklarımız için, içimiz yanarak yazıyoruz.

Hazreti Muhammed ve ona yapılan iftiraları aynı cümle içinde yazmaktan utanarak yazıyoruz ve okuyucunun içine rahatsızlık verdiğimizden dolayı özür diliyoruz.

Bizler, nelere inanıyoruz ve neleri bilgi olarak aktarıyoruz, gelin bir inceleyelim:

Yok, Hazreti Muhammed’in okuma yazması yoktu. Ki bununla ilgili tarihsel hiçbir kayıt yoktur, bunu sadece Müslüman’ım diyenler söylüyor.

Yok, kendisi 25 yaşında idi, zengin bir kadın olan 40 yaşında olan Hazreti Hatice’yle evlendi.

Şunu düşünmeliyiz sıcak bir ülke olan Arabistan’da kadınların menopoz yaşı ortalama 40’dır. 40 yaşından sonra Hazreti Hatice 6 çocuk doğurdu denir ve toplum buna inanır.

Yok, Hazreti Muhammed, 6 yaşındaki Ayşe’yi aldı.

Yok, Hazreti Muhammed’in 9, 11, 19, 23 karısı vardı, her birini her gece dolaşıyordu.

Yok, Hazreti Muhammed kadın düşkününü idi, bir gecededefa cinsel ilişkiye giriyordu.

Yok, Hazreti Muhammed evlatlığının eşine göz dikti, onu boşattı kendi aldı.

Yok, Hazreti Muhammed, çevresinde beğendiği kadınlara göz dikiyordu, âyet geldi deyip onları boşatıyor kendi alıyordu.

Yok, Hazreti Muhammed esirlerin kafalarını kestirdi, gözlelerini oydu, işkenceler yaptırdı.

Buhari'den hadis diye alınan alıntılar:

Muhammed, yakalananların ellerini, ayaklarını kestirir; gözlelerini oydurur ve Harre denen (son derece sıcak) yere attırır. Adamlar sızlanırlar, su isterler, su verilmez. Adamlar taşları kemirirler ve sonunda ölürlər.

Buhari 7 yerde ve 9 yoldan aktarıp yazdığı sözde bu hadis için; Bakınız: Buhari, es-Sahih, Kitabu'z-Zekat/68. Tecrid, hadis no: 172.

Müslim, e's-Sahih, Kitabu'l-Kesame/9-14 hadis no: 1671.

Ebu Davud, Sünen, Ki-tabu'l-Hudud/3, hadis no: 4369

Böyle onlarca atılmış iftiraya, öncelikle kendimiz inanırsak ve bilgi olarak aktırırsak, elbette bizim söylemlerimizle bize vururlar, Hazreti Muhammed'e vururlar, İslâm'a vururlar.

Kur'ân çevrimlerimizle bize vurdular.

Bunlara onlarca örnek verilebilir.

Yok, kadını dövrebilirsin. (Nisâ Sûresi 34)

Yok, memeleri yeni çıkmış sayısız kızlar verilecek. (Nebe Sûresi 33)

Yok, evlatlığının karısını boşattı, kendisi aldı. (Ahzab Sûresi 37)

Yok, müşrikleri nerede görürseniz öldürün. (Tevbe Sûresi 5)

Yok, Allah'a iman etmeyenleri öldürün, bu çevrime bağlı olarak namaz kılmayanları öldürün. (Tevbe Sûresi 29)

Yok, "Yahudileri, Hıristiyanları dost edinmeyin."

Ki bu âyette Yahudi ve Hıristiyan kelimesi yoktur. (Mâide Sûresi 51)

“Hâdu” kelimesi Yahudi, “Nasara” kelimesi Hristiyan diye çevrilmiştir.

Yok, “dullar, bakireler verilecek.” (Tahrîm Sûresi 5)

Yok, “kadını istediğinde boşayabilirsin” ”Kadınları boşamak istediğiniz zaman.” (Talâk Sûresi)

Ne acıdır ki, kadını boşamak isteyenler için sûre gönderildi diye inanılan bir din inancı içindeyiz. Ki asla bu böyle değildir.

İslâm dünyası, yüzyıllarca kadını insan yerine koymadı, nüfus kâğıdı bile vermedi, erkeğe boşama hakkı verdi, kadına vermedi, 3 talakla boşamak erkeğe mahsus kılındı kadın eşya yerine kondu.

Hazreti Muhammed “Kadın erkek eşittir” dediğinde, o gün de kabul etmediler, bugün de kabul etmiyorlar.

Atatürk, kadına seçme seçilme hakkı tanımaya çalıştığı o dönemde, meclis ayağa kalktı, kadının rûhu yok diye söylemler ortaya çıktı.

Yok, Hazreti Muhammed’e tüm kadınlar helaldir, akrabaları dâhil istediğini alabilir. (Ahzâb Sûresi 50)

Yok, “hırsızların ellerini kesin.” (Mâide Sûresi 38)

Yok, “cezası öldürülmek veya asılmak yahut çapraz olarak el ve ayakları kesilmek ya da yerlerinden sürülmektir.” (Mâide Sûresi 33)

Yok, “zina yapan kadını taşıyın, erkeğe yüz değnek vurun, yani öldürün.” (Nûr Sûresi 2)

Yok, “onları sen öldürmedin Allah öldürdü.” (Enfâl Sûresi 17)

(Kur’ân’ın başka bir yerinde “bir kişiyi öldüren tüm insanları öldürmüş gibi olur” çevrimi de vardır)

Ve bunlar gibi onlarca örnek verilebilir.

Bizi, bizim söylediklerimizle vurdular.

Kendi anlattığımız bilgilerle, bizimle alay ettiler.

Cemaatlerde, tarikatlarda insanların beyinlerine aslı olmayan bilgileri aktardık ve insanlar da bunlara inandı, aslının ne olduğunu araştırmadan, her yerde aslı varmış gibi anlattılar.

Hazreti Muhammed ile ilgili neler anlattık, aslı var mı yok mu diye hiç düşünmeden aktardık.

Ve bizi anlattıklarımızla vurdular.

Nelere inandık, neleri aslı varmış gibi aktardık.

Hazreti Muhammed, Ayşe ile 6 ya da 9 yaşında evlendi, gerdeğe girdi dedik.

Bu doğru mudur değil midir? Hiç sorgulamadık, araştırmadık.

İşte o zaman yabancı ülkelerin insanları, Hazreti Muhammed'e pedofili deme iftirasını atarlar, biz kendi dilimizle Hazreti Muhammed'e böyle denmesine kapı açtık

İbn-i İshak- Müslim- İbn-i Sad- İbn-i Hişam- Kasım Şulu gibi kimselerden aktarılan iftiraları, güya delil göstererek, ille de Ayşe ile 6, 9 yaşında evlendi diye ispat etmeye çalıştık.

Oysa Hazreti Muhammed, Ayşe'yi o yaşlarda, cariyeye durumuna düşmekten kurtarmanın yolu olan "koruyucu aile" olarak ailesine aldı, yatağına değil.

Çünkü o dönemde, kadın bir eşya olarak görülür, alınıp satılan bir mal gibi davranılırdı.

Kocasından boşanan kadın, savaşta kocası ölen kadın, nişanı bozulan kız çocukları; cariyeye durumuna düşerdi ve cariyeye olarak alınıp satılabilir.

Ayşe de nişanlı idi, Hazreti Ebu Bekir Hazreti Muhammed'i destekleyince, Ayşe'nin nişanı bozuldu ve cariyeye durumuna düştü, Hazreti Muhammed'de onu koruyucu aile olarak ailesine kattı.

Çünkü cariyelikten kurtulmanın tek yolu, bir aileye katılmaktı.

Eğer biz, cemaatlerde tarikatlarda, camilerde, topluma aslı olmayan şeyler öğretirsek, elbette bize, bizim söylemlerimizle vurmaya devam edecekler.

Elbette bunlara, öncelikle kendimiz inanır ve aktarırsak, elbette batılılar Hazreti Muhammed'e pedofili idi, sapıktı, İslâm terör dinidir, Müslümanlar teröristtir demeye devam edeceklerdir. (Şu cümle içinde, efendimiz Hazreti Muhammed'in adını ve onun hakkında edilen iftiraları ve hoş olmayan lafları, aynı satırlara yazdığımdan dolayı Rabbim beni affetsin.)

Din adına neler anlattık.

Yok, Hazreti İbrâhîm oğlunu Tanrı'ya kurban etmiş, yok bıçak kesmemiş, hangi bıçak kesmez.

Bıçak keser, bıçak kesmedi dersek, sünnetullaha uymayan söz etmiş oluruz.

Hazreti İbrâhîm, o gün çok büyük bir inkilâb yaparak, çocukların kurban edilmesinin önüne geçti.

Çünkü o günün toplumu, zanna dayalı inandıkları tanrılara masum çocukları kurban ediyorlardı.

Hazreti İbrâhîm "artık tanrılar çocuk kurban etmenizi istemiyorlar" dedi.

Toplum da o zaman, "Biz tanrılara ne kurban edeceğiz" dediklerinde, onlara koyun göstererek "Bunu kurban edeceksiniz, tanrılar artık böyle istiyor" diyerek, masum çocukların öldürülmesinin önüne geçti.

Hazreti İbrâhîm'in yaptığı, çocukların öldürülmesinin önüne geçmekti.

Ufacık masum çocukları korumaktı.

Peki kuzular masum değil miydi?

"Kurban" kelimesi," Kurb" kelimesinden gelir, hayvan kesmek değil, tüm varlığın birbiriyle yakınlığını anlamaktır.

Yok, Nûh gemi yapmış, yeryüzünde olan tüm canlıların erkek ve dişilerini o gemiye almış.

O gemi insanın kendi vücûdudur, yeryüzünde olan tüm canlıların eril ve dişil boyutu insan vücûdunda vardır.

Yok, Yûnus'u balık yutmuş, 40 gün balığın karnında kalmış, ama Yûnus ölmemiş, 40 gün sonra cırlıçiplak kıyıya atılmış.

Bu anlatılanlar, "Kişi kendi gönlüne düştüğünde, kendini bilme eğitiminden geçtiğinde, kendi vücûdunu tutan Allah'a teslim olarak varlığından geçer" hakikatine işaret eder.

Onlarca aktarılan bilgilerin, aslı nedir demedik, olduğu gibi inandık, anlatılanların içinde ne mesajlar var olabilir diye, hiç düşünmedik.

İbrâhîm'i ateşe attırdık,

İsâ'yı göğe çıkardık, ölüyü dirilttik,

Mûsâ'ya Nil nehrini yardırdık,

Muhammed'e ayı ikiye böldürdük,

Eyyüb'ün her yerini kurtlarla sardırdık, ayağını yere vurdu-
rup akan suyla vücûdunu yıkattık, tertemiz yaptırtdık.

Bu anlatılanların hikmetini hiç anlamadık, olduğu gibi inan-
dık, aslına hiç ulaşmadık.

Lütfen düşünelim, aslını bilmeden nelere inandık?

Hiç şahit olmadan, aslı varmış gibi neleri anlattık?

Lütfen düşünelim, bilmeden de olsa Hazreti Muhammed'e
atılan iftiralara, nasıl inandık ve bunları aktardık?

Lütfen düşünün, bu iftiraları kim bilgi diye aklımıza soktu?

Hazreti Muhammed'e bu iftiraları o dönem kim attı ve ki-
taplara yazdı.

Biz bunlara inanmakla ve topluma aktarmakla, Hazreti Mu-
hammed'e ve Kur'ân'a ve Allah'a, en büyük hainliği yapmış ol-
muyor muyuz?

Gelin temizliğe kendi bildiklerimizden başlayalım.

Gelin başka ülkelerin insanlarına kızmadan önce, kendimizi
muhasebe edelim.

Gelin, din diye inandığımız şeyleri gözden geçirelim.

Gelin, Hazreti Muhammed'e atılan iftiraları önce aklımızdan temizleyelim.

Gelin Hazreti Muhammed'i iyi tanıyalım, Kur'an'ı tekrar tekrar düşünelim.

Gelin İslâm'ın hakikatine ulaşalım.

Gelin, temizliğe önce kendi aklımızdan, hallerimizden başlayalım.

Doğru olmayan bilgileri terk edelim.

Duyduğumuz her bilginin aslı var mı yok mu diye çok iyi araştıralım.

Gelin, İslâm diye anlatılan aslı olmayan bilgileri terk edelim.

Aklımızı gönlümüzü ilme teslim edelim, merhamete teslim edelim.

Gelin, duyduğumuz, okuduğumuz her şeye hemen inanmayalım, hemen red de etmeyelim.

Araştıralım, ilme dayalı olup olmadığına bakalım.

Bir kimse bir şeyi, tatlı dille anlattı diye kanmayalım.

Sorular soralım, analiz edelim, kıyas edelim.

Bir konuyu, iki kişi birbirine uymayan şekilde anlatıyorsa, her ikisini de düşünelim, analiz edelim.

Hiç unutmayalım, Kur'an'da belirtildiği gibi, Allah diyerek anlatanlar bizi kandırıyor olabilir.

Hadid Sûresi 14: "Ve garrekum bi Allâh el garûr."

Meâli: "Ve aldatıcılar sizi Allah diyerek aldattı."

DUYAN VAR MI

Duyan var mı?

Kur'ân'ın birlik mesajını kâlden duyan var mı?

Varlıktan her an sunulan birlik sesini duyan var mı?

Varlıktan gelen ilâhi seslenişi duyan var mı?

Duyan var mı?

Kâlbîyle duyan var mı?

“Siyahın beyaza, beyazın siyaha üstünlüğü yoktur, birbirinizden üstün değilsiniz.” Hazreti Muhammed

Bu sözü kâlden duyan var mı?

İnsanlık bir ayrımcılık içinde birbirine saldırıyor.

Her inanç kendini üstün görüyor.

Her grup, diğerini öteki görüyor.

Her grup, kendi inancını diğerlerinden üstün görüyor ve öteki gördüğü grupları cehennemde yakmayı normal görüyor.

İnsanlık âlemi birlik şuurundan kopmuş, birbirine saldırıyor.

İçlerde öteki görme inancı hızla yayılıp gidiyor.

Ufacık çocuklarımızın beyinlerine ayrımcılık ekmeye devam ediyoruz.

Ufacık çocuklarımızın beyinlerine, birilerini hor görme kendini yüce görme bilgilerini ekmeye devam ediyoruz.

Duyan var mı?

Evrensel birlik mesajını kâlden duyan var mı?

Allah'ın hakikatlerinin sunulduğu, varlık kitabının sayfalarından gelen seslenişi duyan var mı?

Hazreti Muhammed'in birlik beraberlik mesajlarını kâlden duyan var mı?

"Kadınlar da insandır, kadın erkek eşittir.

Vücûdlarınızın sahibi birdir.

Hepinizin kaynağı birdir.

Hepiniz üflenen bir rûhtan bedenlendiniz.

Hepiniz topraktan şekillenip geldiniz.

Birbirinizden asla üstün değilsiniz.

Bir millet bir milletten asla üstün değildir.

Tenlerinizin renkleri farklı olsa da, asla birbirinizden üstün değilsiniz.

Sadece takva üzere olun, yâni fenalardan sakının asla Allah'a ortak koşmayın.

Hepiniz Allah'ın kulusunuz." Hazreti Muhammed

Duyan var mı?

Hazreti Muhammed'in sözlerini kâlden duyan var mı?

Varlıktan gelen birlik sesini duyan var mı?

Hepimiz aynı özden süzülüp geldik.

Hepimiz bir ağacın yaprakları gibiyiz.

Hepimiz aynı Allah'ın kullarıyız.

Hepimizin vücûdunu tutan aynı Allah'tır.

Aynı Allah'tan geldik, aynı Allah tarafından tutuluyoruz, aynı Allah'a dönüyoruz.

En'âm Sûresi 72: "O'dur kendi Zâtıyla hepimizi birlik içinde tutan."

Kur'ân bizlere birlik mesajı verirken...

Peki, nedir bu ayrılıklar?

Nedir bu kavgalar?

Nedir bu ikilikler?

Nedir bu ötekileştirmeler?

Nedir ırkçılık?

Nedir dincilik?

Nedir cinsiyet ayrımcılığı?

Nedir milliyetçilik kavgası?

Nedir mezhep, cemaat, tarikat ayrımcılığı?

Birbirimizi kâfir ilan edip, cehennemde yanmasını isteyecek kadar olan öfkeler, hiddetler nedir?

Aklımızı saran, gözümüzü karartan bu ayrımcılıklar nedir?

Neden, birlik mesajlarını duyamıyoruz?

Neden, hepimizin yaratıcısının aynı Allah olduğunun farkına varamıyoruz?

Duyan var mı?

Kur'ân'ın birlik mesajını kâlden duyan var mı?

Hazreti Muhammed'in sözünü kâlden duyan var mı?

Siyahın beyaza, beyazın siyaha üstünlüğü yoktur.

Bir inancın, diğer inanca üstünlüğü yoktur.

Bir ibadetin, diğer ibadete üstünlüğü yoktur.

Kadının erkeğe, erkeğin kadına üstünlüğü yoktur.

Bir mesleğin, diğer mesleğe üstünlüğü yoktur.

Bir milletin, diğer bir millete üstünlüğü yoktur.

Bir topluluğun, diğer bir topluluğa üstünlüğü yoktur.

Bir varlığın, diğer varlığa üstünlüğü yoktur.

İsrâ Sûresi 4: "Kendilerini bir yücelik içinde görüp, üstünlük taslamalarından uzak durmalarını bildirdik."

Duyan var mı?

Birlik beraberlik getiren,

Adalet, rahmet getiren,

Şefkat, tevazu getiren,

Yardımlaşma paylaşma getiren,

Kardeşlik getiren,

Tevhîd şuurunu kâlden duyan var mı?

Sâffât Sûresi 48. âyetini hayatına geçiren var mı?

“Onlar baktığı her yere birlik zevkiyle bakarlar.”

Kur’ân’ın evrensel mesajı olan Tevhîd mesajını kâlden duyan var mı?

Mukaddes olan Tevhîd şuurudur.

Tâ-Hâ Sûresi 12: “Elbette sen, mukaddes bir yol olan birlik yolu üzeresin.”

Birlik yolu:

Allah’ın cümle varlıkta, her an tecelli ettiğini anlamaktır.

Allah’ın cümle varlığı ihata ettiğini anlamaktır.

Cümle vücûdları tutan zâtı idrak etmektir.

“Huvel evvelu vel âhiru vez zâhiru vel bâtin” hakikatidir.

Birlik şuurundan koptuğumuz an, ikiliğe düşeriz.

Ve toplum birbirine zulüm etmeye başlar.

Beyinlerde olan, öfke, hiddet kavga sesini duymayalım.

Beyinlerde olan, gurur, kibir, benlik sesini duymayalım.

Dillerde olan bâtil alanın bilgilerini duymayalım.

Bizi şahitliğe götürecektir olan seslenişi duyalım.

Günde 5 defa okunan ezanı kâlden duyalım.

Ezanın her bir bölümünü düşünelim, anlayalım, varlıkta ve kendimizde şahit olalım.

Varlıktan gelen ilâhi seslenişi duyalım.

Varlığın ilimsel seslenişini duyalım.

Varlıktan gelen “Elest Hitabı”nı duyalım.

Gönül kulağımızı varlığa döndürelim, oradan gelen seslenişi duyalım.

Gel ey kardeşim:

Varlıktan olan Allah’ın zikrini duyalım.

O zikirden gelen, yaratılışın ilâhi sırlarını duyalım.

Duyduğumuzu düşünelim, anlayalım, şahit olalım.

Varlıktan akıp gelen birlik sesini duyalım.

Gel kardeşim:

Birbirimizden üstün olmadığımızı anlayalım.
Hepimizin aynı Allah'ın kulu olduğunu anlayalım.
İhtiyacı olan kardeşimizin sesini duyalım.
Gel kardeşim:
Tevhîd şuuruna ulaşalım.
Tevhîd şuuruyla bakalım
Tevhîd şuuruyla yaşayalım.

CENNETTEN DÜŞMEK

Nedir cennetten kovulmak?
Âdem'in cennetten düşmesi nedir?
Cennetteki yasak ağaç nedir?
Cennette yasak ağaç olur mu?
"Lâ takrabâ hâzihiş şeceret" nedir?
Cennet nedir, cân nedir?
Yoksa cân ile cennet, aynı kökten gelen kelimeler midir?
Cennetten kovulmak, kendindeki cân şuurundan kopmak mıdır?

Nedir cennetten kovulmak?
Cân, İbrânice "Gena-cenâ" kelimesinden gelir.
Kelime kökeni "Cnn-Can" kelimesinden gelir.
Bil ki cennet, sendeki cân boyutudur.
Bil ki cennet, kendindeki cân boyutunu hissetmendir.
Bil ki cennet, cân ile cân olmandır.
O cânla cân olan, cennettedir.
O cân, cemâlullah huzurudur.
O cân, Hakk'ın kendisidir.
Gel, hep o cân şuurunda kal.
Gel, hep o cân şuuruyla hareket et.
Gel, kendine benlik isnat etme.
Gel, o cânı kendine nisbet etme.
Gel kendine varlık nisbet etme, ben benim deyip, kendindeki bedeninin sahibi olan cân boyutunu görmemezlikten gelme.
Bil ki o cân şuurundan koptuğun an dünya boyutuna düşersin.

Yâni varlığın sûret boyutunda kalırsın.

Sûretleri tutan cân boyutundan koparsın.

Ve cânndan yâni cemâullah şuurundan uzaklaşırsın yâni cennetten düşersin.

Ve aklındaki seni esir alan olayların içinde boğulur durursun.

Dünya boyutunda kalıp, beşeri boyutun eşya boyutuna düşersin.

Gel varlığın ardındaki cân boyutunu gör.

Toprak görüp, toprağın ardını görmemezlik yapma.

İşte cennetten düşmek, cânndan düşmektir.

Gel câni olma, gel cennetten kovulma.

Gel kendindeki cânna kıyma, o cânna benim deme.

Bedeninin cânına benlik isnat etme, câni olma.

Kendi cânına kıyma

O cânı görmemezlikten gelme.

Ve o cânndan uzaklaşma, o şuurdan uzaklaşma.

Bil ki câni olan kendi cehennemine düşer.

Gel, câni olma, kendini tutan cân şuurundan kopma.

Cân şehriden bak, her varlıkta o cânı gör.

Gel cânndan seyret, cümle âlem sana cennet olsun.

Aslın olan cânndan uzaklaşma,

Cân ile cân olduğunun yakınlığını yok etme.

Âyette dediği gibi; Bakara Sûresi 35: “Ve lâ takrabâ hâzihiş secerete” “Aslın olan cânndan uzaklaşma.”

Geldiğin asliyet olan Allah hakikatinden uzaklaşma, o şuurdan kopma.

İşte o cân cennettir.

O cân penceresinden bakmak cennetten bakmaktır.

Bil ki cennet sendeki cân boyutudur.

Bil ki cennet sendeki cemâlullah boyutudur.

Gel cânla cân ol, o cân şuurundan uzaklaşma.

Gel o cânâna teslim ol, cennete dâhil ol.
Cân gözüyle bak, cümle varlıktaki cânı gör.
Cümle âlem cemâlullah olsun gönlüne.
Cândan kopma.
Bil ki cânâdan kopmak, cennetten düşmektir, kovulmaktır.
Cândan koptuğun an, kendini dünya boyutunun sûretinde
bulur, eşya boyutuna düşersin.

Gel, cân ile cân ol.

Gel, cân deryasının damlası ol.

Bil ki cân, cennettir.

Bil ki cennet, cemâlullah'tır.

Cân ile cân olan cennettedir.

Öldükten sonra bir cennet derdine düşme.

Ölmeden önce cennete girenlerden ol.

Hûd Sûresi 108: "Fe fi el cenneti halidine."

Meâli: "Devamlı cennetin içindedirler."

Fecr Sûresi 30: "Ve udhulî cennetî."

Meâli: "Cennetin içindedirler."

Gel ölmeden önce cennete girenlerden olalım.

Her varlıkta Hakk'ın vechine erenlerden olalım.

O'nun cemâliyle tanış olalım, o cemâlde sarhoş olalım.

O cemâl cennetine erelim, hep o zevkte kalalım.

O cemâlden düşmeyelim, o cemâl zekiyle hareket edelim.

Bakara Sûresi 115: "Ve lillâhil meşriku vel magribu fe ey-nemâ tuvellû fe semme vechullâh."

Meâli: "Doğu da ve batı da Allah'ındır. Nereye dönerseniz dönün Allah'ın yüzü oradadır."

EZANDAKİ YEDİ MAKAM

Ezanın gizlediği 7 makâm nedir?

Ezan insanlara nasıl bir mesaj sunar?

Günde 5 defa okunan ezan bizlere ne mesajlar veriyor?

Ezan hangi makâmlara kapı açıyor?

Neden “Ezan-ı Muhammedî” denir?

Çünkü ezanı efendimiz Hazreti Muhammed düzenledi.

Ezan, Bilal’in ya da Ömer’in rüyası değildi.

Ezan, bizzat efendimizin makamlar üzere düzenlediği bir seslenme, makamları hatırlatma seslenişi idi.

Ülkemizde her gün 5 defa okunan ezan, insanlara ne sırlar sunuyor?

Can kulağıyla duyana ne kapılar açılıyor?

Amaç, gönül kulağıyla her varlıkta her an okunan ezanı duymaktır.

Amaç, her varlıktan her an seslenen Zâtın sesini duymaktır.

Amaç, her varlıktaki her an seslenişin“zıkrAllah” olduğunu bilmektir.

Ezan: İlan etmek, bildirmek, seslenmek, çağrı yapmak, davet etmek, vaiz olan, yetkili olan, gibi anlamlara gelir.

A'râf Sûresi 44: “Fe ezene muezzin.” Meâli: “Yetkili olan bildirir.”

Yusûf Sûresi 70: “Ezan muezzinun.” Meâli: “Seslenen seslendi.”

Neden ilk başta 4 defa “Allâh-ü Ekber” denir?

Sonra 2 defa “Allâh-ü Ekber” denir?

Ve diğerleri neden 2 defa okunur?

“Lâ ilâhe illAllah” neden 1 defa söylenir?

“Allâh-ü Ekber”

“Allâh-ü Ekber”

“Allâh-ü Ekber”

“Allâh-ü Ekber”

“Eşhedü en lâ ilâhe İllAllah”

“Eşhedü en lâ ilâhe İllAllah”

“Eşhedü enne Muhammeden Rasûlullah”

“Eşhedü enne Muhammeden Rasûlullah”

“Hayye ale’s-salâh”

“Hayye ale’s-salâh”

“Hayye ale’l-felâh”

“Hayye ale’l-felâh”

“Allâh-ü Ekber”

“Allâh-ü Ekber”

“Lâ ilâhe İllAllah”

Ezanda, ilk dönemde “Hayye ale’l-felâh”tan sonra “Hayye alâ hayri’l-amel” (Hayırlı amel üzere olun) bölümü de olduğu iddia edilir.

Bunu halife Ömer çıkardı denilir. (Bahrânî, VII, 438).

Günde 5 defa okunan ezanı bizzat Hazreti Muhammed düzenlemiştir.

Ezanı, Abdullah bin Zeyd’in ya da Ömer bin Hattab’ın rüyasında gördüğü öyle düzenlendiği söylentileri gönüle doğru gelmiyor

Ezan bizzat Hazreti Muhammed tarafından düzenlenmiştir.

Çünkü makamların derinliği, ancak O’nun tarafından işaret edilir.

Ezan 7 bölümden oluşur.

7 makamı işaret eder.

1. bölüm: 4 kez söylenen, “Allâh-ü Ekber”

2. bölüm: 2 kez söylenen, “Eşhedü en lâ ilâhe İllAllah”

3. bölüm: 2 kez söylenen, “Eşhedü enne Muhammeden Rasûlullah”

4. bölüm: 2 kez söylenen, “Hayye ale’s-salâh”

5. bölüm: 2 kez söylenen, “Hayye ale’l-felâh”

6. bölüm: 2 kez söylenen, “Allâh-ü Ekber”

7. bölüm: 1 kez söylenen “Lâ ilâhe İllAllah”

Ezandaki 7 bölüm, 7 İlm-i Tevhîd makamına işaret eder.

1. bölümdeki 4 “Allâh-ü Ekber.”

Ekber: Yüce olan, ulu olan, kudretli olan, kebir olan, anlamında kullanılan bir kelimedir.

Genelde “Allâh-ü Ekber” Allah en büyüktür, diye meâl edilir.

Bu pek gönüle uymuyor.

En büyük dersek, bunun küçüğü de mi var gibi bir kıyaslama içine düşülebilir.

“Allâh-ü Ekber”: Ekber olan, yüce olan, her varlıkta cümle âlemde yüceliğini gösteren Allah’tır, demek daha gönüle uygun düşüyor.

Peki, ezanda ilk başta, neden 4 kez “Allâh-ü Ekber” deniyor.

3 değil ya da 5 değil neden 4.

İlm-i Tevhîd derslerinde, Allah’ın varlıkta 4 boyuttaki yüceliği işaret edilir.

Bunlar nedir dersek.

1-Varlıktaki sesleniş, nefes, frekans, tını dediğimiz zikirAllah boyutudur.

Her varlıktan her an seslenen Allah’tır.

Allah zikriyle yücedir

2-Her varlıktaki fiil boyutudur.

Her varlıkta her an hiç durmadan fiiliyle fâil olan Allah’tır.

Allah fiiliyle yücedir.

3-Her varlıktan her an sıfatlarıyla tecelli edip duran Allah’tır.

Allah sıfatlarıyla yücedir.

4-Her varlığı zâtı ile tutan Allah'tır.

Zâtı mutlak olan, Zâtıyla yüce olan Allah'tır.

Allah zâtıyla yücedir.

İlk 4 dersin şuhûduyla bu kainâta her varlıkta her an yüceliğiyle tecelli edenin Allah olduğu işaret edilir.

İsrâ Sûresi 111: "Ve kebir hu tekbir", "Ve O'nu O'nun yüceliğiyle yücelt."

2. Bölüm: 2 kez söylenen, "Eşhedü en lâ ilâhe İllallah" Edindiğiniz ilâhı yok edin, ancak Allah'a şahit olun, işareti vardır.

Bir kişi ilâh nedir, hevâsını ilah edinmek nedir bunları bildiğinde hevâsından geçer ve ilâh edindiği şeyleri terk eder ve Allah'a şahit olma sırrına vakıf olur.

Furkân Sûresi 43: "E raehte menittehaze ilâhehu hevâh", yani "hevâsını ilâh edineni gördün mü?"

Hevâsını ilâh edinen bizler, hevâmızı terk etmeden, edindiğimiz ilâhları yok etmeden, Allah hakikatine şahit olamayız.

Şahitlik sırrı, şehitlik sırrıdır, yani kendi varlığından geçme sırrıdır.

Edindiğimiz ilâhı yok etme sırrı "Ateist" olma sırrıdır.

Çocuk aileden gelen bilgilerle, bir Tanrı'ya inanır.

Oysa o Tanrı'yı çocuk hiç görmemiş, hiç şahit olmamıştır.

Çocuk öyle bir noktaya gelir ve anlar ki her inanç kendilerine göre bir ilâhı Tanrı edinmiştir, ona inanıyor, onunla kendileri gibi inanmayanları cehennemde yakıyordur, işte çocuk bu Tanrı inancını reddeder.

Toplum bu reddedişi ateistlik olarak görür.

Oysa çocuk bir ilâh inancını reddetmiştir.

Ateist, Allah'ı reddeden değil, atalardan öğrendiği, şahit olmadığı, bir Allah inancını reddedendir.

Çünkü görmediği, bilmediği bir Allah'ı reddetmek, çok abes bir şeydir.

“Lâ ilâhe” bölümü, ilâhlar yok açılımıdır.

Yani atalardan gelen, ataların anlattığı gibi bir ilâh yoktur, ilâh edindiğimiz şeyler yok edilmelidir, bölümüdür.

“Lâ ilâhe” bölümü, edindiğiniz tüm ilâhları yok edin seslenişidir.

“İllâ Allah” açılımı ise, her varlıkta âyetleriyle, sonsuz delilleriyle kendisi gösteren Allah’a şahit olma sırrıdır.

Edindiği ilâhı yok etmeden, yani atalarından gelen inandığı, ama hiç şahit olmadığı Allah inancını terk etmeden “İllâ Allah” boyutu açılmaz.

Neden 2 kez, “Eşhedü en lâ ilâhe İllAllah” denir dersek.

Görünen ve görünmeyen boyutları ile 2 boyutta da Allah’a şahit olma sırrıdır.

Yani “Huvel bâtın, huvel zâhir” hakikatidir. Hadîd Sûresi 3.

Yani görünen varlığın zâhirinde de ve bâtınında da “Hakk zâhir Hakk bâtın” şehâdeti vardır.

Zâhir ve bâtın boyutları çok iyi değerlendirilmelidir.

Yani bir talebe “Bu görünen varlığın hem dış yüzünü hem iç yüzünü bizzat tecellileriyle ihâta eden Allah’tır” hakikatine şahit olur.

Yani buradaki şahitlik 2 cihetten de şahit olma hakikatidir.

2 şehitlik makamından geçmeyen kimseye bu makam açılmaz.

Bu iki bölümün farklı açılımları da vardır.

3. bölüm: 2 kez söylenen, “Eşhedü enne Muhammeden Rasûlullah” hakikati ise Muhammed boyutuna işaret eder.

Muhammed boyutu nûr boyutudur

Nûr boyutunun “Hakk ve Halk” boyutları vardır.

2 kez söylenmesindeki sır ise yine Halk boyutu ve Hakk boyutunun açılımıdır.

Hakk bir damla ise Halk sonsuz damlalardır.

Ve hepsi de tek deryadır.

Bu boyut; her varlıkta ve cümle varlıkta nûruyla âlemi saran Allah'ın Muhammed boyutudur.

Halk hakikati olan Muhammed, zâhiriyle bâtınıyla nûrunu gösterir:

Nûr süresinde "Nûr âla nûr" buna işaret eder.

4.bölüm: 2 kez söylenen, "Hayye ale's-salâh" namaza çağrı diye çevrilir.

Oysa orada "salâh" vardır, salât da salâh da aynı kökten gelen kelimelerdir.

Ve birbirini tamamlar.

Salâh olmadan "dâimi Salât" olamaz

Salâh: Sulh, ıslâh olmak, rahatlık, yenilenmek, temizlenmek, iyi olmak, iyi hal üzere bulunmak, durumu düzeltmek, uygun olmak, anlamında kullanılır.

Islâhat kelimesi de buradan gelir.

Kendi varlığından soyunmak, Hakk'ın nûr elbisesini giyinmek.

"Hayye ale's-salâh"; ıslâh olun, yenilenin, varlık elbisenizi terk edin, nûr elbisenizin farkına varın, gibi çevirebiliriz.

Yâni; varlığın zâhiri ve bâtını yönüne bakıp şekil görmemek, sûret görmemek.

Varlık; sûret ve sîret boyutuyla, her iki cihetiyle de, bizzat Hakk'ın nûru ile sarılıdır.

5. bölüm: 2 kez söylenen, "Hayye ale'l-felâh."

Felâh: Kurtuluşa eren, öze eren, felâhta dâim olmak, feyz bulmak, necat bulmak.

İflâh oldu yâni kurtuldu buradan gelir.

Özü anlamak ve varlığın bir özden gelen bir açılım olduğunu anlamak, iflâh olmaktır.

Kurtuluş yâni iflâh olmak 2 boyuttur.

İlki kendi varlığından geçmek,"Fenâfillah" sırrına erişmek.

Sonra ise "Bekâbillah" zevkine erişmek.

Felâh bulmak; cümle varlık, hem zâhir hem de bâtın boyutuyla, her an Hakk'ın nûru ile hareket eder hakikatidir.

Lokman Sûresi 5: "Ulâike alâ huden min rabbihim ve ulâike humul muflihûn."

Meâli: "İşte onlar, kendilerini vücûdlandırmanın dosdoğru yolu üzeredirler ve işte onlar Özü anlamış olanlardır"

6.bölüm: 2 kez söylenen, "Allâh-ü Ekber" hakikati ise

Hakk ve Halk boyutları seslenişin sırrıdır.

Hakk cihetiyle ve Halk cihetiyle cümle âlemi ihâta eden Allah'ın yüceliğidir.

Rûh boyutuyla ve nûr boyutuyla yüce olan Allah'tır.

7. bölüm: 1 kez söylenen "Lâ ilâhe illAllah"

Çok mânâlar içeren bölümdür.

"Lâ" hiçlik boyutudur.

"İlla" heplik boyutudur.

Hepliğiyle hiçliğiyle sadece Allah.

Allah, hem ehâd hem de vâhîd yönünle tektir

Bu cümle kainât O'nun teklîğini gösterir.

Âl-i İmrân Sûresi 2: "Allâhu lâ ilâhe illâ huvel hayyul kayyûm"
"Allah'tan başka güç yoktur, O'ndan gayrısı yoktur, diri olandır, varlığı diri tutan sürüp gidendir"

İşte Ezan:

Ezan, görünen varlığın hakikatine ârif olmaya davettir.

Her varlıktan her an seslenenin Allah olduğunun işaretidir.

Ezan, kendini bilmeye davettir.

Ezan, vücûdumuzdan gelen sesi duymaya davettir.

Allah ile birlikte olduğumuzun ve her an Allah'a teslimiyet içinde hareket etmenin şuurunda olmaya davettir.

Ezan, hakikatlere ârif olmaya davettir.

Ezan, Allah nedir, bu hakikati bilmeye davettir.

Şahitlik sırrına davettir.

Varlığımızdan geçmeye, Hakk elbisesini giymeye davettir.

Ezan. Hakk ile Hakk olmanın sırrına vâkıf olmaya davettir.

Ezan, Allah'a teslimiyete davettir.

Ezan, her an secdede olmanın sırrına davettir.

Ezan, Muhammed boyutundan gelen bir sesleniştir.

Onun için "Ezan-ı Muhammedî" denir.

Ezan, İlm-i Tevhîd makâmalarının işaretidir.

"Lâ ilâhe İllAllah"

Evet, günde 5 defa okunan ezanımızı can kulağıyla dinlemeliyiz.

Her bir sözünü düşünmeli, anlamaya çalışmalıyız.

Ezan, bizlere Allah'ı hatırlatma seslenişidir.

Ezan, bizlere ölümlü olduğumuzu, kul olduğumuzu hatırlatma seslenişidir.

Ezan, ekber olanın Allah olduğunu hatırlatır.

İnsanın asla kendini büyük, bir başkasını küçük görmemesi gerektiğini hatırlatır.

Ezanın mânâsına erişen kişi, "Allah nedir?" sorusunun cevabına az ya da çok erişecektir.

Onun için Hazreti Muhammed, ezanı 7 makam üzere muhteşem bir şekilde düzenlemiştir.

İnsanlar, ezandan gelen sözleri duysunlar, düşünsünler hakikatleri anlasınlar diye, günde 5 defa ezan okunmasını istemiştir.

HARFLERDEN GELEN MESAJLAR

Harfler ve kelimeler sırlar taşır.

Kelimelerin öz yapısı harflerdir.

Harfler kelimeleri oluşturur.

Kelimeler, varlıktaki “Kelam” boyutundan gelir.

Kelimelerin geldiği kaynak ise harflerdir.

Evren harflerin öz kaynağından süzülüp geldi.

Her varlık harfler kombinasyonudur.

Her bir harfin, ama içsel ama dışsal akışı vardır.

Her bir harfin, taşıdığı yüksek bir salınımı, dalgalanması, tınısı yani bir enerjisi vardır.

Harfleri oluşturan kâmil kişiler, varlığın içsel ve dışsal boyutunda neler gördü ki harfleri oluşturdu.

Hiçbir harf kafadan atılmadı.

Hiçbir harf anlamsız yazılmadı.

Elif “ ا ” neden bir 1 şeklinde yazıldı.

Be “ ب ” nin altında niye bir nokta var.

Te “ ت ” nin üstünde niye iki nokta var.

Se “ ث ” nin üstünde niye üç nokta var

Diğerleri de nasıl sırlara göre yazıldı.

Bunlar hep bir şeyleri işaret etmek için yazıldı.

Asla tesadüfen yazılmadı.

Her harf birçok sırlar taşır.

Nedir harflerin taşıdığı sırlar?

Nedir varlıktaki harflerin boyutları?

Nedir harflerin insan vücûdunda olan boyutları?

Her bir harf, neyi işaret edilerek yazıldı.
Her bir harf hangi sırların kapısıdır.
Harfleri oluşturan Bilge kişiler, varlıkta neyi gördüler de harfleri yazıya döktüler.
Hadi gelin bir düşünelim.
Kur'ân alfabesinin kökeni "Nebati" harflerdir.
Nebati harflerin kökeni" İbrânice" dir.
İbrânice, Arâmîce, Arapça birbirine akan dillerdir.
Arap alfabesi MS 2-4. yüzyıllar arasında, aslen Fenike alfabesinden türemiş Nebati yazısından gelişmiş diye bilinir.
Bu harfleri oluşturan Bilge kişiler, her bir harfi varlık boyutunda görüp, öyle yazıma döktüklerine inanıyoruz.
Hiçbir harfin zanna göre oluşturulmadığına, hiçbir harfin uydurulmadığına inanıyoruz.
Her harfin, varlığın bir boyutuna işaret ettiğine inanıyoruz.
Kelimelerden oluşan harfler, sırlar içre sırlar taşır.
Harflerden oluşan kelimeler derin anlamlar taşır.
Kelimedeki anlamı anlamak için, harflerin taşıdığı derin anlamlara ulaşmak gerekir.
Hidrojen bir harf ise, oksijen bir harf ise, su kelimedir.
Her bir harf derin sırlar taşır.
Harflerin birleşimi yeni bir mânâ açığa çıkarır.
Nasıl ki insan vücûdu bir bedenden oluşur.
Beden dokulardan oluşur.
Dokular hücrelerden oluşur.
Hücreler de kendi içindeki hücrelerden oluşur.
İşte bir kitap da; harfler, kelimeler, cümleler, paragraflar, sayfalar, bölümlerden oluşur.
İşte bu âlem de aynı şekilde oluşmuştur.
Bu âlem bir özden süzülüp gelmiştir.

Âlemi okuyan kâmil kimseler, hem harfleri, hem kelimeleri buna göre oluşturmuşlardır.

Yani sistemin oluşumuna göre hareket etmişlerdir.

İbrânice'den Arapça'ya şekillenen harfler derin anlamlar taşır.

“Nebati” harfleri dediğimiz harfler, varlığın nebat boyutunun sırlarıdır.

Nebat: Hayat boyutudur, yaşam boyutudur, bitkisel boyut diye de bilinir.

Yani varlıktan açığa çıkan yaşam boyutudur, topraktan çıkan her şey nebat diye adlandırılır.

Tüm evren, bir özden açığa çıkan nebati bir boyuttur.

Nebi kelimesi de oradan gelir.

Nebi; varlık boyutundan varlığın aslının bildirilmesi, hakikat boyutu, haber getiren, bilgiyi sunan, nebat boyutu, açığa çıkan boyut diye de tarif edilir.

Varlığın sahibinin varlıktan kendini bildirmesi, haber vermesi, bilgiler boyutu, açığa çıkmış her şey nebat boyutudur, hakikatler açığa çıkmış olan varlıkta gizlidir.

Zikir boyutunun harfleri vardır

Fiil boyutunun harfleri vardır.

Sıfat boyutunun harfleri vardır.

Zât boyutunun harfleri vardır.

Rûh, Nûr boyutundan gelen harfler vardır.

Hakk boyutunun, Halk boyutunun harfleri vardır.

Tüm harfler birbirine bağlıdır.

Tüm harfler Elif'ten açığa çıkar.

Elif'in şekillenmesiyle diğer harfler oluşur.

Şimdi araştırdığımız kadarıyla, harflerin sırrından bahsederseniz:

Elif “ \ “:

Her varlığı tutan kudret.

Birlik, birleştiren, birlik içinde tutan.
Tüm kâinattaki tek güç, tek kudret, Allah, El Hû (güç, kudret O'dur) hakikatine işaret edilmiştir.
Sayısal değeri 1 olarak belirtilmiştir.
Elif ile, 1 rakamının yazılımı aynıdır.
Birlik, Tevhîd sırrına işaret eder.
Her varlığı tutan tek kudret hakikatine işaret eder.
Tüm harfler, tüm boyutlar buradan doğmuştur
Tüm varlığı tutan kudret, tek kudrettir.
Be “ب“:
Tüm açığa çıkan varlık, bir noktadan açığa çıkmıştır.
Yani tüm evren bir özden açığa çıkmıştır.
Varlığı tutan öz sırrıdır.
Her varlık, bir noktadan süzülüp gelir.
Her varlık, bir özden süzülüp geldi.
Görünen âlemin, geldiği özle her an bağlı olma durumu.
Her şeyin kökü, kaynağı, aslı Allah.
Her şey O'ndan, her şey O'nda, her şey O'nun hakikatine işaret eder.
Öz ve açığa çıkan varlık aynıdır.
Be'nin altında bir nokta vardır.
Tüm âlem noktadan açığa çıkan bir âlemdir.
Sayısal değeri bir'den çıkan bir'dir.
Yâni Be'nin sayısal değeri ikidir.
Te “ت“:
Varlık boyutuna çıkararak tecelliler boyutu.
Açığa çıkan varlığın sûrete bürünmesi, şekillenmesi, tecelliler boyutu.
Varlığın kendinde olan noktanın sırları.
Be gibi yazılır, buradaki fark üstte iki nokta vardır.
Se “ث“:

Varlığın sûret alması, varlığın bedene dönüşmesi, tecellilerin sûreti tutması, sûrette siretin hakimiyeti.

Varlığın insana akışı, insansal boyuta ilerleyiş,

Be gibi yazılır, burada üstte üç nokta vardır.

Varlıktaki üç boyutun sırları.

Cim” ج”:

Bilinmeyen, görünmeyen her şey.

Görünmeyen bilinmeyen âlem de aynı özden gelmiştir.

Görünmeyen bilinmeyen her şeyin aslı O’dur.

Cin, cinnet, cennet, cami, cuma, cemaat, cima, cehennem, hep “Cim” harfiyle başlar.

Enfüs, yâni iç âlemin “Hû” hakikatidir.

Ha “ح”:

Cim ile yazılışı aynıdır, fakat bu harfte “Cim” deki gibi nokta yoktur.

Görünen görünmeyen tüm âlemin sahibi, varlığı tutan “Hû” boyutu.

Bilinmeyen âlemden açığa çıkan dış boyut, dış alem, dışarı, duvar da denmiştir, bedeninin açığa çıkış boyutu.

Sûreti de sireti de tutan “Hû” hakikati.

Hı “خ” :

Cim ve Hı harfleri yazılımı aynıdır.

Cim’in gizli noktası burada üstedir.

Bilinmeyen âlemden açığa çıkan, varlığı tutan bilinmeyen âlemin sahibi.

Bedenin aslı, bedeni tutan, bedeninin gittiği boyut, “Hû” boyutu.

Dal “د”:

Tecellilerin kollara, boyutlara, dallara, sıfatlara dönüşmesi boyutu.

Ağaçtaki dala da dal denmiştir.

Filizlenme boyutu, fiilden sığata geçiş, yeni bir doğuşun sıfatlanma boyutu.

Zel " ذ ":

Dal ile yazılıma benzer.

Bu harfin üzerinde nokta vardır.

Sıfatları tutan tekvin boyutudur, sıfatların sahibi, "Zû, sahip" boyutu.

Cümle âlem sıfat boyutudur, sıfatların sahibi "Zû" birdir.

Ra " ر ":

Rahimiyetten açığa çıkış.

Özden ilk filizlenme, fiil yürüyüşü.

Tecellinin ilk boyutu,

Tohumdan ilk açığa çıkan filiz gibi yazılmış.

Tohumun toprağa kök salan kökü gibi yazılmış.

İşiğın akışı sırrı, akıp gelen bir varoluş, akıp giden sistem.

Varlık her an bir ışığın akışıyla hareket etmektedir.

Ze " ز ":

Fiilin sahibi, filizin sahibi, tecellinin sahibi, her şeyin Zâtı.

"Dal- د ", "Zel- ذ ", "Ra- ر ", "Ze- ز " yazılıma aynıdır.

Fiilden sıfata olan oluşumun, değişiminin sırları.

Sin " س ":

İns boyutu, iç âlem, enfüs âlemi, öze olan yolculuk, inisiye olma sırrı.

Yâ-Sîn, ey özünü anlayan kişi.

İnsanlık makamına erme boyutu.

Desteklemek, çevrelemek, birlik.

Şın " ش ":

İçten dışa çıkan 3 boyut.

Eşyayı tutan 3 boyut, şuur boyutu, enfüsten âfâka çıkan boyutların tümü.

Bunu anlayan şeriat makamına ulaşır, şeriat makamı ilâhi nizamın işleyiş boyutudur, şuur da bunu anlamaktır ve buna göre yaşamaktır.

Cümle varlık bir şuura göre şekillenir.

İlâhi şuur.

Sin ile Şın'ın yazılımı aynıdır.

Şın üzerinde üç nokta ile yazılır.

Sad "ص":

Yüz, tecelli eden, göstermek, yarıp açığa çıkarmak.

Özün, kendine ait olan yüzünü açığa çıkarması.

Peşine düşmek.

Dat" ض ":

Görünenin ardında olan, yüzün ardındaki yüz.

Sad ile Dat'ın yazılımı aynıdır, Dat'da nokta vardır.

Tı "ط ":

Tecelli ile açığa çıkan varlığın beden yönü.

R'ahimde şekillenen vücûd.

Tı'nın alt şekli, tohuma benzetilmiş.

Tohumdan açığa çıkış, içten dışa yürüyüş. Bedenlenme.

Kişinin asliyetinin geldiği boyut, Tin boyutu.

Zı "ظ ":

Zû, Zâtı, bedenlerin tek Zâtına işaret eder.

Bedenleri tutan boyut, Zât boyutudur.

Tı ile Zı'nın yazılımı aynıdır.

Zı'nın yanında bir nokta vardır.

Ayın "ع ":

Varlık aynısıyla sahibini gösterir.

Aynılık makamı, özde ne varsa aynısıyla dışa çıkar, ayanı sabite açılımı.

Varlığın sahibi, varlık aynasından kendini gösterir.

Cümle varlıkla olan aynılık boyutları.

Göz, izlemek, gözlemek.

Gayın “ غ “:

Gayb boyutu.

Görünmeyen âlemin sahibi de Allah'tır.

Cümle görünen âlem, bir gayb âleminden süzülüp gelir.

A'yân-ı Sâbite'nin gayb âlemindeki birlik boyutu.

Görünen görünmeyen âlem aynıysa birdir.

Görünen âlem noktanın kendisidir.

Görünen âlem noktaya döner.

Fe” ف “:

Fe ile Kaf'ın yazılımı aynıdır,

Fe'de tek nokta Kaf'da iki nokta vardır.

Her şey fiil açılımıdır.

Fiil, fail boyutudur.

Kaf “ ق “:

Varlığın ten yönüdür.

Dağ da denmiştir.

Kaf dağının arkası kişinin beden boyutunun arkası demektir.

Yani candan gelen ten boyutu, sıfatlar boyutu.

Avuç dışı, elin yüzey bölümü, el kemikleri dağlar gibi.

Kef “ ك “:

Tenin ardı olan bedenin iç âlemi.

Enfûs âleminin hikmetler boyutu.

Kef, kuşatmak, ihata etmek, varlığı tüm sıfatları ile kuşatan boyut.

Elin içi, avuç içi, içsel yazılım.

Lâm “ ل “:

Elif'in varlıktaki yansıması.

Varlığı tutan halk boyutu sırrıdır.

Her varlıktaki halk sırrı.

Elif ve Nûn'un birlik yazılımdır.

Asa, değnek, dirilmek, halk olmak.

Mim" م ":

Muhammed sırrıdır.

Nûr'dan gelen akış sırrıdır,

Elif'in nûr boyutudur.

Hakk, Halk birliğidir.

Varlıktaki halkta hakk ile olan birlik boyutudur.

Denizin dalgası, damla deniz birliği.

Nûn " ن ":

Varlığın, geldiği öze olan akışıdır, aslına olan dönüşüdür.

Noktadan gelip noktaya olan dönüştür.

Açığa çıkan beşer boyutunun, bir zaman dilimindeki akışıdır.

Her varlığın özünde, geldiği öz vardır.

Her varlığın üstünde Allah'ın eli vardır.

Nûn'un yazılımı, Be'nin yazılımına benzerlik gösterir.

Be'nin altındaki nokta burada üsttedir.

Nûn'un kenar çizgileri daha yakındır.

Be, açığa çıkışı, Nûn dönüşü işaret eder.

Her varlık özülle özüne akar.

Oğul, balık, nesil, tohum, filiz.

Vav" و ":

Varlığın birbiriyle olan bağlılık boyutu.

Elif mîm birliğidir.

Mim'in Elif'e bağlılığıdır.

Cümle varlık, nûr ile birbirine bağlıdır.

Cümle varlık tecelliler boyutuyla birbirine bağlıdır.

Ve cümle varlık, Allah'a bağlıdır.

He" ه ":

Hû boyutu, her şey Hû'dan süzülüp geldi.

Hû ile birlikte, Hû'dan gelen Hû'ya dönen bir sistem.

Lam Elif “ ل ”:

Elif ve Lam harflerinin birleşimidir.

Hakk ve Halkiyet birliğidir.

Varlığın sûret cihetiyle, sîret cihetiyle birbirinden ayrılmaz birliğidir.

Her varlıktaki bir damla nûrun, mutlak nûr ile olan birlik boyutudur.

Ya “ ی ”:

Sesleniş.

Varlığın kendinden akan ses boyutu.

Sesteki mesajlar boyutu.

Varlıktan gelen sesleniş, içten dışa mesajlar.

Harflerin insan vücûdundaki boyutları:

Elif “ ا ” : Kişinin vücûdunu tutan ilâhi kudret boyutu.

Be “ ب ” : Bir özden gelen kişinin vücûdunun açığa çıkışı.

Te “ ت ” : Kişinin vücûdundaki tecelliler boyutu, fiil, sıfat tecellileri

Se “ ث ” : Kişinin vücûdunun fiil, sıfat, Zât tecelliler boyutu, insiye âlemi.

Cim “ ج ” : Kişinin bedeninin görünmeyen bilinmeyen boyutu.

Ha “ ح ” : Kişinin sûret bedeninin görünen boyutunu tutan Zât boyutu.

Hı “ خ ” : Bedenin aslı, bedeni tutan, bedeninin gittiği boyut, “Hû” boyutu.

Dal “ د ” : Kişideki sıfatlar, nitelikler boyutu.

Zel “ ذ ” : Sıfatların kaynağı tekvin boyutu.

Ra “ ر ” : Vücûddaki tecellilerin akışı boyutu, vücûddaki filizlenme, fiillenme boyutu.

Ze “ ز ” : Kişideki tecellilerin sahibi boyutu.

Sin “س” : Kişideki ins boyutu, iç âlem, enfûs âlemi, Yâ-Sîn boyutu.

Şin “ش” : Kişiyi tutan 3 boyut, Fâil, Mevsûf, Mevcûd.

Sad “ص” : Kişinin açığa çıkışı, şekillenmesi, yüz boyutu.

Dad “د” : Yüzün ardındaki yüz boyutu.

Tı “ط” : Kişinin geldiği tin boyutu, öz boyutu,

Zı “ظ” : Bedenin sahibinin, bedendeki hâkimiyet boyutu.

Ayn “ع” : Kişinin varlıkla benzerlikler boyutu, aynılık boyutu.

Gayn “غ” : Kişideki “A’yân-ı Sâbite” boyutu

Fe “ف” : Kişideki fiilin akışı.

Kaf “ق” : Kişideki ten boyutu.

Kef “ك” : Kişideki ten boyutunu tutan tüm boyutlar, enfûs-
teki hikmetler.

Lam “ل” : Elif’in vücûdu tutan boyutları.

Mim “م” : Kişideki Muhammed boyutu.

Nun “ن” : Vücûdun aktığı boyut, vücûdun içindeki vücûd
boyutu.

Vav “و” : Kişinin vücûdunun Rûh ile olan bağılılığı. Bağlılık
boyutu, vücûddaki boyutların bağılılığı.

He “ه” : Üflenen Rûh boyutu, kişideki “Hû” boyutu.

Lamelif “لا” : Kişideki Rûh ve Nûr birliği.

Ya “ی” : Varlıktan gelen sesleniş boyutu, kişideki sesleniş
boyutu, tüm bedenin ilâhî sesleniş boyutu.

İLİMLE HAREKET ET

Gel kardeşim ilimle hareket et.
Gel kardeşim, ilim ifade etmeyen şeyin ardına düşme.
Gel kardeşim, asılsız şeylere inanma.
Hakikat ancak ve ancak ilimle anlaşılır.
Bilinmeyenler, ilimle bilinir olur.
Delillere ilimle ulaşılır.
Ve bil ki kitaplarda yazılanlar ilim değildir.
İlim, varlığın sayfalarında yazılı olanlardır.
Kitaplarda yazılan bilgiler sana yardımcı olur, ama bil ki o bilgiler asla ilim değildir.
Gel kardeşim, ilim nedir bilgi nedir, ince ince düşün?
İlim; varlığın varoluşunun akışında ve işleyişinde vardır.
İlim, varlığın özünde olan, varlığın varoluşunun ve varlığa ait olan sonsuz inceliklerdir, yazılımdır, hakikatlerdir.
İlim varlığın özünde vardır.
Bilgi ise sözlerde ve kitaplarda vardır.
Gel kardeşim edindiğin bilgiye dikkat et.
Bilgi vardır, ilimle tanıştırır.
Bilgi vardır, zulümle tanıştırır.
Gel kardeşim sakın ilimden ayrılma.
Hazreti Muhammed'in mesajı olan ezanda, günde 20 defa okunan "Eşhedü" kelimesinin işareti olan ilimle buluş.
Şahit olmak için ilim şarttır.
İlim seni hakikate ulaştırır.
Ve sakın unutma:

Allah, Âlim isminin tecellisi olan ilim ile her varlıktan mürşitlik yapar.

Allah her varlıktan, Âlim isminin tecellisi olan ilim ile irşat eder.

Sana anlatılan şeylere hemen inanma.

Düşün, araştıır, şahit ol.

Bil ki aslı olmayan şeyler seni, ayrımcılığa, kibre, cehalete sürükleyecektir.

Bil ki ayrımcılık algısı veren her söz, seni zalimleştirecektir.

Bil ki Tevhîd'e iletmeyen her açıklama, seni şirke düşürecekler.

Gel kardeşim ilimden ayrılma.

Hep ilimle hareket et.

Bil ki ilim, varlığın varoluş sıfatlarından biridir.

Bil ki ilim, Allah'ın sıfatlarından biridir.

Bil ki ilimsiz her şey seni; ikiliğe düşürür, bilmişliğe sürükler, kibre düşürür.

Bil ki ilim, yol göstericidir, rahmettir.

Gel kardeşim, ilim ifade etmeyen bir şeyin ardına sakın düşme.

İsrâ Sûresi 36: "Ve lâ takfu mâ leyse leke bihî ilm."

Meâli: "Bir ilim ifade etmeyen şeylerin ardına düşmeyin"

İlimle tanışmak istiyorsan varlık kitabını oku.

İlimden ayrılmak istemiyorsan varlığın varoluşunu incele.

Müminlik makamına ermek istiyorsan ilmin gösterdiği yoldan ayrılma.

Gel kardeşim ilimden ayrılma.

Düşünmeden, araştıırmadan, gözlemlemeden, incelemeyen ayrılma.

Bil ki ilim seni hakikate erdirir.

Bil ki ilim seni geliştirir.

Bir bilgiden diğeri bir bilgiye erdirir.

Ve aradığın soruların cevaplarına ulaştırır.

Aslı olmayan şeylerin ardına düşme.
Bil ki aslı olmayan şeyler, yani hurafeler seni yozlaştırır.
Bil ki aslı olmayan şeyler seni, her gün aynı yerde bırakır,
her gün aynı şeyi yaptırır.
İlim seni varlığın varoluşunun sırlarına götürür.
Ve bil ki kitaplarda yazılanlar ilim değildir.
İlim, varlığın sayfalarında yazılı olanlardır.
Bil ki ilim, Allah'ın varlıktaki Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji tecellisidir.
Gel kardeşim, İlimle tanış ve hakikatleri anlama yolunda yol.
Bil ki ilim tüm sorularının cevabına seni ulaştırır.
İlimle tanışmayan kişinin müşkülleri yok olmaz, hakikatlere ulaşmaları olmaz.
Tevbe Sûresi 120: "İşte bundan dolayı onların ilimle tanışmaları olmadı ve müşkülleri yok olmadı."
Ve bil ki ilim Allah'a aittir, Allah'a ait sıfatlardan biridir.
Allah'a ait olan ilimle, Allah'ı anlamaya çalış.
Kehf Sûresi 65: "Ve Bize ait olan ilimle, o Bizi bilenlerdendi."
Bir ilim olmadan hareket edersen, bil ki hurafelere kapılırsın.
İlim olmadan hareket edersen, bir ego içinde şeytanlaşırsın.
Hacc Sûresi 3: "İnsanlardan, Allah hakkında bir ilim olmaksızın mücadele eden bazı kimseler vardır. O halde onların hepsi şeytani hallere tâbi olurlar."
Allah hakkında konuşabilmen için, Allah'a ait olan ilme tâbi olman gerekir.
Varlık kitabındaki ilimle buluşman gerekir.
Bil ki Allah hakikatine ermenin sırrı ilimdir, "Eşhedü-Şahit ol" sırrıdır.
İlme dayalı olmayan her bilgi, ikiliğe düşürür, kibre düşürür.

Hacc Sûresi 8: “İnsanlardan, Allah hakkında bir ilim olmadan ve doğru yolu bulmadan ve her varlığın aydınlatıcı bir kitap olduğunu anlamadan mücadele eden bazı kimseler vardır.”

Hacc Sûresi 9: “Onlar Allah yolundan kendi cehaletlerine saptırırlar, kibirlenip ikiliğe düşürürler. O halde olana yaşamlarında kaybetme vardır ve ölünceye kadar cehaletin o yakıcı sıkıntılı hallerinde kalmak vardır.”

Bil ki ilimsiz hareket etmek, kişiyi zalimleştirir.

Bil ki ilimsiz hareket etmek, Allah hakikatine erdirmez.

En’âm Sûresi 144:”Bir ilim olmaksızın hareket eden, insanları hakikatlerden saptırandan daha zalim olan kimdir? Muhakkak ki zalim kimseler Allah’a yol bulamazlar.”

Hevâ nedir anla ve hevâna göre hareket etme.

Aslı olmayan bilgilerle oyalanma.

Bâtıl sözlere kanma.

Zulme kapı açacak her bilgiden uzak dur.

Bakara Sûresi 145: “Elbette sen; sana sunulan ilimden sonra eğer onların hevâlarına uyarsan, muhakkak ki sen o zaman elbette zalimlerden olursun.”

Bakara Sûresi 182: “Böylece ilimde ileri gelenlerin gösterdiği, öğrettiği gibi bilip görenlerden olsun ve işleyişin sahibini bilip huzur bulanlardan olsun.”

Mâide Sûresi 4: “Bundan sonra bir ilim ile beslendiğiniz o hakikatlere sahip çıkın ve her varlıkta olan Allah’ın işaretlerini anlayın ve fenalardan sakının, Allah’a ortak koşmayın.”

A’râf Sûresi 52: “Doğrusu onlara, tüm varlığı bir kitap olarak sunduk. İnanan kimselerden olmaları için, yol gösterici ve rahmet olan, içinde ilim barındıran hakikatleri, onda ayrıntılı bir şekilde açıkladık.”

Hûd Sûresi 46:”Artık bir ilim taşımayan şeyi Bende arama. Cahillerden olmamanız için her varlıktan her an hakikatleri bildiriyorum. “

Hûd Sûresi 47: “Nûh dedi ki: Rabbim! Bir ilim taşımayan şeyi istemekten sana sığınırım.”

İsrâ Sûresi 36: “Ve lâ takfu mâ leyse leke bihî ilm innes sema vel basara vel fuâde kullu ulâike kâne anhu mesûlâ.”

Meâli: “Bir ilim ifade etmeyen şeylerin ardına düşmeyin. Muhakkak ki işitmeniz ve görmeniz ve idrakinizle, işte bunların hepsiyle o konuda sorumlu olursunuz. “

Gel kardeşim edindiğin bilgiye dikkat et.

Eğer edindiğin bilgi seni:

Bölücülüğe, ayrımcılığa, ikiliğe götürüyorsa...

Fırkalara, gruplara bölüyorsa...

İnsanları, bizden bizden değil diye ayırıyorsa...

Seni ve yolunu yüce gösterip, başkasına hor baktırıyorsa...

Bil ki bu bilgiler seni, kibre sürükleyecek ve zalimleştirecektir.

İlimle hareket etmemek; hevâya kapılmaktır, zalimleşmektir.

Kitaplarda yazılı olanlar bilgidir.

Birilerinden dinlediğin sözler bilgidir.

İlim ise, varlığın özünde yazılı olan Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji boyutudur.

Bilgi seni ilme götürmelidir, hurâfelere götürmemelidir.

Rûm Sûresi 29: “Ancak zalimler bir ilim olmadan hevâlarına tâbi olurlar.”

Gel kardeşim, Allah’ın ilmi seni birliğe beraberliğe götürür.

İlim seni, hasetlikten, fesatlıktan, kıskançlıktan uzaklaştırır.

Câsiye Sûresi 17:”Onların aralarında ortaya çıkan; kıskançlık, zulüm gibi şeyler sunulan ilimde yoktu.”

Gel kardeşim müminlik makamına ermek için ilme sarıl.

Bil ki, ilim olmadan hakikat bulunmaz.

İlim olmadan şahitlik olmaz.

Şahit olmadan eminlik, yâni müminlik, yâni iman gelişmez.

Fetih Sûresi 5: “Mümin olanlar ve müminlik yolunda olanlar huzur içindedirler ve makamlarında bir ilim üzeredirler, devamlı o ilim üzere hareket ederler.”

Hicr Sûresi 22: “Birliği anlamamızı sağlayacak latif duygular verdik. Ulvî Âlem’den o ilmi size sunduk. Böylece sizler o ilimle gelişirsiniz ve siz o değerlerin sahibi değilsiniz.”

Gel kardeşim ilmi yakınlığa er.

İlim seni, Hakk’la Hakk edecektir.

Senin vücûdunu saran Hakk boyutuna erdirecektir.

Tekâsür Sûresi 5: “İlmel yakîn”

İlmel yakîn bilmek, kesin delillerle bilmektir.

Gel kardeşim, sakın ilmi kendine nisbet etme.

Ben bilirim deme.

Allah’ın ilmi bana verildi deme.

Ve bil ki ilim Allah’a aittir.

İlim asla kişiye ait olamaz.

Kişi, varlıktaki hiçbir yazılımı yapamaz.

Bir atomun bile ilimsel yazılımını asla yapamaz.

Bil ki ilim herkese açıktır.

Kendini seçilmiş görme, yüce görme.

Kasas Sûresi 78: “Kârun: O’nun katındaki ilim sadece bana verildi, dedi. Bu halde olan Allah’ı bilebilir mi?”

Gel kardeşim ilimle tanış ve ondan sakın ayrıлма.

Hakikat ile bâtlı fark etmenin tek yolu ilimdir, irfândır.

Tevhîd’in sırrı ilimdir.

Evet kardeşim, ilim kendini bilmektir, Allah hakikatine arif olmaktır.

İlim yaratılışın sırrıdır, yaratılışı anlamının da sırrıdır.

Ama asla unutmama, ilimle tanışmanın yolu, edeptir, tevâzûdur.

İlim kişiyi, insan makamına, rahmet makamına ulaştırır.

Müslüman olmanın yolu ilimdir, şehadettir.

Müslüman çevresine rahmeti hissettirir, şefkati hissettirir.
Müslüman çevresine güveni hissettirir, huzuru hissettirir.
Gel kardeşim, ilim nedir anla ve ilimden ayrılma.
Bil ki ilim seni, aradığın cevaplara ileticektir.
Bil ki ilim seni, huzura erdirecektir.
Gel kardeşim.
Din diye hûrâfe dinleme.
Din adına konuşana dikkat et, sakın hemen inanma, düşün
araştır, şahit olmayı iste.
Sana verilen aklı kullan, ilimle tanış.
Canlı kitap olan, varlık kitabındaki sayfalardan oku.
Gel kardeşim.
Korkutana kanma.
Yalanlara inanma.
Bilmişle oturma.
İlimden ayrılma.

İLİM-BİLİM-FEN-BİLGİ-SOSYAL BİLİM

Hep, kitaplardan aktarılan yazıları, bilgileri ve dillerden dökülen sözleri, bilgileri, İlim zannettik, Bilim zannettik.

Oysa, İlim- Bilim- Bilgi arasında ince ayrıntılar vardı, ama biz hepsini aynı zannettik.

Peki, neydi bu ince ayrıntılar?

Neydi İlim?

Neydi Bilim?

Neydi Fen?

Neydi Bilgi?

Neydi Sosyal Bilim?

Bilgiler, sözcükler ilim miydi?

Kitaplarda yazılı olanlar bilim miydi?

Oysa İlim: Varlığın özünde yazılı olan, varlığın varoluş sistemidir.

Bilim: Açığa çıkan varlık boyutunda, yapılan keşiflerdir, okumalardır.

Fen okumalarına “Bilim” denir.

Matematik, fizik, kimya, biyoloji boyutunun incelenmesi, “Bilim” boyutudur.

Bilgi ise: Yapılan incelemelerin söze dökülmesidir.

Yapılan tespitlerin, doğru ya da yanlış olarak anlatılması, yazılara dökülmesidir.

Sosyal bilim ise: Varlığın varoluşu ve topluluk oluşturmaları ve bir varlığın diğer varlıkla olan yaşantı bağları, ilişkileri, davranışları idi, doğadaki varlığın birbirine olan muhtaçlığı idi.

Şimdi teker teker açmaya çalışalım.

İlim: Varlığın kendinde olan, varlığın varoluş sisteminin satır satır yazılı olan ilâhî yazılımın işaretleridir.

Bu yazılım boyutuna; “Levh-i Mahfûz” denir.

Burûc Sûresi 22: “Fî levhın mahfûz.”

Meâli: Tüm hakikatler, varlık sayfalarının içinde muhafaza edilmiştir.

Levha: Sayfa, yazılı olan, levha, üzerinde ilmin yazılı olduğu levhalar

Mahfûz: Muhafaza edilen, saklanan, korunan, içindeki taşıdığı değeri hiç eksiltmeden ya da arttırmadan koruyan, koruyup aktaran.

Varlıkta yazılı olan ilim, varlığın geldiği boyut olan “Levh-i Mahfûz” boyutunda gizlidir.

Varlık var olmaya başlayınca, Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji ilmi adım adım tecelli eder.

Allah’ın ilim esması, Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji, alanında tecelli eder.

Varlığın kendisi, bu dört ilim boyutundan gelen tecellilerle sarılıdır.

Varlık bu boyutlarla var olur ve şekillenir ve işler.

İlim, varlığın varoluş sisteminin yazılı boyutudur.

Kitaplarda yazılan bilgilere, dil ile aktarılan sözlere ilim denilemez.

İlim aranacaksa, kesinlikle varlığın özüne bakılmalıdır.

Evrenin ve her bir varlığın varoluşunu anlamak için ilim şarttır.

Çünkü Evren ve her bir varlık, ilimsel bir yazılımın tecellisidir.

Varoluş için ilim şarttır, varoluşunu anlamak için de o ilimle buluşmak şarttır.

Bunu çok iyi bilen Hazreti Muhammed, düzenlediği ezanda; günde 20 defa “Eşhedü” kelimesini duyurarak, insanlara şahit olmalarının yolunun ilim olduğuna işaret etmiştir.

İlim kişiyi şahit olmaya götürür.

Şahit olmak, varlığın özünde olan işaretlerle mümkündür, bu işaretlere âyetler denir.

Kur’ân’da buna çok güzel vurgu vardır.

İsrâ Sûresi 36: “Ve lâ takfu mâ leyse leke bihî ilm.”

Meâli: “Bir ilim ifade etmeyen şeylerin ardına düşmeyin.”

İlim şahit olmaya götürür.

Şahit olmak, ispata götürür, eminliğe götürür.

Çünkü kişi gördüğü şeyi inkâr edemez.

Şahit olmak; görüşmektir, buluşmaktır, anlamaktır, deneyler yaparak iç yüzünü görmektir.

Onun için Kur’ân, ilim üzere olmayı tavsiye eder.

Hacc Sûresi 3: “Ve min el nâsi men yucadilu fî Allâh bi gayrı ilmin ve yettebiu kulle şeytan merid.”

Meâli: “İlme dayanmadan, Allah hakkında konuşan kimse-ler, şeytani hallere kapılır giderler.”

Bilim ise; her bir varlığın varoluşunun temel kaynağı olan ilmi takip ederek, varlığın kendinde olan işaretleri anlamak için, önce gözlemleyerek, daha sonra deneyler yaparak, ilmi anlamaya çalışmaktır, o ilimden tespitler çıkarmaktır.

Bir örnek vermek gerekirse:

Bir meyve düşünelim, kayısı ya da şeftali ya da incir olsun.

Her bir meyvenin kendinde; matematik, fizik, kimya, biyolojik boyut vardır, işte bu ilimdir.

Şimdi o meyvenin kimyasal boyutunu inceleyelim:

Laboratuarda, meyvenin içindeki, kimyasal boyut olan; sodyum, potasyum, kalsium, glikoz, gibi oranları ortaya çıkarmak bilimdir.

Bilimin dayandığı tek kaynak ilim boyutudur.

Bilime dayalı olarak yapılan tespitlerin, söze dökülmesine, kâğıdlara yazılmasına bilgi denir.

İnsanların birbirlerine konuştuğu sözler, ya da kitaplardan okudukları bilgidir.

Bilgide hatalar olabilir, çünkü yaptığımız tespitler, tam olmayabilir.

İlim ve Bilimde hata yoktur, bizim onu okumamızda hatalar olabilir.

Fakat yapılan bu hatalar bile, bilimin daha çok gelişmesine sebep olur.

Çünkü kişi yaptığı hatayı fark ederse, döner tekrar tekrar inceleme yapar.

Bu incelemeler kişiye daha derin baktırır.

Edison, ampulü icat etme yolunda, yüzlerce defa deney yaptı.

Ona sordular: "999 kez hata yapmanıza rağmen, bininci deneyi yapacak gücü nereden buldunuz?"

Edison şu cevabı verdi: "Ampulün icadı bin aşamalı bir süreçti. Hata gibi görünen ilk 999 aşama, bininci ve son aşamaya götüren öğrenmelerle doluydu."

Bilimsel tespitlerde eksikler çoktur, ama her bir eksik gibi görünen parça bütüne götüren bir yoldur.

Varlığın iç ve dış yüzü olarak iki boyutu vardır.

Ayrıca iç yüzünün sonsuz boyutları vardır.

İşte kişi, varlığın varoluşuna ve varlıktaki sırlara merak duyduğunda, sorular sorar. Soruduğu soruların cevabını bulacağı yer varlığın kendisidir, varlıktaki ilim boyutudur.

İlim tektir, varlığın özündeki yazılımdır.

Bilim ise, ilmin kollarıdır, matematik, fizik, kimya, biyoloji gibi.

Bunların her birinin, birbirlerine bağlı olan farklı farklı kolları vardır.

İşte ilim: Varlığın varoluşuna etki eden ve varlığın kendinde yazılı olan ulvî boyuttur.

Bilim: İlmin araştırılmasıdır, yani varlığın matematik, fizik, kimya, biyoloji boyutunun incelenmesidir, keşfidir.

Fen: Varlığın, matematik, fizik, kimya, biyoloji boyutunun ortak adıdır.

Fen fakülteleri, bu dalları incelemek üzere kurulmuştur.

Kur'ân'da Rahmân sûresi 48. âyette "Fen-Efnan" kelimesi geçer.

Rahmân Sûresi 48: "Zevâtâ efnân."

Zevâtâ: Zâtlar, kişiler, sahipler

Efnan: Fen, ilim, dallar, fidan, şube, çeşit, tüm varlık.

Rahmân Sûresi 48: "Zevâtâ efnân."

Meâli: "Fen bilimi varlığın Zâtını anlamaya götürür."

Bilgi: İlim araştırılırken doğru ya da yanlış tespitlerin kâğıtlara dökülmesi, dil ile anlatılmasıdır.

Sosyal bilim ise: Her bir varlığın diğer varlıkla olan yaşam ilişkileridir.

Mesela: Arıların çiçeklerle olan ilişkisi, koyunların yeşilliklerle olan ilişkisi, sosyal bilimdir.

İnsanların, tüm varlık ile, tüm doğa ile, tüm evren ile olan ilişkisi ve bağlar hep sosyal bilimdir.

İnsanın ve varlığın varoluşu; matematik, fizik, kimya, biyoloji ilminin tecellileri iledir.

İnsanın yaşamı ise, Sosyal bilime bağlıdır.

İnsanın; su ile, hava ile, toprak ile, ateş ile olan bağları sosyal yaşantıda şarttır.

Mesela, insanın soluduğu havadaki oksijen ağaçların hediyesidir.

İnsan ağaçlara iyi bakmalıdır, onlara zarar vermemelidir.

Eğer insan onlara zarar verirse kendine zarar verir.

Bu durum, su için de, hava için de, toprak için de geçerlidir.

Sosyal yaşantıda bir denge vardır, insan varlığın sosyal yaşantı boyutunu iyi okumalı ve dengeyi bozmamalıdır.

İnsanın doğaya zararı, bitkilere, hayvanlara zararı, kendi geleceğine zarar vermesidir.

İnsan doğayı çok iyi okumalı, oradaki işleyişi, akışı çok iyi anlamalı, ona göre hareket etmelidir.

İnsan, asla unutmamalıdır ki soluduğu hava, bir ağacın yaprağından gelmektedir.

İşte Sosyal bilim, insanın doğa ile olan ilişkisidir, bu ilişkiyi insan iyi anlamalıdır.

İnsan kendi içinde, Rahmâni boyutu da, şeytani boyutu da taşır.

Şeytani boyutu açığa çıkaran şeytanlaşır.

Rahmânî boyutu açığa çıkaran insanlaşır.

İLİM VE İMAN

İman ilimsiz olmaz.

İlim şahitliğe götürür.

Şahitlik ise emin olmaya götürür.

Eminlik müminliğe, müminlik imana götürür.

İlim varoluşu anlama yoludur.

Varoluşu anlama yolu imana götürür.

İman ve ilim inceliğini çok iyi düşünmeliyiz.

Anlatılan bilgilerle hareket etmek mi, ilim üzere hareket etmek mi, bunu çok iyi süzmeliyiz.

Elbette bilgi de önemlidir, lakin bilgi ilim ile bağ kurmalıdır.

İnanç boyutunda kalan kişi, duyduklarına, okuduklarına inanan kişidir.

İman boyutuna erişen kişi ise, ilim ve şahitlikle hareket eden kişidir.

İnanç boyutunda ilim gerekmez, duydukları, okudukları, gördükleri yeterlidir.

İnanç kişiyi kibre götürebilir, benim inancım doğru iddiasına götürebilir.

İman ise, tevazu ve teslimiyete götürür.

İman ilimsiz olmaz.

İnançta ise ilim gerekmez, sadece inanmak yeterlidir.

İman sahibi olan kişi, ilim üzere hareket eden ve varlıktaki işaretlere şahit olarak, varoluşu anlayan, ilmi olarak gönlü mutmain olan kişidir.

İman ancak, ilmi bir şahitlikle mümkündür.

İnanç ise, anne baba hangi inanç üzere ise o yolu takip etmektir.

Ya da gittiği ve sevdiği bir topluluğun aktardığı bilgilere inanmaktır.

İsrâ Sûresi 36: “Bir ilim ifade etmeyen şeylerin ardına düşmeyin.”

İlim olmadan bir şeye inanmak, kişiyi şeytana esir eder.

İlim olmadan, şahit olmadan bir şeyi anlatmak, duyduklarını aktarmaktır.

İlim olmadan, bir inanca dayalı tartışmalara girmek, şeytana hizmet etmektir.

Hacc Sûresi:

3- İnsanlardan, Allah hakkında bir ilim olmaksızın mücadele eden bazı kimseler vardır. O halde olanların hepsi şeytani hallere tâbi olurlar.

8- İnsanlardan, Allah hakkında bir ilim olmadan ve doğru yolu bulmadan ve her varlığın aydınlatıcı bir kitap olduğunu anlamadan mücadele eden bazı kimseler vardır.

9- Onlar Allah yolundan kendi cehaletlerine saptırırlar, ki-birleşip ikiliğe düşürürler. O halde olanlar yaşamlarında kaybederler ve onlar için ölünceye kadar cehaletin o yakıcı sıkıntılı hallerinde kalmak vardır.

İlim; varlığın özünde olan, varlığın varoluşunun ve varlığa ait olan sonsuz inceliklerdir, yazılımdır, hakikatlerdir.

İlim üzere olmak için, direkt varlık kitabına, varoluşa yönelmekle mümkündür.

İnançta ise, her inanç grubunun kendi inançlarını yansıtmak için yazdığı kitaplara, sözlere yönelmek vardır.

Kitaplarla ya da sözlerle, aktarılan bilgilerde hatalar, kaymalar, şaşmalar olabilir.

Çünkü bilgi, kişinin inandığını anlatma boyutudur.

İnandığını anlatan insan, şahit olmadan da bilgiler aktarabilir.

İlimde ise hata, kayma yoktur.

İlim yazılımı varlığın kendisidir.

Onu oraya yazan da Allah'tır.

Allah, âlim esmasıyla ilim sıfatını varlığa yazar.

Varoluşun yazılımlarından biri olan ilimle, varlık oluşur, şekillenir.

Allah'ın varlıktaki ilim tecellisi; Matematik, Fizik, Kimya, Biyolojidir.

İman, ancak ve ancak ilimle mümkündür.

İlim ise, Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji ile bağ kurmaktır.

İlim kişiyi, varlığın varoluşuna, varlığın işleyişine, varlığın şekillenmesine, varlığın sürecine götürür.

İlim kişiyi, kendi vücûdunun işleyişini anlamaya götürür.

Kişi kendi vücûduna dönüp incelese, vücûdunun işleyişinin bir ilim üzere olduğunu anlar.

Tüm Evren, bir ilim üzere işler ve hareket eder.

İlim kişiyi, şahit olmaya götürür.

Şahit olan kişi, emin olur, emin olan, iman sahibi olur.

Şahit olmak, görmektir, anlamaktır, delillerle hareket etmektir.

Allah'a inanan kişi, annesi babası inandığı için inanmıştır.

Allah'a şahit olan kişi ise, onun varlıktaki işaretlerini yani âyetlerini görmüştür, incelemiştir, mutmain olmuştur.

Onun için Hazreti Ali "Görmediğim bir Rabbe inanmam" demiştir.

Onun için Kur'ân onlarca âyette ilimden ayrılmayın, ilimsiz hareket etmeyin der.

Gel kardeşim:

İlimden ayrılma, hep ilimle hareket et.

İlim ifade etmeyen bir şeyin ardına sakın düşme.

Bil ki ilim, varlığın varoluş sıfatlarından biridir.

Bil ki ilim, Allah'ın sıfatlarından biridir.

Bil ki ilimsiz her şey seni; ikiliğe düşürür, bilmişliğe sürükler, kibre düşürür.

Bil ki ilim, yol göstericidir, rahmettir.

Gel kardeşim:

“İlmel yakîn” âyetini çok düşün.

Tekâsür Sûresi 5: “İlmel yakîn”

Gel kardeşim;

İlimden şaşma.

Şahit olmadan inanma.

Ezanda günde 20 defa okunan “Eşhedü” kelimesini hiç unutma.

İLMEL YAKÎN- AYNEL YAKÎN- HAKKÂL YAKÎN

Bu âlem nasıl var olmuştur?

Gördüğümüz varlık ve kendi bedenlerimiz nasıl var olmuştur?

İnsan varoluşu ve var edeni nasıl anlayabilir?

Varoluşu ve var edeni anlamamanın yolu, hissiyatı, metodu nedir?

Görünen bu âlem nasıl var olmuştur ve nereden var olmuştur ve işleyişi nasıldır?

İşte ilm el yakın, aynel yakın ve hakkâl yakın; varoluşu ve var edeni anlamaya kapılar açar.

İlm el Yakîn-İlmel Yakîn:

Tekâsür Sûresi 5-6: "Kellâ lev talemûne ilm el yakîn, le terevunnel cahîm."

Meâli: "Eğer hakikatleri kesin delilleriyle bilerseniz, elbette cehaletin o benlik hallerini anlayıp tanırırsınız."

Ayn el Yakîn- Aynel Yakîn

Tekâsür Sûresi 7: "Summe le terevunnehâ aynel yakîn."

Meâli: "Ardından O'nu aynel yakîn görüp anlayacaksınız."

Hakk el Yakîn- Hakkâl Yakîn

Vâkıa Sûresi 95: "İnne hâzâ le huve hakkul yakîn."

Meâli: "Muhakkak ki kesin olan o gerçek elbette budur."

İlmel Yakîn:

Tüm kâinat kitabı Allah'ın ilminin yazılı olduğu sayfalarıdır.

Hakikatler kâinat kitabında satır satır yazılıdır.

Her varlık, ilmin sonsuz sayfalarıdır.

Varoluşu ve var edeni anlamak, ancak ve ancak varlık kitabındaki ilmi okumakla, anlamakla mümkündür.

İlim Allah'ın âlim sıfatının tecellileridir ve tüm varlık bu ilimle açığa çıkar, varlık sayfalarında hep o ilim yazılıdır.

Kişinin Hakkı kesin delilleriyle bilmesi, kâinattaki matematiksel sistemi, fiziksel, kimyasal, biyolojik işleyişi idrak etmesiyle mümkündür.

Varoluşu ve her an devam etmekte olan yeni doğuşları ve işleyişi anlamak, varlıktaki ilmi işaretleri okumaktan geçer.

İşte İlmel yakîn; kâinatta her an olmakta olan tecellileri idrak etme boyutudur.

Varlığın beşeri sistemi olan, fiziksel, kimyasal, biyolojik işleyişi okumak, anlamak İlmel Yakîn boyutudur.

Varlıktaki fiziksel işleyişi, fizikten çıkan kimyasal işleyişi, kimyadan çıkan biyolojik işleyişi, biyolojiden çıkan bedenleri, ilimsel boyutta incelemek "İlmel Yakîn" boyuttur.

Her varlıktaki işleyişin ilimsel boyutu o varlığın varoluşunu bizlere gösterir.

Misal; gözün varoluşu ve gözün görmesi ilimsel bir işleyiş ileidir.

Aynel Yakîn:

Ayn kelimesi; bakış, göz, zat, benzer, seyretmek, aynısı, tıpkısı, kendisi gibi birçok anlamlara gelir.

Kişi, her varlıkta Hakk'a ait olan aynılıkları müşahede ettiğinde yani şahit olduğunda yani gördüğünde bu makamı anlar.

Varlık farklı farklı görünse de, her varlığı tutan aynılık boyutu vardır.

Yani şöyle örnek verirse, elektrik lambada da, fırında da, buzdolabında da aynıdır.

İşte her varlıkta olan Rûh aynıyla Hakk'a aittir.

Rûh'dan açığa çıkan fiil ve sıfatlar tüm varlıkta aynıyla Hakk'a aittir.

Tüm bedenleri tutan Hakk aynıyle Hakk'tır.

Hangi varlığa bakarsak bakalım, her varlıkta aynılık dereceleri vardır, her varlığın içinde ki işleyiş, sıfatlar birbirinin aynısıdır tüm varlığı tutan Zât aynıdır.

Hallacı Mansur bu zevkle “Enel Hakk” dedi.

Aynîyle bu kâinat “Zatı Mutlak” olanı gösterir.

Ayn makamında talebe rûh sırrına vakıf olur, bilir ki kendindeki ve varlıktaki rûh aynıyla Hakk’tır.

Hakkâl Yakîn:

Hakkâl Yakîn nûr boyutudur.

Yani damlanın deryadan, deryanın damladan ayrı olmadığı boyuttur.

Muhammed makamıdır.

Halk makamıdır.

“Allah ile Muhammedi gördüm bir vücûd” sırrı bu makama işarettir.

Talebe, Hakk Halk sırrına vakıf olur.

İşte bu kâinat halkiyet sırrıdır ve Hakk ile kâimdir

Hakkâl yakın, Halk ve Hakk birbirinden ayrı değildir.

Halkiyette Hakk vardır.

Hakk halkiyeti kuşatır.

İşte kesin olan gerçek Halk Hakk yakınlığıdır, aynılığıdır

Bir göz doktorunu düşünelim:

Doktorun gözü anlamak için, gözü hücre hücre incelemesi “İlmel Yakîn” boyutudur.

Gözün görme sırrına ve tüm gözlerin aynıyla birbirine benzermesi “Aynel Yakîn” boyutudur.

Gözü oraya takan kimdir, o gözden görme tecellisi kime aittir? Hakikatine ulaşması “Hakkâl Yakîn” boyutudur.

İşte kişinin bedeninin işlevini ilmen incelemesi, bedenindeki işleyişe ve sıfatlara ve bedenini tutan kuvveye, ilmi olarak şahit olması, “İlmel Yakîn” boyutudur.

Tüm bedenlerin geldiği ve tüm bedenleri ayakta tutan rûh boyutu “Aynel Yakîn” boyutudur.

Allah âyetinde” Nefahthu fîhi min rûhî” “Rûhumdan üfledim”der.

Görünen bu âlemi anlamanın yolu “İlmen Yakîn” yoludur

Varlığın birbiriyle aynılık derecesinde yakınlığı ve aynı kaynaktan gelişini hissetmenin yolu da “Aynel Yakîn” hissidir

Tüm varlığı tutan Hakk boyutu da “Hakkâl Yakîn” zevkidir.

İşte İlmen Yakîn; Tecelliler boyutu olup, bu boyut, varlığın varoluşunun ve işleyişinin boyutudur.

Varlığın varoluşu ve işleyişi fiziksel, kimyasal, biyolojik işleyişle mümkündür.

İşte bunları anlamak “İlme Yakîn” boyutudur.

Aynel Yakîn ise; Rûh boyutudur.

Tüm varlığın geldiği kaynak rûh boyutu olup, tüm varlıktaki rûh Hakk’ın rûhudur.

Onun için âyette” Nefahthu fîhi min rûhî” “Rûhumdan üfledim”der.

İşte tüm varlıkta olan can, aynıyla aynı candır.

“Hakkâl Yakîn” boyutu ise; nûr boyutudur.

Rûh boyutunun geldiği âlem, nûr boyutudur.

Nûr Sûresi 35. âyette geçen: “Nûr alâ nûr-Nûr üzere nûr, Allah yerlerin ve göklerin nûrudur” bu hakikate işaret eder.

Her varlıktaki nûr Hakk’tır

Cümle varlıktaki nûr Hakk’tır

Her varlıktaki nûr ile cümle varlıktaki nûr tek nûrdur ve Hakk’tır.

Her varlıktaki damla nûra Muhammed boyutu denir.

Cümle varlığı tutan tek nûra Allah denir.

“Kendi nûrumdan seni, senin nûrundan âlemi yarattım” hakikati, cümle âlemin nûrdan süzülüp geldiğine işaret eder.

Her varlıktaki nûr, Muhammed nûrudur, Muhammed makamıdır

“Allah ile Muhammedi gördüm bir vücûd” sırrı buna işaretler.
Kim ki bu makamın zevkine ulaşırsa o kişi Muhammedi
şuur üzere yaşar.

“Kendi nûrumdan seni, senin nûrundan âlemi yarattım” ha-
kikati bu boyutu işaret eder.

Her varlıktaki Nûr, Muhammed nûrudur, Muhammed ma-
kamıdır

“Allah ile Muhammedi gördüm bir vücûd” sırrı buna işaretler.
Kim ki bu makamın zevkine ulaşırsa o kişi Muhammedi
şuur üzere yaşar.

İnşAllah bu hakikatleri aşkla, sadâkatla, samimiyetle idrak
etmeye, zevk etmeye çalışırız.

İÇSEL YOLCULUK NEDİR

İçsel yolculuk nedir?

Kendi vücûd şehrimize olan, içsel yolculuk nasıl yapılır?

Enfûs yolculuğu nedir?

İnisiye olmak yani kendi vücûd şehrine sülûk etmek nedir?

İçsel yolculuk yani “enfûs- ins- inisiye- nefis- nüfus” arayışı nedir?

Kişinin kendi vücûd âlemine yapılan yolculuk nedir?

Enfûsten afaka, âfaktan enfüse akış nedir?

Her şey bir tohumdan açığa çıktı, kâinat ağacında göründü.

Her şey bir tohumdan akıp geldi, bir tohuma akıp gidiyor.

Enfûsten âfaka yürüdü âlem, âfaktan enfüse yürüyor âlem.

Tohumda ne varsa, zaman geldikçe açığa çıkıyor, açığa çıkan ağaç, çevresinde olan her şeyi kaydedip yeni bir tohuma dönüşüyor.

Kâinat ağacının tohumu insandır.

Kâinat ağacı her şeyi derledi topladı, insana aktardı.

Cümle âlemde ne varsa insanda vardır.

Cümle âlemin sırrı, insanın kendi vücûd şehrinde vardır.

Kişinin vücûdu, kâinatın A dan Z ye fihristidir.

Tüm soruların cevabı insan vücûdündadır.

Kişi, kendi vücûdunun iç âlemine idrâki adım attığında, kendi seyr-ü sülûk-u başlar.

Onun için Yûnus Sultan:

“Mânâ evine daldık

Vücut seyrini kıldık

İki cihan seyrini

Cümle vücûdda bulduk” demiştir.

Kendini ve varoluşu merak eden kimseler, bazı soruların cevaplarını ararlar.

Kâinat nasıl var oldu?

Ben kimim?

Nereden geldik, nereye gidiyoruz?

Bir yaratıcı var mı?

Görünen bu âlemin sırları nedir?

Aslımız, kaynağımız nedir?

Doğuş, ölüm, yaşam, yaşlanma nedir?

Ölünce ne oluyor, nereye gidiyoruz?

Görünen âlemin görünmeyen boyutu nasıl anlaşılır?

Bütün her şey akıp gelen bir ışıktan mı var oldu?

Tekrar var olacak mıyız?

Bunlar gibi onlarca sorunun cevabını arayan kimseler, yeri gelir cemaât cemaât dolaşır, yeri gelir farklı inançları dolaşır, yeri gelir felsefe ile ilgilenenleri bulur.

Ve gün gelir, bu soruların cevaplarını arayan samimi kimselele karşılaşır ve onlar, soruların cevaplarının kişinin kendi vücûd şehrinde olduğunu söylerler.

Zaten bu soruların cevaplarını arayan kimseler, öncelikle kendi vücûd varlıklarını sorgularlar “Ben kimim?” diye.

İşte içsel yolculuk dediğimiz, varoluşun hakikatinin ne olduğunun merakından doğan bir arayışla, kendiyle tanış olma yolculuğudur.

Kişi bilmeli ki, aradığı cevaplar kendi vücûd şehrinde vardır.

Varlığın varoluşunun tüm sırları, kişinin kendi vücûd şehrinde vardır.

Her kişinin; bir ten şehri, bir de can şehri vardır.

Her ikisine birden vücûd şehri diyoruz.

Ten şehrinde varlığın varoluş sırları, can şehrinde ise var edicinin sırları vardır.

Hazreti Muhammed'in mirâcının, vücûdlu boyutu ve vücûdsuz boyutu dediğimiz, ten şehrinin ve can şehrinin idrak yolculuğudur.

İşte içsel yolculuk dediğimiz şey, kişinin kendi vücûd şehrinde yolculuk yapmasıdır.

Bu yolculuk kişinin kendi vücûd şehrine adım atmasıyla başlar. Kişi, âlemde ne varsa, kendi vücûd şehrinde görecektir.

Kâinatın ilk varoluşunun başlangıcından bu yana ne kadar zaman geçmişse, her bir zamanda ne oluşmuşsa, bu oluşum nasıl bir gelişim göstermişse, hepsi kişinin ten şehrinde gizlidir.

Yani kişinin vücûdu, tüm zamanların zamanı, tüm mekanların mekanıdır.

Bütün geçmiş yaşam, olaylar, sırlar, kişinin ten şehrinde satır satır yazılıdır.

Kişinin vücûdu, anların anını taşır, tüm zamanları taşır.

Kişinin vücûdu; tüm zamanları ve tüm mekanları, an boyutunda toplamıştır.

İnsan "Ahseni Takvîm" üzere yaratılmıştır.

Tin Sûresi 4: "Lekad halaknel insâne fi ahseni takvîm."

Yani insan vücûdunda, varoluşun tüm sırları ve var edene ait tüm makamlar vardır.

İnsan vücûdu varoluşun tüm sırlarını taşır.

Kişi kendi enfüs yolculuğuna başladığında, dışarı doğru değil, içeri doğru bir yolculuğa başlamıştır.

Bu yolculukta dışarı diye bir şey yoktur, dışarısı da içeridedir. Gördüğü her şey kişinin kendisidir, kendisindedir.

Kâf Sûresi 42: "İşte o zaman, enfüsten âfaka olan çıkışı anlarsınız."

Enfüs, Nefs, Nefes, Nüfûs, İns, İnsan, İnişiye, kişinin öz vücûdunda farklı makamların adlarıdır.

Enfüs: Kişinin kendi vücûdudur, içsel âlemidir, rûh boyutudur, vücûdun sahibinin olduğu boyuttur.

Nefs: Kişinin teniyle canıyla olan bütünlüğüdür, rûhun ten elbisesi giymiş boyutudur.

Nefes: Vücûdun sahibinin kendini gösterdiği, işaret ettiği boyuttur, zahire çıkışın sırrıdır.

Nüfûs: Vücûdun sahibinin boyutudur, kişideki Hakk kimliğidir, Zât kimliğidir.

İns: Kişinin vücûdunu ve cümle vücûdları tutan rûh boyutudur.

İnsan: Rûhun şeriatıdır, rûhun kendisidir, kişinin şuur boyutudur, kişinin mânâ boyutudur.

İnişiye: Kişinin kendi vücûd şehrine olan yolculuğudur.

Kişinin bedeni, tüm ilâhî sırları barındıran canlı bir kitaptır.

Her varlık, ilâhî sırları barındıran canlı bir kitaptır.

Kişi, kâinatın sırlarına ulaşmak istiyorsa, kendi vücûdunu iyi okumalıdır.

Kendini anlamak isteyen kişi; kesinlikle dünyaya esir olmaktan kurtulmalı ve inanç adına öğrendiği tüm bildiklerini, tüm ayırmacılıkları, bırakmalıdır.

İşte içsel yolculuk:

Kişinin kendi bedenine dönme yolculuğudur.

Kişinin kendini keşfetme yolculuğudur.

Kişinin kendi aslıyla buluşma yolculuğudur.

Geçmiş ve gelecek ile ilgili tüm sırları kendi vücûd evinde bulma yolculuğudur.

Kendi vücûd evinde tüm ilâhî sırlara ulaşma yolculuğudur.

Rûh boyutuna ve ten boyutuna ait olan tüm sırları görme durumudur.

İçsel yolculuk; kişinin kendi vücûd şehrine, ten kapısından girmekle başlayan ilâhî yolculuğun adıdır.

İçsel yolculukta kişi; geçmiş yaşantılara ait olan tüm işaretlerle, bilgilerle, olmuş olanlarla karşılaşır.

İlk ortaya çıkan ışıktan süzülüp gelen bedenlere dönüşen yapıları bir bir okur.

Ten boyutunun ve rûh boyutunun sırlarına nazar eder.

Gelecekte kâinat ağacından neler tecelli edecek bunları görür.

Bir çiftçinin tohumdan ne zaman ne çıkacak bildiği gibi, içsel yolculuk yapan kişi, geçmişte olanları ve gelecekte olacak olanları görür.

LEVH-İ MAHFÛZ

Levh-i mahfûz nedir?

Levh-i mahfûz nerededir?

Levh-i mahfûz'da ne sırlar gizlidir, nasıl mesajlar vardır?

Burûc Sûresi 22: "Fî levhın mahfûz."

Meâli: Tüm hakikatler, varlık sayfalarının içinde muhâfaza edilmiştir.

Levha: Sayfa, yazılı olan, levha, üzerinde ilmin yazılı olduğu levhalar

Mahfûz: Muhâfaza edilen, saklanan, korunan, içindeki taşıdığı değeri hiç eksiltmeden ya da arttırmadan koruyan, koruyup aktaran.

Levh-i mahfûz: Muhâzafa edilen levha, korunan sayfalar, korunan değerler, saklanan bilgiler, ilahi kalemle yazılmış korunan ulvî sayfalar.

Anlıyoruz ki levh-i mahfûz; muhâfaza edilen levhalar, korunan bilgiler, varlık kitabının içinde satır satır yazılı olan ilahi bilgiler anlamında karşımıza çıkıyor.

Levh-i mahfûz, tüm kâinatın varoluş bilgilerinin satır satır yazıldığı sistemin adı.

Hem zerreye ait, hem bütüne ait olan varoluş ile ilgili bilgilerin muhâfaza edildiği sistem.

Beşeri sisteme ait olan ve Ulvî sisteme ait olan hakikatlerin saklandığı levhalar.

Beşeri sisteme ait olan hakikatler varlık kitabının içinde satır satır yazılıdır.

Ulvî sistem ise beşeri sistemin geldiği yerdir.

Ulvî sistem dediğimiz; rûh boyutu, nûr boyutu, hiçlik boyutudur.

Rûh sisteminde beşeri sisteme ait olan levh-i mahfûz vardır.

Rûh boyutunun levh-i mahfûz'unda beşeri varlığın açığa çıkmadan önceki bilgileri satır satır yazılıdır.

Nûr boyutunun levh-i mahfûz'unda ise rûh boyutuna ait olan yazılım vardır.

Bir incir tohumu düşünelim:

İncir tohumunun içinde incir ağacına ait olan tüm bilgiler muhâfaza edilmiştir.

İncir ağacına ait olan; filiz, dal, yaprak, çiçek, meyve satır satır yazılıdır.

Hatta yaprak sayısı, meyve sayısı, incir ağacının büyüklüğü vs satır satır yazılıdır.

Yani tohumda incire ait olan bilgiler muhâfaza edilmiştir.

İncir tohumundan incir ağacı çıkar ve incir ağacının tüm bilgileri yine yeni oluşacak olan incir tohumunda saklanır.

İşte incir tohumunun içindeki sistem incir tohumunun levh-i mahfûzudur.

Ağacın levh-i mahfuzû o ağacın tohumudur.

Ağacın tohumunda ne yazılı ise, o tohumdan o ağaçla ilgili şeyler açığa çıkar.

Asla başka şey açığa çıkmaz.

İncir tohumundan kayısı çıkmayacağı gibi...

İşte levh-i mahfûz'da ne varsa o açığa çıkacaktır.

Varoluş ile ilgili tüm sırlar levh-i mahfûz'da satır satır yazılıdır.

Tüm açığa çıkan varlık, levh-i mahfûz'un açılımıdır.

Kâinatın varoluşunu düşünürsek, kâinatın varoluşu süresince ortaya çıkan varlık da aynı incir tohumundan incir ağacının ortaya çıkışı gibidir.

Zamanı gelince çeşit çeşit varlık ortaya çıkmaktadır.

İşte varoluş ile ilgili sistem bir özden açığa çıkmaktadır.
Ve bu özde varoluşa ait olan tüm bilgiler satır satır yazılıdır.
Ve bu bilgilerin muhâfaza edildiği sisteme levh-i mahfûz denmiştir.

İşte, levh-i mahfûz dediğimiz sistem, ister tek varlıkta olsun ister tüm kâinatın varoluşunda olsun, varoluşa ait olan bilgilerin korunduğu sistemdir.

Bu sisteme Râhimiyet sistemi denir.

Sistemde yazılı olan bilgilere varoluş ile ilgili bilgiler denir.

Hepsine birden levh-i mahfûz denmiştir.

Levh-i mahfûz'un 2 ciheti vardır.

1- Vehbîyet ciheti.

2- Kesbîyet ciheti.

Vehbîyet ciheti; kâinatın yani tüm varlığın varoluşunun önceden yazılı olduğu cihet.

Bu cihette varlık nasıl bir sistem taşıyorsa öyle var olur.

Kesbîyet ciheti; çevre şartlarına göre sonradan meydana çıkan durumlar ve bu durumların yazıldığı cihet.

Örnek vermek gerekirse; insanın beden olarak yaratılışı vehbîyet cihetinden gelir.

İnsandaki; huy, davranış, korkular, iyilik ya da kötülük yapma halleri ve buna benzer tüm duygu ve düşünceler, aileden çocuğun sistemine yazılır ve bu yazılım nesiller boyu devam eder gider. İşte bu da kesbîyet cihetidir.

Her birey atasından gelen tüm hâl ve davranış mirasını taşır.

Ve bir de kişinin kendi bedenine, kendi yaşadığı zaman diliminde, insanlardan ve çevreden gelen her türlü olaylar ve bu olayların etkileri yazılır ve bu bir sonraki nesile aktarılır.

İşte bir kişide, iki türlü levh-i mahfûz yazılım ciheti vardır.

Biri, kişinin beden varlığının varoluş ciheti olan vehbîyet ciheti.

Diğeri, kişinin atalarından gelen huy, davranış, korkular, iyilik ya da kötülük yapma gibi halleri taşıyan kesbîyet ciheti.

Aile ve toplumun her türlü hâl ve davranışları atalardan gelen bir mirastır. Ve bu miras kesbîyet cihetiyle aktarılır.

Onun için Kur'ân'da birçok yerde sâlih amellerde olmak, güzel sözler söylemek tavsiye edilir.

Kötü sözler söylenmemesi tavsiye edilir.

Çünkü tüm sözler ve davranışlar, kişinin levh-i mahfûzunda kayıt altına alınır ve gelecekte kişinin ve neslinden gelenlerin kaderi olur.

Bir bebek aileden gelen tüm halleri taşır.

Bebek ailede ve toplumda ne duyarsa ne görürse hangi hâl ve davranışlara şahit olursa bunların hepsi bebeğin levh-i mahfûzuna yazılır.

Ve daha sonra bu yazılanlar bir tohumdan filizin çıkması gibi açığa çıkar.

Bugün genetik ilmi dediğimiz ilim, genlerde yazılı olan sistemi okumaya tanımlamaya çalışıyor.

Atalardan ve çevreden gelen hastalık taşıyan genlerin okunması ve tamir edilmesi hep Allah'ın genetik ilminin bir mucizesidir.

İşte bir kişi toplumda ne söz söylerse söylesin, ne davranışlar sergilerse sergilesin, bunların hepsi; insanın bedenine, çevresindeki kişilerin bedenine, varlığın bedenine satır satır yazılır.

İşte bir insanın hâl ve davranışları inanç ve ibadet sistemi aileden bulunduğu mirastır.

Onun için Hazreti Muhammed: "Çocuklarınızın yanında güzel konuşun güzel davranışlar sergileyin" der.

İşte söylenecek her söz her davranış, ileride kişinin kendi davranış kaderi olur.

Çünkü söylenen her söz ve davranış, kişinin genetik yapısına satır satır yazılır.

Ve zamanla ortaya çıkabilir.

İşte, levh-i mahfûz dediğimiz muhteşem sistem, aklın alamayacağı sistem, Allah'ın özünde yazılı sistemin adıdır.

Levh-i mahfûz'da hem Ulvî hem beşeri sistemin yazılışı Allah'ın "Nûn ve Kalem" sırrıdır.

Levh-i mahfûz'da ne varsa zamanı gelince adım adım kâinatta varlık olarak ortaya çıkıyor.

Levh-i mahfûz'un yazılı olan sayfaları vardır ve boş sayfaları vardır.

Yazılı olan sayfalarda varoluşun sistemi gizlidir.

Mesela insan; levh-i mahfûz'da yazılı olan sistemden insan olarak açığa çıkar.

Aynı insanın beşeri vücûdunda boş levh-i mahfûz sayfaları vardır.

Bu boş sayfalara kişinin çevresinden, aileden, toplumdan aldığı tüm eğitim, hâl, davranış, yemek-içmek vs gibi şeyler satır satır yazılır ve bunlar saklanır.

Onun için insana hep iyi hallerde olması, tefekkür sahibi olması, güzel konuşması, çevresine varlığa iyi davranması, sağlıklı beslenmesi tavsiye edilir.

Kişinin; öfkesi, yalanı, dedikodu yapması, kibri, zararlı halleri, menfaat içinde olma halleri hep o kişinin beşeri vücûdunun levh-i mahfûz'una kaydedilir.

Ve bu kaydedilenler nesilden nesile geçerek gelecek nesillerin hâl ve davranışı olur.

Atalarımız boşuna dememiş "Ne ekersen onu biçersin" diye.

HEYECAN

Huzur ve mutlu olmanın sırrı,
Yaşamla bağ kurmanın sırrı,
Yaşamda varoluşu anlamının sırrı,
Niçin yaratıldığımızı anlamının sırrı,
Hissettiğimiz derin heyecanda gizlidir.
Heyecan olmadan, mutluluk ve huzur olamaz.
Dünyalık şeylerden aldığımız zevkler, mutluluk ve huzur de-
ğildir, onlar gelip geçici heveslerdir.

Heves aşka dönüşmelidir.
Aşk bitmeyen heyecana kapı açacaktır.
Varlığın tarif edilemez bir akışı vardır.
Bu ilâhî akıştan heyecan duymak, muhteşem bir şeydir.
Heyecan;
Huzur ve mutluluğun, ana kaynağıdır.
Bu ana kaynak, yaşamın kendisidir.
Yaşamın kendini düşünmek, kâlbleri titreten bir histir.
Gördüğümüz her varlık, bir akışın içindedir.
Nehrin akışına kapılan bir yaprak gibi, tüm varlık, âlem neh-
rinde akıp gider.

Varlığın ilâhî akışına kapılan, oradan heyecan hisseden, ya-
şamın her şeyinden heyecan duyar.

Varlığın geldiği kaynak nedir?
Varlık nasıl var olmuştur, nasıl işler, nasıl akıp gider?
Kişinin vücûdu nasıl oluşmuştur ve nereye akıp gider?
Allah hakikati nedir?

Bunları düşünmek, yüksek bir heyecan sunar.
Bu heyecan kişiyi, ilâhî huzura eriştirir.
Korku başka şeydir, heyecan başka şeydir.
Korku kişinin duyduğu tedirginliklerden gelir.
Heyecan ise, bir şeye duyulan derin ilgiden gelir.
Hayat yani yaşam dediğimiz şey, Allah'ın hayy sıfatının tezâ-
hürüdür.

Hayatın muhteşem bir akışı vardır.

Hayatı düşünmek bile, derin bir heyecan hissettir.

Tohumdan çıkan bir filizi seyretmek, filizden gelen bir yap-
rağı seyretmek, bir çiçeğin oluşumunu, bir meyvenin oluşumunu
seyretmek, müthiş bir heyecan verir.

Bir bebeğin, anne karnında hücre hücre oluşunu düşünmek,
müthiş bir heyecan verir.

Hayat nasıl oluşmuştur, kaynağı nedir?

Her varlığın içinde olan hayat denizinin kaynağı, işleyişi
nedir?

İnsan nedir, nasıl oluşmuştur?

İnsanın iyilik ve kötülük yönleri nasıl oluşmuştur?

Bunları düşünmek, yüksek bir heyecan sunar.

Müminlerin kâlbleri her an heyecan içindedir.

Mü'minun Sûresi 60: "Ve kulûbu hum veciletun."

Meâli:"Onların kâlbleri, hep bir heyecan içindedir."

Mü'minun Sûresi 60: "Enne hum ila rabbi him racian"

Meâli: "Muhakkak ki müminler, onlar ancak onları vücûd-
landırana teslim olmuşlardır."

Mümin, varlığın varoluşunun sahibinden emin olan demektir.

Mümin varoluşu anlamada, hep bir heyecan içindedir.

Görünen ve görünmeyen âlemin muhteşem bir gizemi vardır.

Süzülüp gelen bir ışıktan ve o ışığın kendinden oluşan, var-
lığın varoluşu vardır.

Sonsuz bir âlemden gelip, sonsuz bir âleme akış vardır.

Tarık Sûresi

1- Ulvî Âlem ve ondan yansıyan nûra.

2- İdrak ettin mi o güçlü nûrun ne olduğunu?

3- Sonsuzluğa akıp giden içinde hayat taşıyan o ışığı.

Bunları düşünmek, bunları hissetmek, insana derin bir heyecan sunar.

Bir akışa kapılmak, bir heyecanda akıp gitmektir.

İnsan nasıl bir varlıktır?

İlk açığa çıkan varlıktan, insana kadar akıp gelen tüm varlığın boyutlarını, insan vücûdunda taşır.

Nûh'un gemisi denilen, insan vücûdudur.

Tüm mahlûkâtın boyutları, insan vücûdunda gizlidir.

İnsan, kendi vücûdunda, geçmiş zamanı da gelecek zamanı da taşır.

Geçmiş okumak, geleceği anlamak, insana bahşedilen bir lütuftur.

Tayy-i Mekân, Tayy-i Zaman, insanın yapabileceği bir yolculuktur.

Yani geçmişte bir zamana dönmek, o zamanın bir mekânında yaşananları görebilmek, insanın ulaşabileceği bir boyuttur.

Tayy-i Zâhir- Tayy-i Âhir, insanın çözebileceği bir boyuttur.

Yani görünen âlemi ve varlığın gittiği boyuta erişebilmek, insanın keşfedeceği boyutlardır.

Nasıl ki bir çiftçi, ektiği tohumun sürecini adım adım biliyorsa, meyvenin çıkacağı zamanı biliyorsa, bu varlığın evveli de, zâhiri de, âhiri de bilenebilir.

Bunların bilinebilmesi, yüksek heyecan duyan kişilere nasip olacaktır.

İşte huzur ve mutluluk, duyulan yüksek heyecanda gizlidir.

Yüksek heyecan, varlığın ilâhî akışıyla bağ kurmakla oluşur.

Yaşam, duyulan heyecanla kıymet bulur, anlam bulur.

Kişinin yaşamda neden var olduğunun sırrı, heyecanda gizlidir.

Kişinin kendi yaratılış esmasına ulaşması, heyecanla mümkündür.

Huzur ve mutluluk, ilâhî akışın heyecanını hissetmekte gizlidir. İlâhî akışla buluşan, yaşamın her kademesinde bir heyecan hisseder.

Allah hakikatine erişmek, O'nunla bir olduğunu bilmek, O'nunla yaratılışı seyretmek, en derin heyecandır.

Heyecanın kaynağı ise aşktır.

Aşk, tüm heyecanları getirir.

Aşk olunca gönülde, yaşamın sırlarına kapılar açılıyor.

Âlem nereden geliyor nereye akıyor, heyecan içinde seyrediliyor.

Heyecan ve hayret her zaman iç içedir.

Heyecanı olan insan, nice keşiflere kapılar açacaktır.

Heyecan ve merak aşk ile buluşunca, sanki ilâhi bir ışık gemisine biniyor insan.

Nice boyutlara yolculuk yapıyor, nice boyutların sırlarına erişiyor.

Heyecan ve merak aşk ile buluşunca, insanın ne dünya derdi kalıyor, ne de kaygıları kalıyor.

İnsan bedenini unutuyor, bedenler ötesine bedensiz geçiyor.

Onun için Kâmil insanlar "Allah'ım heyecanımı arttır, Allah'ım aşkımı bâki kıl" diye dualar etmişlerdir.

İlâhi heyecana kapılan kişi, ilâhi sırlara kapılar açacaktır.

Gönlüne aşk düşen kişi, yaşamın sırlarını merak eden kişidir ve onun gönlü her an heyecan içindedir.

Heyecana kapılan kişinin gönlü, vahdet zevkiyle uçar gider.

Onun gözü kesret görmez, o gönül gözüyle seyreder.

İşte heyecan, ilâhi sisteme kapılar açan, tarife gelmeyen bir duygudur.

Bir ışık gemisine binip, nice âlemlere yüzüp gitmenin, tarife gelmeyen duygusudur.

TAYY-İ MEKÂN- TAYY-İ ZAMAN

Tayy-i Mekân, Tayy-i Zaman; geçmişte bir zamana dönmek, o zamanın bir mekânında yaşananlara ulaşmak demektir.

İnsan vücûdu, kâinat kitabıdır.

İnsan vücûdu, levh-i mahfûz kitabıdır.

İnsan vücûdu, kâinatın varoluşuna dair bilgilerin ve bitki, hayvan, insan sırlarının bilgilerinin bulunduğu canlı bir kütüphanedir.

İnsan vücûdu yoğunlaşmış enerji boyutudur.

İnsan vücûdu, âlem içre âlemi gösteren, bir evrenden bir evrene sırları taşıyan bir ışık akışıdır.

İnsan vücûdu, tüm zamanların dürülmesi ile oluşan anların anıdır.

İnsan vücûdu, tüm mekanların dürülmesi ile oluşan mekanların mekanıdır.

İnsan vücûdu, ten şehriyle ve can şehriyle Allah'ın şehridir.

İşte insan vücûdu, Tayy-i Mekân, Tayy-i Zaman şehridir.

Tayy: Bükme, açtırmak, üzerinden geçmek, atlamak, sarmak, dürmek, kaldırmak, geçmek, açmak, geçmişteki bir haberi açığa çıkarmak, gelecekte olanı haber vermek, iki zamanı, iki mekanı birleştirmek, geçmişi bugünle buluşturmak, bugünü geleceğe açmak gibi anlamlara gelir.

İnsan, kâinatın varoluşundan bu zamana kadar geçen tüm zamanları vücûdunda taşır.

İnsan, kâinatın varoluşundan bu zamana kadar geçen, tüm mekanlarda yaşanan tüm olayları vücûdunda taşır.

Yani insan vücûdu, tüm zamanların zamanı, tüm mekanların mekanıdır.

İnsanın vücûdunun sayfalarında evrenin ve yaşamın tüm sırları vardır.

İşte insanlar, kendi vücûdlarının sayfalarını okuyabilecek, geçmişte bir zamana dönüp, bir mekanda yaşanan olayları görebilecek kâbiliyette yaratılmıştır.

İnsan vücûdunda, kendi tüm atalarının, hayvanların, bitkilerin, ateş, su, toprak, hava, moleküler yapının, atom yapısının tüm sırları ve onlarla taşınan yaşam sırları mevcuttur.

Nasıl ki her insan bir anne babadan meydana geldi.

Ve gelen her bebeğin vücûdunda, kendi anne babası ve anne babasının anne babalarının ve nice üst anne babalarının yaşam sırları mevcuttur.

Yani bir bebeğin üst ataları; ne yaşamışsa, iyi kötü ne yapmışsa, ne düşünmüş ne icat etmişse, sevinçleri, korkuları, kaygıları, inançları, yaşadığı hastalıkları, yaptığı zulümler, yapılan zulümler, çevreden gelen etkiler, hepsi ama hepsi bebeğin genlerinde yazılıdır ve muhafaza edilmektedir.

Ve bu durum nesilden yeni bir nesile ve yeni nesilin yeni yaşam kayıtlarıyla bir sonraki nesile aktarılır.

Nasıl ki kişi, kendi hayatında yaşadığı şeyleri hatırlayabiliyorsa, (çünkü yaşadıkları beynine kayıtlıdır) işte evrenin tüm sırları ve üst atalarının tüm yaşamları da, vücûd genetiğinde kayıtlıdır.

Yâ-Sin Sûresi 12: "Bütün her şeyi gelecekte yol göstermek için apaçık kaydederiz."

İşte insan vücûdu kâinatın oluş sırlarını ve varlığı yaşam sırlarını içinde taşıyan canlı bir kütüphanedir.

İnsan vücûdunun genetik yazılımında, yani ten boyutuyla ve can boyutuyla yani "levh-i mahfûz"unda tüm her şey kayıtlıdır.

Yâ-Sîn Sûresi 12: “Muhakkak ki Biz nutfeden hayat veriniz. Nutfede ne yazılı ise aşama aşama ortaya çıkar ve onlar izler bırakır. Bütün her şeyi gelecekte yol göstermek için apaçık kaydederiz.”

Olan ve olmakta olan her şey kaydedilmekte ve bir sonraki nesile aktarılmaktadır.

“İkra-Oku” âyetinin mânâ boyutunun sırrı budur.

İşte insan, kendi vücûdunda geçmişte bir zamana gidebilir, geçmişte bir mekanda yaşayanlara ulaşabilir.

Ve hatta bunun bir üst boyutu olan, yaşanmış olan bir travmayı, bir hastalığı tamir edebilir.

Nasıl ki Tıp ilmi; atalardan gelen hastalıklara, genlerle taşınan yapıya ulaşmak, vücûdda taşınan işaretleri okuyabilmek ve bunları tamir edilebilmesi için tecelli etmiştir.

İnsan da kendi vücûdunda, varoluşun sırlarına ve atalardan gelen tüm boyutlara ulaşabilir.

İnsanın “Hû” boyutundan yolculuğu, varlık boyutunda “H-Hidrojen”le başlamıştır.

1 atom sayılı olan “H-Hidrojen” le başlayan varoluş, evreni oluşmasının ilk kapısıdır.

Hidrojen, evrenin atom sayısı olarak yaklaşık % 90’nını, kütle olarak ise %75’ini oluşturur.

Diğer bölümler ise hepsi Hidrojenden açığa çıkan bileşiklerdir.

Hidrojenle başlayan, helyumla devam eden varoluş, insana kadar tüm yapıların evrilip akmasıyla insanda birleşik bir yapı haline dönüşmüştür.

Yani insan denen yapı, ilk andan bu zamana kadar ne açığa çıkmışsa hepsini içinde taşır.

Yani bir tohum düşünelim, tohumdan filizlenmeyle başlayan ağacın oluşumu, gelişimi, filizden, dala, yaprağa, çiçeğe, meyveye, yani ağaca ait olan tüm özellikler tohumda taşınıyorsa,

insan vücûdu da evrenin tüm yapısını ve ataların tüm yapılarını içinde taşıyor.

İşte insan, kendi vücûdunda, varoluşun sırlarını ve atalardan gelen tüm boyutları taşıyan bir kütüphanedir.

İnsan bu kütüphanede tüm sırlara ulaşabilir.

İnsan vücûdunun kütüphanesinde geçmişte olan her şey muhafaza edilmektedir.

Yani insan levh-i mahfûzunda her şey kayıtlı durmaktadır.

Şunu da unutmayalım ki; kişinin her türlü yaptığı, iyi ya da kötü düşünceleri duyguları, öfkesi, yalancı, dedikodu yapması, kibri, zararlı halleri, menfaat içinde olma halleri hep o kişinin beşeri vücûdunun levh-i mahfûzuna kaydedilir ve bir sonraki nesile aktarılır.

Atalarımızdan bize aktarıldığı gibi...

İşte tayy-i mekân, tayy-i zaman sırrı; aktarılan bu kayıtların zamanına ve o zamanın mekânına dönmektir.

Yani tayy-i mekân, tayy-i zaman, geçmişte bir zamana dönmek, o zamanın bir mekanında yaşananlara ulaşmak demektir.

Yani tayy-i mekân, tayy-i zaman, ama kişinin kendi vücûdunda ama bir başkasının vücûdunda geçmişte bir zamana dönmek ve o zamanda bir mekanda olmuş olana ve onun kayıtlarına ulaşmak demektir.

Bu kayıtlara ulaşılabilirdiğinde, kişilerin taşıdığı travmalar, hastalıklar, öfkeler, korkular, panikler, zalimlikler tamir edilebilir mi?

Ayrıca kişilerin yedikleri, içtikleriyle ve bunların ölçüsünün kaçırılmasıyla oluşan beden rahatsızlıkları tamir edilebilir mi?

Evet yapılabilir.

İnsan vücûd kütüphanesinde tüm bunların kayıtları varsa, bu kayıtlar muhakkak ki okunması ve gerekli dersin çıkarılması ve gereğinin yapılması içindir.

Peki, insan bunu gerçekleştirebilmek için ne yapmalıdır?

İnsanın tayy-i mekân, tayy-i zaman yapabilmesi için, gönlünü çocuk saflığına getirmesi gerekir.

Kişinin kendi enfûs yolculuğu, arınmadan başlamaz.

Kapı edeple gelene açılır, edeple gelene lütûflar, onun gönlü ölçüsünce sunulur.

Ve o kişinin, tayy-i mekân, tayy-i zamanı başlar.

Enfûs boyutunun yolculuğunu yapan kişi, kendi bedeninden geçmiş, dünyasal kaygılardan kurtulmuş kişidir.

Hakk'a irfân içinde olan kişi, Halk'a hak nazarıyla bakar.

O kişide tecelli eden hâl ise, halka hizmettir.

REGÂİB

Senede bir kez hatırlatılan regâib'in asli mânâsı nedir?

Regâib, senede bir gün kutlanan bir kandil midir?

Yoksa daha derin bir mânâ mı içerir?

Regâib hangi boyuta açılan bir kapıdır?

Regâib; hakikatleri arayanların gönüllerinde bir ışığın tecelli etmesidir.

Regâib; "Allah nedir?" sorusunun arayışının, insanın gönlüne düşmesidir.

İnsanın gönlünde, kandilin ışığı gibi hakikati arayış ışığı parlamışsa, bu regâib boyutudur.

Regâib, gaybî boyut olan, görünmeyen bilinmeyen boyutun, insanın gönlünde güneşin doğuşunun ilk ışıklarının belirmesi gibi, yavaş yavaş açığa çıkışıdır.

Senede bir kez kandil diyerek anılan "Regâib" boyutu, ulvî bir boyutunun başlangıcının hatırlatılmasıdır.

"Regâib" toplumda, Hazreti Muhammed'in anne rahmine düşmesi diye anılır.

Hakikatte ise, insanın gönül rahmine Muhammedî şuurun ekilmesidir.

Ki bu ekim sonrası, Muhammed'i şuur doğacaktır.

Regâib, Kur'ân'ı bir kavram olup, Kur'ân'da 8 yerde geçer.

Tevbe Sûresi 59: "İnnâ ilâ Allâhi râğıbûn."

Meâli: "Biz sadece Allah'a teveccüh ederiz."

Kalem Sûresi 32: "İnnâ ilâ Rabbinâ râğıbûn."

Meâli: "Biz sadece bizi vücûdlandırana teveccüh ederiz."

Regâib: “Reğabe” kelime kökünden gelir.

“Reğabe”, kelime olarak; teveccüh etmek, rağbet etmek, yönelmek, arzulamak, Hakk’ı anlamayı istemek, ilgi duymak, meyletmek gibi anlamlara gelir.

Regâib, insanın gönlüne hakikati arama isteğinin düşmesidir.

Regâib, Allah’a teveccüh etme, yani ona yönelme boyutudur.

Teveccüh, vech yani yüz demektir.

Yani teveccüh, yüz yüze demektir.

Yani kendi vücûd yüzünde, Hakk’ın yüzünü görme hakikatidir.

Regâib, yöneliş sırrıdır.

Regâib, enfûs boyutuna olan yolculuğun başlamasıdır, yani insiye olma sırrıdır.

Gayb boyutunun sırrıdır.

Kendi özüne dönüş sırrıdır.

Kendi aslını arama yolculuğu sırrıdır.

Gayb boyutuna açılan bir kapıdır.

Hamd boyutuna açılan bir kapıdır.

Hamd, Tevhîd sırrıdır, bütün varlığı nitelikleriyle tutan, Allah’ın teklîk sırrıdır.

Regâib; kendi asliyetinin arayışına düşen kişinin gönlünde açılan bir kapıdır.

Allah nedir? Hakikatinin arayış yolculuğuna başlamanın kapısıdır.

Bir Mürşid-i Kâmil’e varıp, ondan İlm-i Tevhid tebliği alanın kişinin gönlünde, Muhammed nûrunun ışığının doğuşu başlamıştır.

İşte regâib, gönül rahmine düşüp, doğuş yolculuğunun başlamasıdır.

Regâib: İnsanın gönlünde Muhammed nûrunun uyanışının başlamasıdır.

Bir Mürşid-i Kâmil’in elinden tutup, teveccüh edip, İlm-i Tevhîd derslerinin tebliği ile başlayan, sırlar yolculuğunun kapısıdır.

Kendi vücûduna dönüp, ten kapısından girip, cân boyutuna adım atmanın sırrıdır.

Senede bir gün yapılan hatırlatma, regâib hakikatini düşündürmek için yapılan bir uygulamadır.

Ve çok hoş bir uygulamadır.

Allah'ı hatırlatan her şey güzeldir.

O'nu hatırlatmak için yapılan uygulamaları düzenleyenler Kâmil kimselerdir. Hepsinden Allah razı olsun.

Kendini bilmeyi, geldiği özü bilmeyi düşündüren Kâmil kimseler, hep toplumda; rahmet, kardeşlik, barış olsun, zulüm olmasın, kimse kimseye kötülük yapmasın, gayreti içinde oldular.

Hatırlatmalar içinde oldular, onlar topluma yol gösterdiler, Rahmânî alana kapılar açtılar.

Allah hakikatini anlamaya yol açtılar, bununla ilgili hatırlatmalar yaptılar.

Allah'ı unutan kişi; kibre düşer, benliğe düşer, halktan kopar, ben egosuyla yaşar.

Allah'ı bilen, ona teslim olan kişi ise; kibirden, gururdan, zulümden, uzaklaşır, Sâlih kimse olur, çevresine huzur verir, umut verir, sevgi verir.

İşte senede bir gün yapılan "Regâib" hatırlatması, kendi özüne dönüp, şah damarından yakın olan Allah'ı idrak etme, ona yönelme, O'nun vechîni görme sırrıdır.

Anlıyoruz ki bu hatırlatma, regâib'in mânâsının topluma hissetirilme gayretidir.

Regâib; Hakk'ı aramak, hakikate yönelmek, Hakk'a teveccüh etmek demektir.

Regâib: Kişinin kendi vücûdunda Rabbiyle buluşmak için yapılan yolculuğun başlamasıdır.

Regâib: Gönül elinin Hakk'ın eline verilmesidir.

Regâib: İnsanın gönlünde Muhammed nûrunun uyanışının başlamasıdır.

Gönlünde hakikatleri aramanın ateşi yananlar hakikatleri aramaya yönelirler.

İşte böyle kişilerin Regâib'i başlamıştır.

Bu başlayan Regâib kişinin kendine dönmesi kendi vücûd kitabını okuması ve sonuçta Hakk'a arif olmasına kadar gider.

İşte Hakk arayışının ateşine düşen kişi, bu yolda Kâmil olmuş kişileri bulur ve onlardan aldığı İlm-i Tevhîd bilgileri ile gönül yolculuğuna başlar.

Böylece âyette belirtildiği gibi; "Biz sadece Allah'a teveccüh ederiz", yolculuğuna başlar.

Bu yolculuğa başlayan kişinin Regâib'i bitmez. Regâib-Miraca, Mirac- Beraate, Beraat-Bayrama iletir.

Gönül rahmine düşenlerin, kendi doğuşuna şahit olanların regâibi mübarek olsun.

Gönül yolculuğu başlayanların regâibi mübarek olsun.

İnsan gönlüne sığan, o gönüldeki Allah'a teveccüh edenlerin regâibi mübarek olsun.

Regâib: Hakk'ı arayış, Hakk'a yöneliş, Hakk sırrının doğuşudur. Mirac: Makam makam hakikatler boyutunda ilerleyiştir. Beraat: Kurtuluş, beraat etmek, yani tüm benlik, ego, cehalet, kendine varlık isnat etme şirkinden kurtulmaktır. Bayram: Hakk ile Hakk olma sırrıdır. Yani damlanın deryadan ayrı olmadığını anlama hazzıdır.

Regâibiniz mübarek olsun...

Halk senede bir gün Regâib kandili kutlaması yapar.

Bunun doğru olup olmadığını tartışanlar vardır.

Bazı geceler kutsal diye bilinir ve halk bu geceleri mübarek gece diye kutlar.

Böyle geceler kişilere huzur verir.

Bu geceleri insanlar; dualar ederek, sevgi içinde geçirir. Her geceyi, her anı kutsal bilmek, mübarek bilmek elbette daha güzeldir. Allah'ı hatırlatan, Hazreti Muhammed'i hatırlatan her şey güzeldir.

Halkın bazı geceleri kutsal bilip kutlamasında hiçbir sâkınca yoktur.

Böyle kutlamalar dünyada tüm kültürlerde görülür.

Buradaki maksadı iyi analiz etmek gerekir.

Bu kutlamaları sadece bir hatırlatma bilmeliyiz.

Senede bir kez yapılan “Regâib” kandili hatırlatması, regâibin asli mânâsına açılan bir kapı olarak düşünölmelidir.

Tüm kandillerin kutlanması da, hakikate açılan kapıların hatırlatılması olarak düşünölmelidir.

MİRAC

Miraç, göğe yükselmek değil, kendi cân semâsına yükselmektir.
Miraç, tenden cânâ olan irfân yolculuğudur
Beden şehrinde ulvî makamlara şahit olma yolculuğudur.
Miraç, bir makamdan diğer makama yükselme yolculuğudur.
Miraç, kendi vücûdunda, vücûdun Zâtına şahit olma yolculuğudur.
İnsan vücûdu Allah'ın şehridir.
İnsan vücûdu, tüm hakikatlerin bulunduğu şehirdir.
O şehirde Allah, kendine ait olan tüm hakikatleri teşhir etmiştir.
İnsan vücûdu, varlığın cem olduğu boyuttur.
İnsan vücûdu, ulvi makamların cem olduğu boyuttur.
Miraç, insanın kendi bedenine ârif olma yolculuğudur.
Miraç, insanın kendini keşfetme yolculuğudur.
Miraç, insanın kendi vücûdunda, ona şah damarından yakın olan Allah'a şahit olma yolculuğudur.
Meâric Sûresi 3: "Minallâhi zîl meâric."
Meâli: "Ulvî makamların sahibi Allah'tır."
Meâric, "miraç" kelimesinin çoğuludur.
Miraç, uruc aynı kökten gelir.
"Uruc" Ulvî makamlara bir bir erişmek anlamına gelir.
Uruc eylemek, bir makamdan diğer bir makama erişme yolculuğudur.
Bir makamın hakikatine erme yolculuğu, miraç'tır.
Birçok makamın hakikatine erme yolculuğu, meâric'tir.
Miraç halk arasında; "Merdivenle semâya yükselmek" diye bilinir.

Merdivenden maksat; makam makam yükselmektir.

Semâdan maksat; insanın vücûd semâsıdır, yani ulvî boyutudur, yani cân boyutudur.

İşte miraç; tenden cânâ olan makam makam ilerleyiştir.

Miraç, kişinin gönlünde, kendini bilme isteğinin oluşmasıyla başlar.

Kişi, kendinin ve varlığın nasıl var olduğunu anlamak için bir merakın içine düşer.

Bu merak kişiyi, bir arayışa düşürür.

Bu arayış:

Bu görünen âlem nedir?

Bu âlem nereden gelir, nereye gider?

Ben kimin, ben nasıl var oldum?

Bu görünen varlığın aslı nedir?

Doğum nedir, yaşam nedir, ölüm nedir?

Doğmadan önce neredeydim?

Öldükten sonra ne olacağım, nereye gideceğim?

Allah nedir?

Sorularının cevabını bulmanın arayışıdır.

Bir kişinin içinde aramanın ateşi düştüğünde, kendini bir yolda bulur.

Bu yol onu, kâmil kişilerle buluşturur.

Kâmil kişiler de, zamanında böyle soruların cevabını arayan kişilerdir.

Bu arayış, bir Yunus gibi, bir Taptuk Emre'nin kapısına vardırır.

Taptuk Emre'nin kapısına varıldığında,

Ne ararsın diye sorulduğunda,

Gönlüne aşk düşmüş mü diye bakıldığında,

Önce edep bulmak için yoğrulduğunda,

Edep bulduğuna kanaat edildiğinde,

Mürşidine el verip teslim olduğunda,

Mürşidin elinden, Hakk'ın eli tutulduğunda,
İlm-i Tevhîd dersleri tebliğ edildiğinde,
Miraç'ın başlamıştır.
Miraç seni sana döndürür.
Benlik ateşini söndürür.
Sendeki Hakk'ı sana bildirir.
Nice makam gördürür.
Hakk ile Hakk'a erdirir.
Miraç yolculuğu, kendi vücûd Kur'ân'ını okuma yolculuğudur.
Miraç yolculuğu, kendinde Hakk'a şahit olma yolculuğudur.
Miraç yolculuğu, nice ulvî makamı kendinde bulma yolculuğudur.

Miraç, Âdem'den Muhammed'e nice makamı kendi vücûd şehrinde görme yolculuğudur.

Miraç; insanın kendinden kendine olan yolculuktur.

Miraç; insanın kendi vücûdunda nice hakikate erişmesidir.

Miraç; beden şehrini keşfetme yolculuğudur.

Miraç; kendini bilme yolculuğudur.

Miraç; varoluşu ve var edeni idrak etme yolculuğudur.

Miraç; kişinin kendi beden yolunda, nice makama şahit olma yolculuğudur.

Miraç; Allah hakikatine erme yolculuğudur.

Miraç; kişinin kendindeki Muhammed nûruna erme yolculuğudur.

Miraç; Tevhîd'e erişme yolculuğudur.

Bil ki Miraç; senin vücûd şehrinde, Can şehrine; aşk, ilim, tevekkül, tefekkür, teslimiyet, secde içinde olan yolculuğundur...

Bil ki Miraç; Ūlvî bir hissiyat içinde gönül geminde irfan yolculuğundur...

Bil ki Miraç; senin aslına olan yolculuğundur.

Senin aslına olan yolculukta; İlmel yakîn, Aynel Yakîn, Hak-
kâl Yakîn boyutlarda, kendi aslın olan Hakk'a şahit olmandır.

Miraç; ten şehrinde Can şehrine olan gönül yolculuğudur.

Yani Miraç; Mescid-i Harâm'dan, Mescid-i Aksa'ya olan Ulvî
bir yolculuktur.

Mescid-i Harâm; kişinin vücûd şehridir.

Mescid-i Aksa; kişinin Can şehridir.

İşte Miraç; vücûd şehrinde Can şehrine, yani Mescid-i
Harâm'dan, Mescid-i Aksa'ya olan gönül yolculuğudur.

Gönlüne aşk ateşi düşenlerin miracı mübarek olsun.

Dilini tutanların, kâlb kırmayanların,

Öfkesini, hiddetini yutanların,

Edeple, Hakk yoluna uyanların,

Vücûd şehrinde nice makam görenlerin,

Hakk ile Hakk olanların,

Miracı mübarek olsun...

BERÂT ETMEK

Berât; aklanmak, temizlenmek demektir.

İnsan suçlu mudur ki, aklansın, berât etsin?

Peki, insan suçsuz mudur?

İnsan günahsız mıdır?

İnsan, bir kula karşı ya da Allah'a karşı günah işlememiş midir?

Hiçbir kimsenin kâlbini kırmayan, kimsenin hakkını yemeyen, kimseye hor bakmayan, kimse hakkında dedikodu yapmayan, hiç kibre düşmeyen biri var mıdır?

Allah'a karşı günah işlemeyen, kendine varlık isnat etmeyen, Allah'a ortak koşmayan, biri var mıdır?

Az çok hepimiz günahkâr değil miyiz?

Düştüğümüz günahattan, aklanmalı değil miyiz?

Günahımıza tövbe etmeli değil miyiz?

Biz, Allah'a karşı şirke düşmüyor muyuz?

Allah'ın ulviyetinin yanında kendimize varlık isnat etmiyor muyuz?

Biz, Allah'a ait olan nitelikleri kendimize nispet etmiyor muyuz?

Biz, birilerine hor bakmıyor muyuz?

Biz, birilerine karşı kendimizi yüce görmüyor muyuz?

Hangimiz bedenimize dönüp, bedenimizdeki işleyişi anlamaya çalışıyoruz?

Hangimiz, bedenimizdeki sıfatları anlamaya çalışıyoruz?

Bedenimizdeki işleyişin, sıfatların sahibi biz miyiz?

Bedenlerimizin sahibi biz miyiz?

Yirmi dört saat boyunca bedenimizde olan işleyişi yapan biz miyiz?

Nefes alıp veren biz miyiz?

Bedenimizde her an olmakta olan tecellilere muktedir olan biz miyiz?

Asla değiliz.

Vücûdumuzdaki tüm nitelikler Allah'a aittir.

Bedenimizdeki işleyiş Allah'a aittir.

Bedenimizde olan işleyişin sahibi biz değiliz.

Bedenimizde olan fiilin, fâilin sahibi biz değiliz.

Bedenimizdeki sıfatlar Allah'a aittir.

Bizdeki; Hayat, İlim, İrâde, Semî, Basâr, Kûdret, Kelâm sıfatlarının sahibi Allah'tır.

Bizler, Allah'a ait olan vasıfları kendimize nispet etmekle şirke düşüyoruz.

Evet, hepimiz bir şekilde günahkâriz.

Ama kul hakkına giriyoruz.

Ama Allah'a karşı şirke düşüyoruz.

Evet, hepimiz suçluyuz, günahkâriz.

İnsan suçludur.

İnsan günahkârdır.

İnsan gaflettedir.

Berât, suçundan kurtulmaktır.

Berât, günahıtan sıyrılmaktır.

Berât, gafletten uyanmaktır.

İnsanın suçu, günahı; Allah'a ait olan vücûda benim deme suçudur.

Allah'ın mülkü olan vücûdu gasp etme gafletidir.

Vücûdda olan file, sıfata, zâta benim deme gafletine düşmesidir.

Oysa, tüm vücûdların sahibi Allah'tır.

Vücûdlardaki, fiilin, sıfatların, zâtın sahibi Allah'tır.

Asla insan değildir.

İnsan, vücûdunda her an olmakta olan işleyişi yapan değildir.

Asla vücûdundaki sıfatların sahibi değildir.

Vücûdunu tutan Zât asla kendisi değildir.

Vücûd insana emanettir, ona ait değildir.

Ona ait olsa! İnsan hiç vücûdunu yaşlandırır mı, hiç vücûdunu halsiz takatsız bıraktırır mı, hiç öldürür mü?

Evet, insan suçludur, günahkârdır.

Kendine şah damarından yakın olan Allah'a teslim olmakla suçludur.

Kendini bilmemekle gaflettedir, kibre düşmekle suçludur.

Varlıkta Hakk'ı görmemekle suçludur.

Şirk günahına düşmekle suçludur.

Kibre düşmekle, yaratılanı küçük görmekle suçludur.

Benlik içine düşmekle suçludur.

Dünyaya esir olmakla suçludur.

Ölümü unutmakla suçludur.

Çevresine zulüm etmekle suçludur.

Kul hakkına girmekle suçludur.

Kâlbler kırmakla suçludur.

İçinde öfke, kin, nefret, taşımakla suçludur.

Devkodu yapmakla, birilerinin ardından çekıştirmekle suçludur.

İşte Berât; şirk günahından aklanmaktır.

Kur'ân'da Tövbe Sûresi 1. âyette, Berât kelimesi geçer.

Tövbe Sûresi 1: "Berâetun minallâhi" "Allah'ta aklanmak" "Allah'ta temizlenmek" Allah'ta berât'a ulaşmak"

Berât(Berâet): Temize çıkmak, uzaklaşmak, kurtulmak, temizlenmek, suçundan aklanmak, saflaşmak, beri durmak yani tüm kötü hallerden uzak durmak, gibi anlamlara gelir.

Senede bir gün hatırlatılan “Berât kandili” insana “Şirk günahından kurtul, suçundan, günahından temizlen” hatırlatmasıdır.

Berât:

Düştüğü günahı anlamak, o günahı tövbe etmektir.

Kul hakkına girmemektir.

Allah’ın ulviyetinin yanında, kendine varlık nispet etmemektir.

Benlikten, kibirden, sıyrılmaktır.

Şirk günahından temizlenmektir.

Fenâfillah olma sırrıdır.

Secde makamına ermektir.

Hiç secdeden ayrılmamaktır.

Senede bir gecede,

Kandil denen gecede,

Bir iki dua ile,

Yalvarmak yakarmak ile,

Kurtulmak değildir Berât.

Önce suçunu görebilmektir,

Günahkâr olduğunu anlayabilmektir.

Gaflette olduğunu bilebilmektir, Berât.

Benlikten, kibirden, sıyrılmak

Şirkten kurtulmak,

Günahından arınmak,

Gafletten uyanmaktır Berât.

Kendinde Hakk’ı bulmaktır.

O’na, yokluğunla teslim olmaktır.

Fenâfillaha ermektir

Tertemiz olmaktır Berât.

Gururdan kibirden sıyrılmak,

Öfkeden hiddetten arınmak,

Kul hakkı yemekten uzak durmak,

Saf tertemiz olmaktır Berât.
Kandil gecesi deyip yalvarmakla,
Bir iki âyet, dua okumakla,
Tüm günahlardan sıyrılmak,
Varlık borcundan kurtulmak,
Tertemiz olmak değildir Berât
Bir geceyi fırsat bilip,
Bir gecede Allah demekle,
Yalnız bu gece tövbe edip,
Yalvarıp yakarmakla,
Aff edilmek değildir Berât
Bir gece ibadet etmekle,
Sevap, feyiz beklemekle,
Bu geceyi mübarek bilip,
Diğer geceleri hiç sayıp,
Nefsin için yalvarmakla,
Kurtulmak değildir Berât
İçindeki benlik esaretinden
Gurur, kibir gibi enaniyetten
Fesatlık, hasetlikten
Kin, nefret, düşmanlıktan
Kurtulmaktır Berât
Allah'a karşı şirk koşmaktan
Kendine varlık isnat etmekten
Kula karşı günahlardan
Kula zarar vermekten
Uzak durmaktır Berât
Seni esir dünyadan
Mal mülk düşkünlüğünden
Makam şöhret esaretinden

Cennet sevdasından
Cehennem korkusundan
Kurtulmaktır Berât
Evet Berât:
Tüm kötü hallerden uzak durmaktır,
Ayrımcılıktan kurtulmaktır,
İkilik hallerinden arınmaktır,
Arabozuculuktan, dedikodu yapıp arkadan çekiştirmekten
uzak durmaktır,
İnsanların ayıbını aramaktan, sırlarını araştırmaktan, alaya
almaktan, kötü isimler lakaplar takmaktan uzak durmaktır,
İnsanları inançlarına göre ayırmaktan kurtulmaktır,
Biz ve onlar demenin meydana getirdiği ikilik illetinden
kurtulmaktır,
İnsanları ve yaratılan herhangi bir varlığı kerih görmekten
kurtulmaktır,
Birilerinin hakkını yemekten, çalmaktan, çırpırmaktan,
Gurur, kibir, benlik gibi hallerden beri durmaktır,
Şirk günahından kurtulmaktır,
Kendine varlık isnat etmek günahından kurtulmaktır.
Allah'a ait olan tüm sıfatları kendine nispet etmek günahın-
dan uzaklaşmaktır,
Allah'a ait olan vasıfları bir başkasına isnat edip ona yüce-
lik verme günahından kurtulmaktır,
Berât edenlerin, berâti mübarek olsun.
Çocuk saflığına erenlerin Berât'ı mübarek ola.

RAMAZAN AYI

Tarihte “Ramazan ayı” diye bilinen ayın doğuşu.

Hazreti İbrâhîm’in, Ramazan ayı ile ilgili bağlantısı.

Kur’ân’da Bakara Sûresi 185. “شَهْرُ رَمَضَانَ - Şehr Ramada” âyeti vardır.

Şehr: Ay, şehir, iç âlem, medeniyet, açığa çıkış, teşhir etmek demektir.

Ramada: Yakmak, yanmak, kesinleştirmek, hakkı arama ateşi demektir.

Ramazan ayı, Allah’ın ayı diye bilinir.

Tabi sormak gerekir, diğer aylar Allah’ın ayı değil midir?

Bu ayın ismini, Hazreti İbrâhîm’in koyduğu sanılır.

Çünkü, Hazreti İbrâhîm’in gönlüne; yaratıcısını, yani Allah’ı arama aşkının ateşinin düşmesi, bu ay diye bilinir.

Hazreti İbrâhîm; atalarından gelen Tanrı inancını reddedip, gerçeği aramanın ateşiyle, yerlere göklere baktı, varoluşu inceledi, varedeni aradı.

İşte, Hazreti İbrâhîm’in hakikati arama aşkıyla, yaratıcıyı arama aşkıyla, gönlünde tutuşan ateşe, hararete “Ramazan ayı” denilir.

Bu hakikat unutulup, yalnızca yemekten, içmekten sakınma oruç diye bildirilmiştir, oruç diye bilinmiştir.

Ramazan ayında tutulan oruca ramazan orucu denilmiştir.

Kur’ân’ı incelediğimizde görüyoruz ki, Hazreti Muhammed’den önce de insanlar oruç tutarlardı.

Peki, Hazreti Muhammed öncesi oruçla, Hazreti Muhammed sonrası oruç arasında fark neydi?

Öncelikle ramazan kelimesini inceleyelim:

Ramazan, رَمَازَن “ra-ma-da” kelimesinden alınmıştır diye bilinir.

Ramad (رَمَضٌ); Yanmak, kavrulmak, ateşin yakıcılığı, güneşin yakıcılığı, gerçeği aramadaki hararet demektir.

Ra: Güneşe verilen isimdir. Ra-ma-da kelimesi bu kökten gelir

Oruç, sözcüğü Farsça kökenlidir, rôcik sözcüğünün Türkçe’deki söylenişi olup “günlük” manasındadır.

Kur’ân’da صوم savm ve صيام sıyam olarak geçen kelimeyi oruç diye çevirirler.

Savm: Sakınmak, korunmak, uzak durmak, men etmek, el çekmek, hareket etmemek, terk etmek, tüm fena hallerden sakınmak, konuşmamak gibi anlamlara gelir.

Gurur, kibir, benlik, fitnelik, hasetlik, yalan söylemek gibi cehalet hallerini terk etmek de “Savm”dır.

Bu halleri terk edemeyenin “Ramazan ayı” başlamaz.

Yani bu haller kişide olduğu müddetçe, kişinin gönlünde hakikati arama ateşi tutuşmaz.

Bakara Sûresi 183: “Yâ eyyuhâllezîne âmenû kutibe aleykumus sıyâmu kemâ kutibe alellezîne min kablikum leallekum tettekûn.”

Meâli: “Ey iman edenler, sakınmak sizden öncekilere yazıldığı gibi, sizlere de yazıldı. Umulur ki siz fenalardan sakınır, Allah’a ortak koşmazsınız.”

Âyette çok güzel bir şekilde “Savm” kelimesi açıklanmıştır.

Fenalardan sakınmak, Allah’a ortak koşmamak.

Savm’ı dilimize oruç diye çeviriyorlar ve onu da gündüz yemekten içmekten sakınmak diye yorumluyorlar.

Savm, yalnızca yemekten içmekten sakınmak mıdır?

Savm çok derin anlamlar taşıyan bir kelimedir.

Savm’ı yalnızca yemekten içmekten sakınmak diye çevirirsek, Savm’ın taşıdığı derin anlamı örtmüş oluruz.

Eğer bizler “Savm”ı yalnızca yememeye, içmemeye bağlarsak, “Savm”ın derin manasını anlayamayız.

Oruç, Hazreti Muhammed’den önce de farzdı.

Hatta, abdest, namaz, kurban, hacc, zekat, cenaze namazı, fitr bayramı, boy abdesti, kâbe’nin kutsallığı gibi inançlar, Hazreti Muhammed’den önce de farzdı.

Bunlara Mekkeli müşrikler uyarlardı.

Ramazan ayında İslam dünyasının tuttuğu oruç, Sabilik inancıyla benzeşir.

Birçok kültürde oruç görülür.

Lakin oruç genellikle yemekten içmekten sakınmak diye bilinir.

Manevi ciheti pek araştırılmaz.

Çünkü insanlar genelde adet olan şeyleri pek sorgulamazlar ve aynen atalarından buldukları gibi takip ederler.

Hatta bununla ilgili sevgili efendimiz Hazreti Muhammed’in sözleri vardır.

“Nice oruç tutanlar var ki, aç kalmaktan başka bir kazançları yoktur. (İbn Mace, Sıyam,21)

“Nice oruç tutanlar var ki, oruçlarından payları açlık ve susuzluktur. (İbn Hanbel, 2/373)

Ramazan: Yanmak demektir, kendi aslını aramadaki manevi yolculukta Allah aşkıyla yanmanın adıdır.

Savm: Sakınmak, korunmak, tüm kötü hallerden uzak durmak, Allah’a ait olan nitelikleri kendimize nisbet etmekten sakınmak demektir

Sahur: Gece uyanıklılığı yani gafletten uyanmak demektir

İmsak: Kendini tutmak, el çekmek, hapsetmek, kendine benlik isnat etmekten el çekmek demektir

İftar: Fatır kelimesinden gelir, açmak, yarmak, yaratılış, yaratılış sırrına ulaşmak, yaratana anlamak demektir.

Meryem Sûresi 26. âyette “Susma orucu” bizlere ne kadar muhteşem sunulmuştur.

Yani bir insanla tartışmaya girme “Sus” denilmiştir.

“Sus” bâtil bilgileri konuşma, şâhit olmadığın şeyler hakkında konuşma.

Terâvih namazı; halife Ömer zamanında, halife Ömer tarafından konulmuştur, terâvih namazını cemaatle ilk kılan odur diye aktarılır.

Hicri takvim halife Ömer zamanında başlatılmıştır ve her yıl genelde 11 gün önce gelir.

Hicri takvim, Hazreti Muhammed’in, Mekke’den Medine’ye 16 Temmuz 622 tarihinde göç etmesi tarihini başlangıç kabul eder.

Kur’ân’da Bakara sûresi 185. âyette: “Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez” mesajı vardır.

İstense oruç yalnızca kış aylarında tutulabilir kanâtindeyim.

Bunun ispatı Hazreti Muhammed’in hayatında vardır.

Hazreti Muhammed’in Medine’den Mekke’ye dönüşünde çölde (Bu olay Mekke’nin fethi diye bilinir) insanlar oruçlu olup, aşırı sıcaktan dayanılmaz bir halde iken, Hazreti Muhammed’e gelirler ve derlerki: “Dayanamıyoruz, çok susadık ya resûlAllah.”

Hazreti Muhammed der ki: “Bana bir bardak su getirin.”

Henüz ikinci vaktidir, iftara daha iki üç saat vardır.

Hazreti Muhammed bir kayanın üstüne çıkar ve seslenir: “Beni görüyor mu herkes?”

İnsanlar bakarlar ve derler ki: “Her yerden görünüyorsun ya resûlAllah.”

Hazreti Muhammed, bardağı kaldırır suyu içer ve orucu açar. Birçok kişi de oruçlarını açarlar, mataralarından sularını içerler. Bir bölüm sahabe: “Ramazan’da oruç bozulur mu, bu ne biçim iş” diyerek oruçlarına devam ederler.

Bu olay, Müslim’de ve diğer hadis aktaranlarda vardır.

Buradan anlıyoruz ki oruç kolaylıkla kış aylarında tutulabilir.

Elbette herkes orucunu istediği gibi tutabilir.

Kişilerin inanç meseleleri, onların Allah inancıyla ve bildikleri ile ilgilidir.

Bu kişinin huzuru ve samimiyeti kişiyi ilgilendirir.

Eğer bu 1 ayı 11 aya yayabilirsek ki asıl amaç bu olmalıdır.

O zaman insanlar fenalardan sakınırlar, Allah'a ortak koşmazlar ve birbirlerine karşı zerre kadar kötülük yapmaktan sakınarak yaşarlar.

İnşAllah savm'ın mânâsı üzere yaşayanlardan oluruz.

İnşAllah her anımızı kötü hallerden sakınarak geçiririz.

Anlıyoruz ki, Hazreti İbrâhîm'in hakikati arama aşkı, yaratıcıyı arama aşkı, yani Allah'ı arama aşkının gönüldeki ateşine, aşkına "Ramazan ayı" deniyor.

İnşAllah, Hazreti İbrâhîm gibi, bizlerin de gönlüne hakikati arama ateşi düşer ve bizim de Ramazan ayımız başlar.

SAVM-SIYAM- ORUÇ

Kur'ân'da صوم savm ve صيام siyam olarak geçen kelimelerin etimolojik anlamları nedir?

Savm-siyam kelimelerinin oruç ile bağlantısı nedir?

Ramazan ayının derin lütufları nedir?

Oruç yalnızca yemekten içmekten sakınmak mıdır?

Savm- siyam filolojik anlamlarıyla; Sakınmak, el çekmek, yürümek, men etmek, terk etmek, konuşmamak, yememek, bırakmak, uzaklaşmak, gibi anlamlarda kullanılmıştır.

Siyam, savm'ın çoğulu olarak bilinir.

Sakınmak, sakınmalar gibi...

Oruç, oruçlar gibi...

Kişi bir şeyden sakınırsa savm, birçok şeyden sakınırsa siyam.

Yani bir fena halden sakınılması, savm.

Birçok fena halden sakınılması, siyam.

Oruç ise Farsça bir kelime olup, Ramazan ayında tutulan oruç'la anılmıştır.

Bakara Sûresi 183: "Yâ eyyuhâllezîne âmenû kutibe aleykum siyâmu kemâ kutibe alellezîne min kablikum leallekum tettekûn"

Meâli: "Ey iman edenler, sakınmak sizden öncekilere yazıldığı gibi, sizlere de yazıldı. Umulur ki siz fenalardan sakınır, Allah'a ortak koşmazsınız."

Bu âyette "Savm-Siyam" çok güzel açıklanmıştır.

"Umulur ki siz fenalardan sakınır, Allah'a ortak koşmazsınız"

Oruç ayında; sabahtan akşama kadar yemekten, içmekten, cinsel ilişkiden sakınılarak oruç tutulur.

Savm ise daha derin bir anlam ifade ederek;

Her türlü kötü düşünceden, kötülük yapmaktan, zarar vermek gibi şeylerden de sakınmaktır.

Ey kardeş!

Orucunu tut, ama gel manasına da uy.

Yemekten içmekten sakındığın gibi:

Gel, tüm kötü hallerden de sakın.

Gel, birini kırmaktan da sakın.

Gel, birinin hakkını yemekten de sakın.

Gel, dedikodu edip çekiştirmekten de sakın.

Gel, kişileri hor görmekten de sakın.

Gel, dilini tutarak, kötü konuşmaktan da sakın.

Gel, makam- mevki, şan-şöhret derdinden de sakın.

Gel, bir canlıya zarar vermekten de sakın.

Gel, anne babaya üf demekten de sakın.

Gel, iftira, yalandan da sakın.

Gel, siyasal alanda rakibine hakaret etmekten, iftira etmekten, onu aşağılamaktan da sakın.

Gel, insanların ırzına, namusuna göz dikmekten de sakın.

Ve gel, Allah'a ait olan nitelikleri kendine nispet etmekten de sakın.

Gel, sahibinin Allah olduğunu anla ve ben de varım, demekten de sakın.

Gel ey kardeş, yalnız yemekten içmekten değil bunlardan da sakınelım.

Gel kardeş, tüm fenalıklardan sakınelım, Allah'a ortak koşmaktan sakınelım..

Yoksa oruç diye yaptığımız şey, gerçek mânâda tecelli etmez.

İşte savm; bir şeyden sakınmak

Sıyam, çok şeyden sakınmak demektir.

Amaç Hakk yolunda tüm fena hallerden sakınmaktır.

Yani hem oruç tutup hem dedikodu yapıyorsam, sıyama uymuyorum demektir.

Savm-sıyam; bütünlük, birlik içinde hepsini uygulamaktır.

Her türlü ibadetten maksat iyi insan olmaktır.

Bir insan hem iyilik yapıp, hem kötülük yapamaz.

Bir insan "Salih insan-İyi insan" olmuşsa, o kişi zerre kadar zarar veremez.

O kişinin bir ayı değil, bir ömrü "Savm-Sıyam" içinde olur.

Gönüller Allah'ı hissederse, Allah o gönlü mağfiretiyle korur.

İşte o gönül bir ömür "Savm-Sıyam" içinde olur.

Salih insan her an; haliyle, diliyle, yaşantısı ile her türlü fenalıktan sakınma içindedir.

Oruç, binlerce yıldan beri sürüp gelir ve birçok toplumda görülür.

Diğer inançlarda da oruç vardır.

İsevilikte, Musevilikte oruç hep vardır.

Budizm'de Nirvana yolculuğunda oruç şarttır.

Hinduizm'de, Taoizm'de ve diğer inançlarda oruç hep görülmektedir.

Peki, Kur'ân'da oruç var mıdır?

Kuran'da oruç diye bir kelime yoktur.

Oruç, sözcüğü Farsça kökenli olup, rûcük sözcüğünün Türkçedeki söylenişi olup "günlük" manasındadır.

Savm'ı dilimize oruç diye çeviriyorlar ve onu da gündüz yemekten içmekten sakınmak diye yorumluyorlar.

Savm çok derin anlamlar taşıyan bir kelimedir.

Savm'ı yalnızca yemekten içmekten sakınmak diye çevirirsek Savm'ın taşıdığı derin anlamı örtmüştür.

Hatta Meryem Sûresi 26. âyette, “Savm fe len ukellimel yevme insiyyâ.” Konuşmama-susma orucundan bahseder.

Yani bir insanla tartışmaya girmeyip susmanın da Kur’ân’da oruç olduğunu görüyoruz.

Ramazan ayında insanlar Allah rızası için oruç tutarlar.

Köylerde insanlar, sabahtan akşama kadar tarlalarda o sıcakta hem çalışırlar hem de oruç tutarlar.

Bir şevk içinde sahura kalkılır, oruç tutmaya niyetlenilir ve akşama kadar yemekten içmekten sakınılarak akşam ezanı sonrası manevi bir hâl içinde iftar edilir.

Buna kimsenin bir şey demeye hakkı yoktur.

Çünkü insan bir inançla bunu yapar.

Ve manevi bir haz duyar.

Eğer orucumuzu yalnızca yemekten içmekten sakınmak olarak yaparsak, diğer kötü hallerden uzak durmazsak orucumuz yalnızca aç kalmaktan ibaret olur.

Tüm kötü hallerimizi terk etmezsek, tuttuğumuz orucun bir anlamı yoktur.

Taklitte kalmamak tahkike ulaşmak, şekilde kalmamak manasına ulaşmak, her insanın yapması gerektir.

Oruç bir ay tutulur.

Lakin ârif insan on iki ay tüm kötü hallerden sakınarak vakitini o hâl üzere geçirir.

Onun için şu bir ayı insan bir kapı bilmeli, bir aylık kapıdan on iki aya ulaşmalıdır.

Bunu da hayatı boyunca sürdürmelidir.

Hayatı boyunca tüm kötü hallerden sakınmalıdır, Salih amelde olmalıdır, yaşantısını güzel insan olarak yaşamalıdır.

Evet, anlıyoruz ki Savm yalnızca yemekten içmekten sakınmak değil, tüm kötü hallerden de sakınmanın adıdır.

İşte savm:

Tüm kötü hallerden sakınmaktır.

Gurur, benlik, enaniyet, kibir, hasetlik gibi hallerden sakınmaktır.

Zerre kadar da olsa zarar vermekten sakınmaktır.

Kimse hakkında dedikodu etmemek, arkasından çekiştirmemektir.

İnsanların inançlarını, milliyetlerini, kültürlerini hor görmemektir.

Allah'ın varlığının yanında kendine varlık isnat etmemektir.

Tüm niteliklerin sahibinin Allah olduğunu bilmek, kendine hiçbir makam mevki hissiyatı vermemektir.

Kendini yaratılan hiçbir varlıktan üstün görmemektir.

Komşun aç iken senin tok yatmandan sakınmandır.

İnsanların derdinden sıkıntısından kaçmamaktır.

İkilik hallerine düşmekten sakınmaktır.

İnsan susma orucunu her zaman uygulamalıdır.

Dilini tutmalı, dedikodu yapmamalı, kimseyi çekiştirmemelidir.

Batıl sözler aktarmamalı, fitneye sebep olacak sözler etmemelidir.

Öfke dolu sözler söylememeli, kimseye hor baktıracak sözler etmemelidir.

Dilini tutmayıp tartışmaya giren kişiler, birbirinin kâlbini kırar, içlerine öfke, nefret düşürür ve bu durum kişiyi edepten uzaklaştırır.

Âyet bizlere işte böyle durumlarda, susma orucunu tut diyor.

Evet, savm'ı yalnızca yemekten içmekten sakınmak olarak görmemeliyiz.

Bir kısım vardır, bunların savm'ı; yalnızca yemek içmekten cinsi münasebetten sakınmaktır.

Bir kısım vardır bunların savm'ı; birinci kısımdakine ilave olarak dedikodu, fitneden, gıybetten, yalan söylemekten, başkasının ırzına namusuna bakmaktan sakınmaktır.

Bir kısım vardır bunların savm'ı; gurur, kibir gibi hallerden sakınmak, insanların inancını hor görmekten sakınmak, insanların ibadetine karışmaktan sakınmak, kimse hakkında kâlbinde dahi kötü düşünmekten sakınmaktır.

Bunlar dünya malına, makamına, şanına şöhretine meyletmekten dahi sakınırlar.

Bir kısım vardır bunların savmı'; hepsine ilave olarak Allah'ın varlığının yanında kendine varlık isnat etmekten sakınmak, Allah'a ait olan sıfatları kendine nispet etmekten sakınmaktır.

İşte bunlar her nereye bakarlarsa baksınlar her varlıkta Hakk'ı seyretmenin zevkindedirler.

Her nereye dönerlerse dönsünler oraya "Semme Vechullah" şuuruyla bakarlar.

İşte onlar bir aylık kapıdan geçip, on iki aylarını her daim savm şuuruyla geçirirler.

Evet, savm'ı yalnızca yemekten içmekten sakınmak olarak görmemeliyiz.

Savm çok derin anlamlar taşıyan bir kelimedir.

Ramazan kelimesi derin manalar içerir.

Ramazan ayına erişen manevi duygulara gark olur. Sonsuz lütuflara gark olur.

Ramazan: Yanmak demektir, kendi aslını aramadaki manevi yolculukta Allah aşkıyla yanmanın adıdır.

Savm: Sakınmak, korunmak, tüm kötü hallerden uzak durmak demektir

Sahur: Gece uyanıklılığı yani gafletten uyanmak demektir

İmsak: Kendini tutmak, el çekmek, hapsetmek, kendine benlik isnat etmekten el çekmek, demektir

İftar: Fatır kelimesinden gelir, açmak, yarmak, yaratılış, yaratılış sırrına ulaşmak, yaratana anlamak demektir.

Şu bir ayı, iyi insan olmamız için değerlendirmeliyiz.

Şu bir ayda, Kur'ân'ı inceden inceye düşünerek okumalıyız.

Kendi vücûdumuzu da okunacak bir kitap bilmeliyiz.

Tüm varlığı da okunacak kitap bilmeliyiz.

Şu bir ayda birbirimize iyi davranmalıyız, yardım için koşmalıyız, insanların sıkıntılarını çözmek için çaba göstermeliyiz.

Şu bir ayı, içimizdeki İnsan'ı açığa çıkarma ayı saymalıyız.

Şunu bilmeliyiz ki içimizdeki şeytani dürtülere engel olmanın adı da Savm'dır.

Şunu unutmayalım, Efendimiz Hazreti Muhammed'in dediği gibi; "kötü hallerimizi terk etmezsek tuttuğumuz orucun bir anlamı yoktur."

Eğer savm'ın derin manalarına ulaşırsak her anımız huzur içinde olur.

İyi insan olmanın yolu savm'ın manasına ulaşmaktan geçer.

Savm içinde olan kimseye kötülük yapmaz, kimseyi kırmaz, kimseyi hor görmez.

Savm içinde olan her an "hubbifilAllah" şuuruyla yaşar.

Yani her an Allah sevgisini içinde hissederek yaşar.

Hâl ve yaşamı hep Allah sevgisi üzere olur.

En büyük ibadet hubbifilAllah üzere olmaktır.

İnşAllah bu bir ayın kıymetini biliriz.

İnşAllah bu bir ayı on iki aya, on iki ayı bir ömre yayarız.

İnşAllah Savm'ın mânâsına ulaşanlardan oluruz.

İnşAllah her anımızı kötü hallerden sakınarak geçiririz.

FITİR BAYRAMI- SILA-İ RÂHİM

Ramazan bayramı diye bildiğimiz bayramın asıl adı; “İyd-ı-fitr” yani “Fıtır bayramı”dır.

“İyd-ı-fitr” Rahim’in açılıp, Hakk’ın cemâlini göstermesidir.

Kişinin gönlünde, iftar tecelli etmişse, yani Hakk şuuru açığa çıkmışsa, o kişinin gönlü” “İyd-ı-fitr” yani fıtır bayramına kavuşur.

Kişi ramazanda kendi varlığından geçmişse, yani kül-kul olmuşsa, o kişinin gönlü” “İyd-ı-fitr” yani fıtır bayramına kavuşur.

İyd-id; her an tecelli eden, kendini her an gösteren, tekrar gelen.

Fıtır bayramının hakikatte mânâsı nedir diye incelersek?

Fıtır, iftâr, fatır, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Fıtır; açılmak, doğuş, vücûda gelmek, yarmak, yaratılış, rûhdan gelişi gibi anlamlara gelir.

Yani Fıtır; yaratmanın yaratma sırrıdır, yaratılış sırrıdır.

Semâ-î âlemin açılıp, semâ-î âlemin sahibinin kendini açığa çıkarmasıdır.

Rahim’in açılıp, rahim’de olanın kendini râhmaniyetiyle göstermesidir.

Bu kâinat bir özden açığa çıkmıştır.

İşte o öz, rahim sırrını taşır.

Özden açığa çıkan yapıya ise rahman denir.

“İyd-ı-fitr” Rahim’in açılıp, Hakk’ın cemâlini göstermesidir.

İşte bu cemâle kavuşmak bayramdır.

Fıtır Bayramı; cemâle kavuşmak, her varlığın ardında Hakk’ın cemâlini görmek,

Bakara Sûresi 115: “Semme vechullâh” “Nereye dönerseniz dönün Allah’ın yüzü oradadır.”

Allah her yerden vechîni her an gösterir.

Lakin kişi varlığın sûret yönünde kalırsa, gördüğü varlıktır.

İşte Ramazan; yanmak, yakılmak, geçmek, kül olmak, demektir.

Kişi kendine nisbet ettiği vücûdunun sahibini anladığında, yani kendi varlığından geçtiğinde, kendinde olan Hakk’ın cemâline kavuşur.

İşte bu kavuşma; Ramazan bayramı, Fıtır bayramıdır.

Sıla-ı Rahim’i ise; dostu, akrabayı, yakınlarımızı ziyaret etmek diye biliriz.

Dostu, akrabayı, yakınları ziyaret etmek, elbette güzeldir ve önemlidir.

Peki, hakikatte “Sıla-ı Rahim” nedir?

Sıla kelimesi, “Usûl, Vusûl” kökünden gelir.

Usûl: Asıl, kök, öz, kaynak, esas, başlangıç, aslına kavuşmak, aslıyla buluşmak,

“Vusla, Vuslat” kelimesi de buradan gelir.

Vusla-Vuslat: Bir şeyin bir şeyle buluşması, birleşmesi, karışması, kavuşması, bitıştiren şey gibi anlamlara gelir.

Vusûl: Ulaşmak, gelmek, varmak, erişmek, yetişmek, birleşmek demektir.

Vusûl-u Allah: Allah ile bir olduğunu anlamak, idrâken Allah şuuruna ulaşmak demektir.

Rahim; cümle varlığın geldiği öz, kaynak, tohum demektir.

Hepimiz bir özden geldik, bir ağacın bir tohumdan geldiği gibi cümle varlık bir tohumdan bir özden geldi, işte bu kaynak Rahim’dir.

İşte Sıla-ı Rahim; geldiğimiz öze vûslat etmek, aslımıza ulaşmak, o öze karışmak demektir.

Kişi zanneder ki Allah ayrıdır kendisi ayrı, oysa Allah kuluna şah damarından yakındır.

Hücrenin vücûdla bir olduğu gibi, Allah da kuluyla birdir.

İşte kişinin Allah ile bir olduğunun şuuruna ulaşmak “Sıla-ı Rahim” dir.

Yani Allah’a vûslat etmek, “Sıla-ı Rahim” dir.

Sıla-ı Rahim, kişinin İlm-i Tevhîd eğitimi görmesile, kendine nispet ettiği vücûdunu, sahibine teslim etmesidir.

Sıla-ı Rahim; “Makamı Cem” sırrıdır.

İşte Sıla-ı Rahim;

Damlanın derya ile buluşmasıdır.

Ki damla derya ayrı değildir, kişi zannı ile böyle zanneder.

İkinin bir olmasıdır.

Kesretin vahdete dönüşmesidir.

Kişinin aslına kavuşmasıdır.

Kişinin, Hakk cemâlinde yok olmasıdır.

İşte “Fıtır bayramı”: Kulun kendinde ve her yerde her an tecelli edenin Allah olduğuna ârif olmasıyla, Cemâl-i İlâhî'nin açılmasıdır.

İşte “Sıla-ı Rahim”: Kulun Allah’a vuslatıdır.

Ramazan ayında, savm sıyam eyleyen, Hakk sofrasında ilâhî lütûflara iftar eyleyen, Cemâl-i İlâhî'ye ulaşmış bayram eder.

BAYRAM

Buluşmaktır bayram
Karışmaktır bayram
Bir olmaktır bayram
Görmektir bayram
Kendinden geçmektir
Aşka erişmektir bayram
İkilikten geçmek
Benlikten arınmak
Barışmaktır bayram
Elest hitabını duymak
Vücûd şehrinde yol bulmak
Hissettikçe sarhoş olmaktır bayram
Dostun şehrine yol bulmaktır
Aşk yolunda yol almaktır
Tenden cânâna erişmektir bayram
Perdeleri aşmaktır
Cânana kavuşmaktır
Kendini unutmaktır bayram
Kanatsız uçmaktır
Mâlik'ül mülke erdemektir
Cânı cânâna karışmaktır bayram
Hikmetinden himmet bulmaktır
Himmetinde zevke erdemektir
Sensin diye ikrar vermektir bayram
Lâl olmak

Elsiz ayaksız kalmak
Vücûdun sahibine teslim olmak
Gönül gözüne ulaşmaktır bayram
Secdeye ermektir
Âdem olmaktır
Melek boyutuna ermektir bayram
Ölü iken dirilmek
Ölümsüzlük şerbeti içmek
Hakk'ın ûlvîyetine ermektir bayram
Üflenen rûha ermek
Cân şehrinde cân olmak
Cânana pervane olmaktır bayram
Her yerde Cemâlini görmek
Cemâline hayran olmak
Cemâlini Cemâliyle seyretmektir bayram
Kesreti tutanı görmek
Kesretin de O olduğunu bilmek
Vahdete ermektir bayram
Bedensiz aşka ermek
Gönül aşkında erimek
Tarifsiz hazza ulaşmaktır bayram
Cân deryasına gark olmaktır
Aslına ulaşmaktır
Tevhîd sırrına ermektir bayram
Gül bahçesinde güle ermektir
Gül kokusunu hissetmektir
Gül kokusuna boyanmaktır bayram
Nûruna ermek
Nûrunu seyretmek
Nûr üzere nûr olmaktır bayram

Aşkın elbisesini giymek
Aşkın diline ermek
Aşk ile seyretmektir bayram
Gönüllerin neşesi
Yüzlerin gülmesi
Birlik beraberliktir bayram
Hakk'ta Hakk olmaktır
Muhammed'le buluşmaktır
İllâ Hû zevkine ermekdir bayram
Rûha ermekdir
Nûrunda nûr olmaktır
Tevhîd şuurudur bayram
Cenneti âlâ'ya ermek
Anlatılmaz zevkleri tatmak
Bedensiz bedenleri görmektir bayram
Bayram barışmaktır.
Bayram küslüğü bitirmektir.
Bayram bir olmaktır.
Bayram vuslattır.
Bayram kavuşmaktır
Bayram bir olmaktır
Ayrılığı bitirmektir bayram.
İkilikten kurtulmaktır bayram.
Barışmaktır bayram
İslâm" barış" ise İslâm olmaktır bayram
Küslerin barışmasıdır bayram.
Peki küslük nedir?
Kime küslük halindeyiz?
Küslük;
Allah ile küs olmaktır.

Allah ayrı, kendini ayrı sanmaktır.
Allah var ben de varım kibriyle yaşamaktır.
Tevhîd şuurundan uzak olmaktır.
Sevgilinin vechinden uzak olmaktır.
Küslük;
Allah şuurundan uzak olmaktır.
İkilikte kalmaktır.
Sen ben anlayışında kalmaktır.
Kendi vücûdunu tutan Allah idrakinden uzak olmaktır.
Vücûdun sahibi Allah iken, benim deme gafletinde yaşamaktır.
Gel, küslük nedir ince ince düşünelim.
Gel, kul ile küslük nedir, Allah ile küslük nedir anlayalım.
Gel, Allah ile küslük nedir düşünelim.
Allah ile küs olan, kulları ile kavgalı olur.
Allah ile küs olan, öfkeli, hiddetli, kavgacı olur.
Allah ile küs olan, kibir, gurur, benlik içinde olur.
Allah ile küs olan, dünyaya esir olur, ölümü unuttur, zalim olur.
Allah ile küs olan O'nu uzakta sanır, kendinde olduğunu göremez.

Gel, küslükten vazgeç artık.

Gel, küslüğü bitir artık.

Gel, küslüğün ne olduğunu anla artık.

Allah ile küs olduğunu anla artık.

Allah var ben de varım, gafletinden vazgeç artık.

Gel, Allah ile küs olduğunu anla artık.

Gel, Allah ile barışma zamanın gelmedi mi?

Gel, Allah ile barış artık.

Onunla aranda mesafe yok idi.

Kocaman vücûdunu O'nunla arana koyduğun an başladığı küslüğün.

Ben de varım, benliğine düştüğün an başladığı küslüğün.
Kendi inancını üstün gördüğün an başladığı küslüğün.
Kendini varlıktan ayrı gördüğün an başladı küslüğün.
Varlıkta Allah'ı göremediğin an başladığı küslüğün.
Kibre düştüğün an başladı küslüğün.
Kesrette kaldığın an başladı küslüğün.
Gel, Allah ile barış artık.
Gel, kendine nispet ettiğin vücûdunun sahibinin Allah olduğunu anla artık.
Bak, "İslâm" kelimesi bile "Barış-Huzur" demektir.
Sen de İslam'a er, Allah ile barış artık.
Gel, Allah'a vuslat et artık.
Vücûdunu tutan, her an sende olan, Allah şuuruna eriş artık.
Gel, küslükten geçelim.
Gel, birlik şuuruna erelim.
Gel, Allah'a vuslat edelim.
Gel, küslüğün nasıl biteceğini anla.
Gel, dön vücûduna, vücûdunu şöyle bir oku, bir incele.
Vücûdunun vücûdundaki sahibine teslim ol.
Ben benim demekle, hakikatten ne kadar uzaklaştığını anla.
Bak vücûduna:
Nefes alıp vermene bak.
Vücûdunun işleyişine bak.
Kanının dolaşmasına, kâlbini atmasına bak.
Ellerine, kollarına, ayaklarına gövdene, başına bak.
Anla ki vücûdunu sen oluşturmadın.
Anla ki vücûdunu her an çalıştıran sen değilsin.
Anla ki vücûdunun sahibi vücûdunda her an tecelli etmekte,
gör artık.
Bunları görmemekle, küslük durumuna düştüğünü fark et.

Bunları görmemekle, Allah idrakinden uzak olduğunu fark et.
Ve gel küslük nedir anla artık.
Vücûduna benim dedin, Allah'la küs oldun.
Bilgide kaldın, ilme küs oldun.
Bilmişlikte kaldın, tevâzuya küs oldun.
Kendi inancını üstün gördün, imana küs oldun.
Kulların yazdıklarını kitap bildin, canlı kitap olan vücûd kitabına ve varlık kitabına küs oldun.
Kadın erkek diye ayırdın, insanlığa küs oldun.
Anlatılan sözlere inandın, tefekküre küs oldun.
Bilmeden, görmeden, tanımadan, şahit olmadan inandın, şahitliğe küs oldun.
Âdem'den Muhammed'e gelen boyutları kendinde bulamadın, Resûl, Nebî hakikatlerine küs oldun.
Gururda, kibirde kaldın, Tevhîd şuuruna küs oldun.
Kısacası kendindeki ve varlıktaki Allah'ı göremedin, Allah'a küs oldun.
Gel, küslüğü bitir artık.
Gel, edeb içinde, ilim içinde, irfan içinde Allah'a şahit ol, Allah ile barış artık.
Barış ki bayramın olsun.
Barış ki vuslatın olsun.
Barış ki huzurun olsun.
İşte bayram:
Âlem-i Sultana erişmektir.
Görmektir, kendinden geçmektir.
Aşka ermektir.
İşte bayram:
İkilikten geçmektir.
Benlikten arınmaktır.
Küslüğü bitirmektir.

Barışmak, İslâm'a ermektir.
İşte bayram:
Vücûdunda O'nu duymaktır.
Vücûd şehrine dahil olmaktır.
Vücûd şehrinde O'nun vechini görüp kendinden geçmektir.
İşte bayram:
Allah ile küslüğünü bitirmektir.
O'na teslim ol, O'na vuslat et ve küslüğün bitsin.
Ve küslüğün bitsin ki Allah ile barışasın.
Bil ki Allah ile barışan:
Kendi ile barışır, benlikten kibirden kurtulur.
Her an O'nunla olur.
Bil ki Allah ile barışan:
Tüm kulları ile barışır.
Hiçbir kula zerre kadar zarar veremez.
Bilir ki kul denilen, Allah deryasının damlasıdır.
Gelin, barış olalım.
Her yerde Hakk'a erelim.
İkilikten geçelim
Vuslat edip bayram edelim.

VÜCÛD ZİNDANI

Yûsuf gibi zindana düşmeden, o zindanda ne sırları hapsettiğini görmeden Hakk'a ermek mümkün mü?

Gel kardeşim, vücûd zindanında neleri hapsettiğini anla.

Allah'ın nice sırlarını, vücûd zindanına hapsettiğini anla.

Yıllarca bâtil bilgilerde kalarak, bir gurur kibir içine düşerek, ayrımcılık yaparak, hor bakarak, kendi vücûd zindanına Allah'ın nice sırlarını hapsettin.

Yıllarca öfke, hiddet, kavga, dedikodu, kıskançlık, hasetlik içinde kalarak, kendini kendine hapsettin.

Gel şimdi temizlen, tövbe et ve o vücûd zindanına gir ve bak gör nice sırlar orada hapsedilmiş olarak duruyor ve kurtulmayı bekliyor.

Yûsuf Sûresi 35: "Onun bir müddet hapiste kalması gerekir."

Yûsuf olma yolunda olan kişi, kendi vücûd zindanına neleri hapsettiğini görmek için, o vücûd zindanına girmelidir.

Bir benlik içinde olup, gurur, kibir, hor bakma, kıskançlık gibi duygularla oyalanan kişi:

Öncelikle Allah şuurundan uzaklaşmakla, Allah'ı kendi vücûd zindanına hapsetmiştir.

Sonra da Allah'a ait olan nice sırları, nice hikmetleri, nice akışları kendi vücûd zindanına hapsetmiştir.

Yani bir kibir içine düşen kişi, kendini kendi zindanına hapsetmiştir.

İşte kişi, oradaki Allah'a ait olan sırlara ermesi için, o zindana girmelidir.

O zindana girebilmek için, kişi suçlardan uzak olmalıdır.

Yaptığı hataları anlamalı, tövbe etmeli ve temizlenmelidir.

Vücûd zindanına girebilmek için, temiz olmak suçsuz olmak gereklidir.

Çünkü Allah'ın sırlarına ancak temiz olanlar erişebilir.

Allah'ın vücûddaki hakikatlerini ancak temiz olanlar okuyabilir.

Kişi, kendi vücûd zindanına neyi hapsettiğini anlayabilmesi için, oraya girmelidir, yani içsel bir yolculuk yapmalıdır.

Bu içsel yolculuk, dünya boyutunun esaretinden kurtulmakla mümkündür.

Yani Mûsâ gibi, nalınlarını ve değneğini terk etmekle mümkündür.

Enfûs yolculuğu yapmadan, vücûd zindanına erişmek mümkün değildir.

Enfûs yolculuğu yapmak, yani inisiye olmak yani kendi vücûd şehrine sülûk etmektir.

İçsel yolculuk: "Enfûs- ins- inisiye- nef- nüfus" hakikatine erme yolculuğudur.

İşte kişi, bir benlik içinde kalıp, yıllarca kendi vücûd zindanında hapsettiği sırlara erebilmek için, o zindana girmelidir.

Gel kardeşim, vücûdunda ne sırlar hapsedilmiş olarak duruyor.

O sırların üstünde senin benliğin, gururun, kibrin, ayrımcılığın, duruyor.

Gel, tövbe et, temizlen, kendine dön.

Gel, vücûd zindanına gir, hapsettiğin şeyleri gör ve nice sırlara, nice lütuflara er.

Ve bil ki;

Vücûd zindanına girmeden Yûsuf olunmaz.

Vücûd zindanına girmeden Hakk'a erilmez.

Yûsuf olabilmenin sırrı, masumiyettir, günahlardan arınmışlıktır ve bir daha günahlara dönmemektir.

İnsanın vücûdunda Allah'ın kendisi ve O'nun nice sırları gizlidir.

İnsan, vücûdun dışında kalınca, toprak boyutuyla oyalanınca, kendi vücûdunda nelerin hapis içinde kaldığını anlayamaz.

Kâf Sûresi 16: “Ve nahnu akrebu ileyhi min hablil verfîdi.”

Meâli: “Ve Biz ona şahdamarından daha yakınız.”

İnsan Yûsuf gibi temizlenmeli, masum olmalı ve kendine dönmeli ki, vücûdda hakikatlere nice kapılar açılsın, nice Hakk’ın sırlarına şahit olsun.

İsrâ Sûresi 14: “Oku, kendini tanımak için kendi vücûd kitabın sana yeter. Her an kendindeki niteliklerin sahibini anlama içinde ol.”

Kişinin vücûdu bir hazine sandığıdır, o vücûdda nice değerler vardır.

Lakin insan bir benlik içine düşerek, vücûdundaki değerlerin farkına varmaz.

Kişi, vücûdunda bir cevher taşıyordur, ama bunun farkında değildir.

Kuyumcu kasasının içinde neleri sakladığını bilmez mi? Elbette bilir.

Karşıdan gören kişi, kasanın içinde ne var ne yok nereden bilsin.

Kasanın içini görmek için sarraf olmak gerek.

İşte, kişi kendi vücûd kasasında ne cevherler taşıyordur, ama farkında bile değildir.

Çünkü kişi, dünya ile oyalanmaktan, dünyaya esir olmaktan, benlik içine düşmekten, bâtıl bilgileri esas sanmaktan, vücûdunda taşıdığı nice sırların farkında değildir, o nice sırları hapsedmiştir.

Zindan karanlık bir yerdir, cehalette kalan kişiye göre kendi vücûdu karanlık bir deryadır.

Aslında onu karanlık yapan kişinin kendi benlik duygusudur.

Cehalette kalan, karanlıkta kalmıştır.

Karanlıkta kalan, vücûdun içini göremez.

O karanlıkta neler hapis halindedir bilemez.

Masum olan, şefkatli olan, yani Yûsuf olan, vücûd zindanına düşer ve orada ne hazineler vardır bir bir görür.

Yûsuf olabilmenin sırrı; masumiyettir, arınmışlıktır, sadakattir.

Masum olmadan Yûsuf olunmaz.

Yûsuf olmadan, vücûd zindanına girilemez.

Gel kardeşim, vücûd zindanına girmeye bak.

O zindanda ne sırlar var görmeye bak.

Yûsuf gibi masum ol ki, kapılar açılsın sana.

Yûsuf gibi sadık ol ki, vücûdunun sırları açılsın sana.

Bil ki vücûd zindanına girmeden, Allah hakikatine eremezsin

VÜCÛDUNUN SESİNİ DUY

İnsan dinlemeyi bilebilmelidir.

İnsan dinlediğini anlamayı bilebilmelidir.

İnsan dinlemeli ki duyabilsin.

Duymalı ki anlayabilsin.

Allah kendini, varlıktaki kendine ait olan bir seslenişle bildirmektedir.

Allah kendini, vücûdların özünden gelen bir seslenişle tanıtmaktadır.

Ey kardeşim! Gel gönlümüzü varlığın özünden gelen ilâhi seslenişe döndürelim.

Vücûdundan ve her varlıktan gelen bir sesleniş var.

O seslerin içinde nice mesajlar var.

Vücûdundan her an gelen bir sesleniş var.

Niçin yaratıldığının seslenişi var.

Ten boyutunda gelen bir sesleniş, can boyutundan gelen bir sesleniş var.

Vücûdundan gelen sesleniş, vücûduna ait olan tüm sırları sunuyor sana.

Hem ten boyutundan, hem de can boyutundan nice mesajlar sunuyor.

Oraya kulak ver ve onu dinle.

Her hücren, her dokun, her organın konuşuyor, gel onu dinle.

Geçmişe ait ve geleceğe ait nice derin mesajlar sunuyor.

Eğer aklında, dünyalık sesler varsa, vücûdunun sesini duyamazsın.

Kulaklarını dedikodu ile meşgul ediyorsan, asılsız bilgilerle meşgul ediyorsan, vücûdunun seslenişini duyamazsın

Gel önce arın ve vücûdunla bağ kur.

Vücûdunun sesine; öfkeni, hiddetini, kavganı, perde etme.

Vücûdunun sesine; para, mal, mülk, şan, şöhret tutkununu perde etme.

Vücûdunun sesine, yaşadığın sıkıntıları perde etme, o sıkıntıları ört geç oyalanma.

Aklını bâtil bilgilerle oyalama.

Gönlünü dünyalık şeylere kaptırma.

Her varlıktan gelen bir sesleniş var, aradığın tüm soruların cevabı orada.

Benlikte, kibirde kalma, aklını gönlünü temizle ve o sese yönel.

Kul sesiyle oyalanma, birilerinin söylemleriyle oyalanma, kulların yazdığı kitaplara bağlanıp kalma.

Varlıktan gelen ilâhî sesin içindeki mesajlarda, hata, noksan yoktur.

Çünkü varlıktan gelen sesleniş Allah'ın kendi sesidir.

Varlık elbisesinin ardından her an kendini beyân eder.

Kulların söylemleri hatalarla doludur, kibirlerle doludur, kendi yolunu yüce görme algısıyla doludur.

Birliğin yolu olan, varlığın seslenişine kulak ver.

Vücûdunun seslenişine kulak ver.

Gönlünü arındır, aklını temizle, kendinde olan Cebrâil'i bul ve vücûdunun seslenişini duy.

Âl-i İmrân Sûresi 39: "Böylece o, her varlıktaki gücün nidasını duydu ve o, kendini diri tutan Hakk'a yönelip arındı. Allah'ı anladı."

Kulaklarını o seslenişe kapatma.

Kulaklarını kişilerin söylemlerine yönlendirirsen, vücûdunun sesini duyamazsın.

O sese perde olan her şeyi yok et.

Bil ki en büyük perde senin kendindir, benlik içinde kalıp kendine perde olma., kendine perde olup Hakk'a perde olma.

Kaygıların, korkuların, dünyalık sıkıntıların, geçmişte yaşadığın sıkıntılar, hep kendine perdedir, kendi içsel sesine perdedir.

Kehf Sûresi 57: “Fakat onların kâlblerinde hakikatlere ulaşmaya perdeler vardır ve kulaklarında işitmeye engel vardır.”

Eğer vücûdunun sesini işitirsen, bil ki ne muhteşem mesajlar seni bekliyor.

Hakk her sestten sana kendini beyan ediyor.

Rahmân Sûresi 6: “Alleme hu el beyan”

Meâli: “O her varlıktan ilmiyle kendini beyan ediyor.”

Gel vücûdunun seslenişini duy.

Kapatma gönül kulağını o seslenişe.

Ten boyutundan, senin yaşamınla ilgili nice sesleniş var.

Cân boyutundan, Allah sırrının seslenişi var.

Ten boyutundan gelen mesajlar, senin beden sağlığıyla, beden huzurunla ilgili.

Kulak ver o sese.

O ses, senin ne yapıp yapmaman gerektiğini fısıldıyor.

O ses, senin ne yiyip ne yemeyeceğini fısıldıyor.

Ne kadar yiyip yemeyeceğini sana fısıldıyor.

Yemek içmek için, bir şey canın çektiğinde, işte o canının çekmesi vücûdunun seslenişidir.

Sağlıklı olmak, vücûdunun sesiyle buluşmakla gerçekleşecektir.

Senin vücûdundan, sana her an bir sesleniş var, gel ona kulak ver.

Sana, “Bu çok faydalı bunu ye” diyenlere kanma.

Vücûdun senin neyi yiyip neyi yememen gerektiğini, neyi içip neyi içmemen gerektiğini en ince bir ölçüyle biliyor ve bunu sana sesleniyor.

Allah'ın yarattığı her şey faydalı, ama ne kadar, ne zaman, hangi durumda kullanılmalı, işte bunu senin vücûdun sana sunuyor.

Kişilerin söylemlerine kanma, "bunu iç bunu ye" diyenlere teşekkür et geç.

Arkadaş hatırı için, sağlığıyla oynama, arkadaşını kırmayayım diye, vücûdunu kırma.

Canın bir şey mi çekti, işte vücûdunun sesi o, onu duy ve onu ye, onu iç.

Onu yerken, onu içerken bile, nerede durman gerektiğini vücûdun sana bildiriyor, onu da duy.

Ten boyutundan gelen sesleniş, senin beden sağlığı içinidir.

O sesleniş; beslenme, korunma, barınma, üreme seslenişidir.

Onu iyi duy ve o seslenişin ölçüsüne göre hareket et.

Vücûdunun şeytani alanından gelen sesleniş de var.

Râhmani alanından gelen sesleniş de var.

Gel hangi ses nereden geliyor iyi anla.

Duygularının sesleri ve duygularını tetikleyen sesler var.

İsteklerinin sesleri ve isteklerini tetikleyen sesler var.

Öfkenin, kinin, nefretin, kavganın sesleri var ve onları tetikleyen sesler var.

Gel hepsini duy ve nereden geldiğini duy.

Şeytanlık boyutuna teslim olan akıl, başka türlü seslenir.

Rahmet boyutuna teslim olan akıl, başka türlü seslenir.

Edindiğin bilgiye dikkat et, çünkü onlar gün gelecek sesleneş dönüşecek.

Oturduğun kişilere dikkat et, gittiğin yerlere dikkat et, sana empoze edilen bilgilere dikkat et, çünkü gün gelecek onlar sana seslenecek.

Bil ki tüm eylemlerin, söylemlerin, yaptıkların, her şey içsel bir seslenişle oluşur.

Bir de cân boyutundan gelen bir sesleniş ver, o sesleniş Allah'ın zâtına ait bir sesleniş.

Allah, zâtından sıfatlarına, sıfatlarından fiiline, fiilinden beşerine, bir seslenişle seslenir.

Yaratılış sırrı bu sesleniştir, nasıl var olduğunu bilmek istersen bu seslenişe gönül kulağını ver.

Eğer o sesi duyarsan, Allah hakikatine erersin.

Zalimlik yaparsan, birilerinin hakkını yersen, fitnelik, fesatlık, kıskançlık içinde kalırsan, varlıktan gelen ilâhî seslenişini duyamazsın, çünkü o hallerin gönül kulaklarını mühürlemiştir.

Hangi alanda olursa olsun, zalimlik içinde kalırsan, o ilâhî sesi duyamazsın.

Bâtıl bilgilerle oyalanırsan, inanç ayrımcılığına girersen, kendi inancını üstün görürsen, kimlik üstünlüğüne girersen, birlerini kâfir görürsen, o ilâhî sesi duyamazsın.

Hûd Sûresi 67: "Zalimler ise kendi cehaletlerine sarıldılar. O ilâhî sesi duyamadılar."

O ilâhî sesi duyamazsan, Allah hakikatine eremezsin.

"Sen nesen?" bilemezsin.

"Nereden geliyorsun, nereye gidiyorsun?" çözemezsin.

Gel vücûdunun sesini duy, o ses seni yönlendiriyor.

O sese perde olan her şeyi iyi anla ve o perdeleri bir bir kaldır.

Vücûdun senin için ne faydalıysa, onu sana sesleniyor.

Kiminle oturup oturmayacağını bile sesleniyor.

Gittiğin bir yerde ne kadar kalıp kalmayacağını sesleniyor.

Mesleğinin ne olduğunu, kabiliyetinin ölçüsünü, korunman gereken şeyleri, bulunman gereken yerleri, hep sesleniyor.

Niçin yaratıldın, vücûdun sana her an sesleniyor, duy o sesi ve yaratılışına göre hareket et ve kendine ihanet etme.

Kendine ihanet edersen, sıkıntıların, kaygıların, bunalımlarının seni kuşatır.

Gel vücûdunun sesini duy.

Vücûdun her an sana, varlıkla olan bağı, varlığa olan yaklaşımını, varlıkla olan iletişimini hep sesleniyor.

Bil ki sen de bir varlıksın, diğer varlıktan ne üstünsün ne de düşüksün, vücûdun varlıkla olan birliğini her an sunuyor.

Çünkü her varlığın boyutu var içinde.

Gel vücûdundan gelen sesi duy.

Bil ki huzur orada.

Bil ki yaşamın sırrı orada.

Bil ki insan makamına ulaşmak orada.

Beden sağlığını korumak; ten boyutundan gelen seslenişini duymakla mümkündür.

Vücûdunun sahibini tanımak; can boyutunun seslenişini duymakla mümkündür.

Gel kardeşim, her iki cihete de gönlünü döndür.

Dünyasal kaygıların seslenişinde kalma.

İlâhi sistemin seslenişine yönünü döndür.

Gel, bedeninden gelen seslenişini duy ve anla.

Gel, o seslenişten ne mesajlar akıyor, ne hikmetler sunuluyor duy ve anla.

Gel, ilâhi sistemin ilâhi hikmetlerine kapılar aç.

VAHDET-İ VÜCÛD

Vahdet-i vücûd, Vahdet-i şuhûd, Vahdet-i mevcud, Vâcibü'l vücûd ne demektir?

Vahdet ne demektir?

Vücûd ne demektir?

Tek vücûd ne demektir.

"Lâ mevcuda İllâ Hû" ne demektir?

Ondan başka vücûd yoktur.

Ondan başka mevcud yoktur.

Bunun mânâsına nasıl ulaşabiliriz?

Görünen bu âlem, bir ağacın bir tohumdan gelmesi gibi bir özden gelmiştir.

Kesret gibi görünen bu âlem aslında tek vücûddur.

Ağaçta binlerce yaprak, dallar, çiçekler, meyveler olsa da hepsi tek ağaçtır.

İşte varlık dediğimiz boyut, tek vücûddan gelmiştir ve tek vücûd tarafından tutulmaktadır.

Aynı, kendi bedenimizdeki sonsuz hücrenin tek bedende bir olduğu gibi.

Ehad, Vahdet, Ehadiyyet, Tevhîd, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Vahdet-i vücûd sırrı, vahdet-i şuhûd mânâsına ulaşıldığında açılır.

Yani her varlıktaki birliğe şahit olmak, bizi bir vücûda götürür.

Vahdet-i vücûd, demek vücûdun birliği, tekliği anlamında kullanılır.

Görünen varlığın sûretlerine Hakk'ın vücûdu denmez.
Hakk'ın vücûdunda değişme yoktur.
Bu gördüğümüz suretlerde ise değişme ve kaybolma vardır.
Bugün var görünen bedenler, yarın yok olup giderler.
Fakat, bu sûret vücûdlarını tutan vücûd Hakk'ındır.
İşte vücûdu mutlak O'dur.
Yani tüm sûret bedenlerini tutan vücûd tek vücûddur.
O da Zât-ı Mutlak olan Allah'ın kendisidir.
Vücûd dediğimizde, bedenlerimizi tutan kuvveyi anlamalıyız.
Tüm bedenleri tutan kuvve tek kuvvedir, işte o da vücûd sırrıdır.

Yani vücûd, sûret bedenler değil, sûret bedenleri tutan sîret boyutudur.

Tüm sûret bedenleri tutan boyuta vücûd diyoruz.

O vücûd da Hakk'ın vücûdudur.

Hakk'ın vücûdundan gayrı vücûd yoktur.

Yani kâinatta iki tane Allah yoktur.

Vâcibü'l vücûd; Allah'ın kendi özünden kendini zahire çıkarması, görünen varlığın O'nun vücûduna bağlı olma zorunluluğudur.

Zahirde görünen varlık bedenler her an O'na icabet eder.

Yani damlanın deryaya bağlı olma zorunluluğu.

Damla deryaya her an icabet eder.

Nisâ Sûresi 85: "Ve kânallâhu alâ kulli şeyin mukîtâ."

Meâli: "Allah bütün her şeyi sarıp kuşatandır."

Fetih Sûresi 21: "Ve uhrâ lem takdirû aleyhâ kad ehâtallâhu bihâ ve kânallâhu alâ kulli şeyin kadîrâ."

Meâli: "Allah bütün her şeyi ihata edendir, bütün her şey O'nun takdirinden başka bir şey değildir ve Allah bütün her şeydeki kudrettir."

Bakara Sûresi 255: "'Vesia kursiyyu-hu el semâvâti ve arda."

Meâli: “O’nun kürsüsü; gökleri ve yeri, her şeyi kuşatmıştır.”

“Vücûdun teklîği nedir?” dediğimizde karşımıza idrak edilmesi, tefekkür edilmesi gereken bir beden çıkar

Vahdet-i vücûd konusunu anlamak için kişi; varlığın varoluşunu iyi araştırmalı ve varlığın birbiriyle olan bağına görebilmeli ve tüm varlığı tutan ilâhî gücün tek olduğunu anlayabilmelidir.

Bu hakikati anlamak; öncelikle insanın kendi bedenine dönmesi ve bedeninin yaratılışını anlamasıyla mümkündür.

Yûnus Emre’miz, bu zevki dile getirmiştir.

Severim ben seni candan içeri

Yolum vardır bu erkândan içeri.

Beni bende demen bende değilim

Bir ben vardır bende benden içeri.

Nereye bakar isem dopdokusun

Seni nere koyam benden içeri.

Vahdet-i vücûd; bu görünen sûret boyutuna yani taş, toprak, bitkiye, hayvana atfedilmez.

Vahdet-i vücûd; tüm vücûdları tutan tek vücûd hakikatidir. Buradaki anlam, varlığı var eden özü anlamaya çalışmaktır. Ki bu öz hiçbir varlıktan ayrı değildir.

Vahdet-i vücûdun mânâsına ulaşmak, her bir varlığın özünde, o varlığı var eden vücûd sahibinin olduğunu anlamaktır.

Varlık kendini var etmedi, varlık bir özden yaratıldı.

İşte bu öz, Vahdet-i vücûd meselesinin mânâsıdır.

Vahdet-i vücûd konusunu, dini araştıran birçok kişi tarafından, tam anlaşılmadığından dolayı reddedilir.

O kimseler, Muhyiddin İbnü’l-Arabî’ye hoş bakmazlar, hatta daha ileri gidip onu kâfirlikle, zındıklıkla suçlarlar.

Bu konu, “İlm-i Tevhîd” eğitimi görülmeden idrak edilemez.

Bu eğitimi görenlerin söylediği sözleri anlamak için de, bizler de onlar gibi, kendi bedenlerimizin ve varlığın bedenlerinin oluşmasını ve işleyişini tefekkür etmeliyiz.

Yani Tıp eğitimi alanın sözünü, Tıp eğitimi alanın anlayacağı gibi.

Kısacası, Vahdet-i vücûd sırrına ulaşmak; aşk ile başlayan, tefekkür ile devam eden, varlığı var eden yaratıcıyı tanımak, Tevhîd'e ulaşma sırrıdır.

Vahdet-i vücûd:

Sûret bedenlerini tutan tek vücûd.

Deryanın birliği.

Sûretsiz boyut.

Zât boyutu.

Tüm bedenleri tutan tek vücûd boyutudur.

Vâcibü'l vücûd:

Damlanın deryaya bağlı olma durumu.

Yani damlanın deryaya her an icabet etme zorunluluğudur.

Yani bizim vücûdlarımız, O'nun vücûduna mecburdur.

Yani damla deryaya mecburdur.

Vahdet-i şuhûd:

Damlanın kendinde deryaya şahit olması.

Damlanın deryadan bir damla olduğuna şehadet etmesi.

Kişinin kendinde ve her varlıkta tek olan Zât'a şahit olması.

Yani, Allah'ın, Muhammed boyutundan kendine şahitlik etmesi.

Allah'ın kendisinin kendinde kendine şahitlik etmesidir.

Âl-î İmrân Sûresi 18: "Şehid allâhu ennehû lâ ilâhe illâ huve, vel melâiketü ve ulûl ilmi kâimen bil kıst lâ ilâhe illâ huvel azîzul hakîm."

Şehide Allâh : Şahittir, kendine şahitlik eder, her an her yerde hazır olan, Allah,

Enne hu : Muhakkak, şüphesiz, gerçek, o

La ilahe illa huve : İlah yoktur, ondan başka güç yok, o vardır,
Ve el melâiketu : Güç, kuvvet, her varlıktaki güç, melekler,
Ve ulû el ilmi : Sahip, yüce, ilim, bilgi,
Kâimen : Daimi, diri olan, mevcut olan, bâki,
Bi el kistî : Pay, adalet, doğru, kısım kısım, açığa çıkan her varlık,
Lâ ilâhe ila huve : İlah yoktur, ondan başka güç yok, o vardır,
El azizu el hakim : Varlığın tüm niteliklerinin yüce sahibi, hâkim olan,

Meâli: “Allah, kendine şahitlik edendir, her an her yerde hazır olandır. O gerçektir. O’ndan başka güç yoktur, sadece O vardır. Her varlıktaki güç O’dur ve ilmiyle yüce olandır, açığa çıkan her varlıkta mevcut olandır. O’ndan başka güç yoktur, sadece O vardır. Tüm varlıktaki niteliklerin yüce sahibidir, tüm varlığa tecellileriyle hâkim olandır.”

Âyette belirtildiği gibi, görünen görünmeyen tüm âlem sadece Allah’ın kendisidir.

Allah’ın kendi tekliğidir, vücûdunun isbatıdır.

Allah kendiyle kendine şahitlik eder.

İşte, Vahdet-i Şuhûd: Şahitliğinde ortağı olmaması, kendi sıfatlarının kendi Zâtına şahit olmasıdır.

Vahdet-i mevcud:

Görünen âlemin, yani tüm varlığın tek vücûdda bir olması.

Kesretin birliği.

Var olan varlığın birliği.

İşte "Lâ mevcuda İllâ Hû" "Ondan başka mevcud yoktur" demektir.

Buradaki mevcud; varlığı tutan Zâtın mevcudiyetidir.

İşte O da tek olan Zât’tır.

Talebe önce, sûretleri tutan tek olan Zât’a şahit olur.

Sonra, sûretlerin de O’dan ayrı olmadığını zevk eder.

Ve böylece görünen görünmeyen âlemin sadece “O” olduğuna erer.

Hadid Sûresi 3: “Huvel evvelu vel âhiru vez zâhiru vel bâtın”

Evvel O’dur.

Âhir O’dur.

Zâhir O’dur.

Bâtın O’dur.

Her kim; O’nun evvel boyutunun, âhir boyutunun, zâhir boyutunun, bâtın boyutunun, mânâsına erdi.

İşte O; Vahdet-i vücûd, Vâcibü’l vücûd, Vahdet-i şuhûd, Vahdet-i mevcud sırrına erdi.

VİCDAN NEDİR?

Vicdan, Vücûd, Vecd, Mevcûd

Vicdan nedir?

Vecd nedir?

Vecd ile Vicdan arasında nasıl bir bağ olabilir?

Vicdan kişide nasıl oluşur?

Vücûd ile vicdan arasında nasıl bir bağ olabilir?

Vicdan kelimesini, toplumun inançlarından, gelenek, göreneklerinden meydana gelen hâl ve davranışlarla karıştırıyor olabilir miyiz?

Vicdan'ı; iyi ya da kötü olayların karşısında duyduğumuz, şevkat duygusu olarak tanımlarız.

Peki vicdan gerçekten bu mudur?

Vicdan, Vücûd, Vecd, Mevcûd aynı kökten gelen kelimelerdir.

Vicdan; ancak ve ancak, sûret vücûdlarını tutan vücûdun sahibini anlamaya başladığımızda oluşmaya başlar.

Vücûd'dan maksat, Hakk'ın vücûdudur.

Nûr Sûresi 58: "Vücûdları tutan Zât'ın hakikatine bağlansınlar."

Tüm varlığın sûret vücûdlarını tutan Zât'ın hakikatini anlayan "Vücûd" hakikatine erişir.

Tüm sûret vücûdlarını tutan vücûd, Hakk'ın vücûdudur.

İşte vücûdu mutlak odur.

Vücûd'dan maksat sûret vücûdları yani beşeri vücûdlar değildir.

Görünen sûret vücûdlarına Hakk'ın vücûdu denmez.

Çünkü sûret vücûdlarında her an bir değişim vardır.

Hakk'ın vücûdunda ise değişme yoktur.

İşte sûret vücûdları denilen yani ten vücûdlarını tutan vücûd bizzat Hakk'ın kendisidir.

İşte Vücûd'dan maksat budur.

Eğer kişi, sûret vücûdlarının ardında, vücûdu tutan Zât'ı anlayabilir, hissedebilirse kişide oluşan ilâhi cezbeye "Vecd Hâli" denir.

Bu İlâhi cezbeyle, yani vecd haliyle oluşan İlâhi duyguya ise "Vicdan Hâli" denir.

İşte bir kişide vicdan'ın oluşması için, kişi her varlığın özünün bizzat Hakk'ın kendi Zât'ı olduğunu anlaması gerekir.

Sûret vücûdlarını tutan vücûdu idrak eden, o zevke ulaşan kişide vicdan hâli oluşur.

Ve o kişi vicdanlı kişidir.

İşte o kişi: Hangi varlığa bakarsa baksın, ister taş olsun, ister kuş olsun, ister ağaç olsun, ister insan olsun, bilir ki tüm sûret vücûdlarının ardında bizzat Hakk'ın kendisi vardır.

O kişi nereye baksın, her varlığın ardında Hakk'ın yüzünü görür.

Bakara Sûresi 115: "Fe eynemâ tuvellû fe semme vechullâh."

Meâli: "Nereye dönerseniz dönün Allah'ın yüzü oradadır."

Baktığı her yerde Allah'ın vechîne, yüzüne kapılmak "Vecd" halidir.

Her varlığın ardında Hakk'ın yüzünü hissetmekle kendi bedenini unutmaktır vecd.

Vücûdların ardında, vücûdu tutan Zâtı anlamakla, kendinden geçmenin adıdır vecd.

Sûret vücûdlarının ardında, vücûdların sahibini hissetmenin derin İlâhi aşk halidir vecd.

Her varlığa baktığında, varlığın ardında olanın kim olduğunu hissetmenin derin duygusudur vecd hâli.

Kendi aslının Hakk'ın kendi asliyeti olduğunu bilmektir vecd.

Kendinden geçmektir vecd.

Damlanın deryaya kavuşma anıdır vecd.

Damlanın deryayla bir olduğunu zevk etmektir vecd.

Vecde kapılmak:

Hakk'ta Hakk olmaktır.

Hakk deryasında Hakk'la Hakk'ı seyretmektir.

Vecd haline kapılan kişide "Vicdan" oluşur.

İşte vicdan:

Tüm sûret vücûdlarını tutan Vücûda şahit olmakla oluşur.

Secde sırrına ermekle oluşur.

Secde makamına eren kişi "Vicdan makamı"na erer.

Ra'd Sûresi 15: "Ve lillâhi yescudu men fis semâvâti vel ardi tavan ve kerhen ve zilâlulum bil guduvvi vel âsâl."

Meâli: "Göklerde ve yerde olan ne varsa, istese de ve istemesi de ve onların gölgeleri dâhil, sabah akşam hiç durmadan Allah'a secde ederler."

Vicdanı oluşturan kişi, her nereye bakarsa baksın, baktığı varlığın ardında Hakk'ın kendisi olduğunu bilir.

Bir insana baksa, bir kuşa baksa, bir çiçeğe baksa, taşa, toprağa baksa, baktığı her varlığın ardında, o varlığı tutan Hakk'ın olduğunu bilir.

Vicdan sahibi olan kişi, zerre kadar hiçbir varlığa zarar veremez.

Vicdanlı kişi; çevresindeki kişilerin, varlığın sıkıntısını ihtiyacını, acısını hisseder.

Çevresindeki kişilere yardım için koşar durur.

Komşusu aç iken, sıkıntısı var iken, acı çekiyorken yerinde duramaz, onun için koşar durur.

İşte o kişiler Müminlik makamına ermiş kişilerdir.

Mü'minûn Sûresi 62: "Ve onlar, kendi bedenlerini eksiksiz bir şekilde tutanın Bizden başkası olmadığını bilirler. Ancak

kapasitelerince hareket ederler. Bize ait olan hakikatleri konuşan bir kitaptırlar. Onlar hiç kimseye kötülük etmezler. “

İşte Vücûd'dan maksat; tüm sûret vücûdlarını tutan vücûd hakikatidir.

Tüm sûret vücûdlarını tutan İlâhi kudret, Hakk'ın kendi vücûdudur.

İşte Vecd'den maksat; Vücûdların ardında, vücûdu tutan Zâtı anlamakla, kendinden geçmenin duygusudur.

İşte Vicdan'dan maksat; Vecd duygusuna ulaşan kişide oluşan mânevî şurdu.

Mevcûd: Cümle kâinatı tutan, tek vücûd sahibi olan Allah'tır.

HUZUR

Huzur mu arıyorsun?

Mutlu olmak mı istiyorsun?

Sıkıntılarının son bulsun mu istiyorsun?

İçinde bir sakinlik, bir huzur, bir mutluluk mu olsun istiyorsun?

Bil ki içsel huzur; kendi aslını anlamakta gizlidir.

Bil ki huzur; görünen varlığın hakikatine ulaşmakta gizlidir.

Allah hakikatine eren, ilâhî huzura erer.

İlâhî huzura ermek, teslimiyette, tevekkülde gizlidir.

Teslimiyet ve tevekkül, bir ilm-i irfân içinde tefekkürde gizlidir.

Bir tevekkül içinde her şeyiyle Allah'a teslimiyet içinde olan huzur ehlidir.

Huzur kelimesi; haz, hazret, hızır, hazerât kelimeleri ile aynı kökten gelir.

Bil ki huzur, daima Hakk'ın huzurunda olduğunu anlamakta gizlidir.

Bil ki huzur, deryadan bir damla olduğunu bilmekte gizlidir.

Bil ki huzur, doğanın bir parçası olduğunu bilmekte gizlidir.

Bil ki huzur, geldiğin kaynağı bilmek ve ona teslim olmakta gizlidir.

Bil ki huzur, ilâhî hazzı hissetmektir.

Âl-î İmrân Sûresi:

106: "Hakikatleri anlamış yüzler her zaman mutludur, huzurludur."

107: "Hakikatleri anlamış olanların yüzlerinde huzur vardır. Öyle ki onlar Allah'ın rahmetini içlerinde hissederek, onlar devamlı o halde hareket ederler."

Varlığın varoluş hakikatlerine eren, varoluştaki var edeni gören, ilâhî huzura kavuşur.

Gel kardeşim, huzur ve huzursuzluk nereden gelir ince ince düşünelim.

Dünyaya esir isen,

Kavgaya, öfkeye, hiddete esir isen,

Çok çabuk kırılıyor, küsüyor, içine kapanıyor isen,

Kırıyor, dışlıyor, biri hakkında yalan söylüyorsan,

Mala, mülke, şana, şöhrete esir isen,

Başkasının hakkını yiyor isen,

Küçük görmeye, hor bakmaya, ayrımcılığa esir isen,

Hasetlik, fesatlık, gurur, kibir içindeysen,

Lükse, gösterişe, takılara esir isen,

İnancını, ibadetini büyük görüp, başkalarının inancını ibadetini küçük görüyorsan,

Kendini bilme yolunda değil isen

Allah hakikatine ulaşmamışsan, O'na şahit olmamışsan, dinin gerçeğini bilmiyorsan,

Allah'tan korkuyorsan, ölümden korkuyorsan,

Gönlünde ilâhî hazzı hissedemiyorsan,

Huzura ulaşamazsın.

Huzura ulaşamazsın.

Huzura ulaşamazsın.

Araba aldın bir sevinç yaşadın, bunu huzur mu sandın?

Ev aldın sevindin, bunu huzur mu sandın?

Bir eşya aldın sevindin, bunu huzur mu sandın?

Evlendin, eşin oldu, çocuğun oldu, bunlar hep huzur olabilir mi?

Dünyalık şeyler huzur olabilir mi?

Peki nedir huzur?

Bil ki huzur, Allah'ı anlayabilmekte, kendinde bulabilmekte ve O'na teslim olmakta gizlidir.

Bir ki huzur, ilâhî sevgiyi hissetmekte gizlidir.

Bil ki huzur, iyi bir kişi olmakta gizlidir.

Bil ki huzur, çevrene yardımcı olmakta gizlidir.

Bil ki huzur cümle varlığa bir gözle bakmakta gizlidir.

Bil ki huzur, hiçbir kimseyi hor görmemekte gizlidir.

Yûnus Sûresi 26: "Güzel haller içinde olmak, hep yararlı işler yapmak ve daha fazlası o kimseler içindir ve onların yüzlerinde karamsarlık yoktur ve onlarda hor görme hâli yoktur. İşte onlar huzur sahibidirler, onlar devamlı o hallerle hareket ederler."

Huzur arıyorsan:

Kendine dön, yaptıklarını muhasebe et.

Hatalarını gör, tövbe et.

Başkasını kırmamaya özen göster.

Başkasının hakkını yemeyeceğine dair kendine söz ver.

Çok çalış, üret, hizmetkâr ol.

Güneş gibi, Hava gibi, Su gibi, Toprak gibi, bak onlar hep hizmet ediyor, sen de onlar gibi çevrene yardımcı ol, hizmet et.

Bil ki huzur, hizmet etmekte gizlidir.

Bil ki huzur, yeteneğini bilmek ve o yetenekte çalışmakta gizlidir.

Bil ki huzur, varlıkla bir olduğunu anlamakta gizlidir.

Bil ki huzur Allah'ı anlamak, O'na teslim olmakta gizlidir.

Nisâ Sûresi 28: "Varlığın varoluşundaki irade Allah'a aittir. Sizler hakikatlerle huzur bulun ve insanın yaratılışını anlayın, zayıflık içinde olmayın."

Gel, yaratılışını anla.

Gel, kâlbini atışını, nefes alıp verişini bir düşün.

Gel, kendi vücûd kitabında yazılı olan hakikatleri oku.
Gel, varlıkla olan ortak bağlarını gör.
Gel, tüm varlığın bir özden geldiğini gör.
Huzur mu arıyorsun?
Mutlu olmak mı istiyorsun?
Doğaya çık, doğayı seyret.
Akan suyun sesini, sessizce dinle.
Öten kuşun sesini, sessizce dinle.
Rüzgârın sesini, sessizce dinle.
Çiçekleri seyret, onlara odakla kendini.
Hayvanları seyret, onlara odakla kendini.
Bitkileri seyret.
Ağaçları seyret, zaman zaman onlara sarıl.
Doğayla bütünleş.
Unutma ki sen de doğanın bir parçasısın.
Unutma ki sen, çevrendeki varlık gibi bir varlıksın.
Asla onlardan üstün değilsin.
Ve sakın unutma, sen olmasan onlar yaşayamaya devam eder,
ama onlar olmasa sen yaşayamazsın.
Unutma ki sen, doğanın en küçük oğlusun.
Unutma ki huzur ehli olmak;
Allah hakikatine ermekte gizlidir.
İman makamına ermekte gizlidir.
Dosdoğru Hakk yolunda çalışmakta gizlidir.
A'râf Sûresi 42: "İman edenler ve dosdoğru Hakk yolunda
çalışanlar ise, kendilerinde Bizi anlamının sorumluluğunu ih-
mal etmezler. Ancak kapasiteleri nisbetince hareket ederler.
İşte onlar huzur ehlidir, onlar devamlı o hâl ile hareket ederler."
Bil ki huzursuzluk:
Cehalette, bâtılda, hûrafede gizlidir.
Gururda, kibirde gizlidir.

Kinde, nefrette, kavgada gizlidir.
Dedikoduda, çekiştirmekte gizlidir.
Kul hakkı yemekte gizlidir.
Bil ki huzur:
Kendine ârif olmakta gizlidir.
Allah'ı kendinde bulabilmekte ve O'na teslim olmakta gizlidir.
İlâhî sevgiyi hissetmekte gizlidir.
İyi bir kişi olmakta, çevresine yardımcı olabilmekte gizlidir.
Sabretmekte, dilini tutmakta gizlidir.
Bil ki huzur:
Hazreti Muhammed'in makamıdır.
Hazret makamıdır.
Hızır makamıdır.
Halk makamıdır.
Halkta Hakk'ı seyretme makamıdır.
Allah'ı az çok anlayabilen, O'na teslim olabilen, gönlünde
ilâhî huzuru hissedecektir.
İşte cennet de budur.
Cennet "semme vechullah" makamıdır.
Cennet cemâllullah makamıdır.
Kendinde ve her varlıkta Hakk'ın yüzüne nazar edebilen,
huzur içindedir.
Huzur cennettir.
Cennet huzurdur.
Huzur cemâllullahtır.

LOKMAN HEKİM SIRRI

Lokmandan öğütler

Lokman Kimdir?

Lokman Hekim sensin kardeşim.

Sende Lokman boyutu var, gel o boyuta ulaş ve gel insanlara umut ol, moral ol, şifâ ol.

Gel kardeşim sana verilen; merak etmek, keşfetmek, düşünmek, derinliğine bakmak gibi yetenekleri anla.

O yeteneklerin değerini bil ve o yeteneklerle nice hikmetlere eriş, nice hizmetlere eriş.

Gel bunları ortaya çıkar ve varlığı derinliğine oku.

Lokman kelimesi; İbrânice "Lot-Lōṭ" kelime kökünden gelir.

Arapça'ya Lokman olarak geçmiştir.

Anlamı: Kılıf, örtü, kabukların ardındaki hikmetlere ulaşan demektir.

Lokma kelimesinin de aynı kökten geldiği düşünülür.

Lokma, varlığın ardında damla damla olan hikmetlerdir.

Lokman, varlığın hikmetlerine ulaşan ve o hikmetlerden yudum yudum beslenen ve besleyen demektir.

Kur'ân'da Lokman Sûresi vardır.

O Sûre, Lokman olmanın sırlarını verir.

O sırlar nedir dersek?

Lokman, varlığın hikmetleri üzereydi.

Varlığın sahibinin Allah olduğunu anlayıp, O'na teslim oldu.

Varlıktaki hikmetlerden lokma lokma, yani yudum yudum beslendi.

Lokman oğluna, yani Lokman boyutundan doğacak olan kimseye şu ođđutleri verdi:

Her varlığın Allah'ın nitelikleriyle sarılı olduğunu anla ve her nitelikte hikmetler olduğunu bil ve o hikmetleri cözmeğe calış.

Sakın Allah'a ait olan hiçbir niteliđi kendine isnat etme ve řirk durumuna dűřme.

Bil ki şirk, hikmetlerden kopmaktır, kendine ve cevrene en büyük zalimliklidir.

Anne babanı asla unutma.

Annene babana her zaman iyi davran, onlara hürmet göster, onlara her zaman yardım için koş.

Annen seni karnında dokuz ay taşıdı, sen hücre hücre oluştun, bu oluşumu cök iyi anla.

Annen seni emzirdi, sütüyle besledi.

O sütteki hikmetlere ulaş, cünkü seni hücre hücre o süt besledi.

Ve asla unutma, aslın Allah'tır, annen baban değil.

Annen baban senin dünyaya gelmen için bir vesiledir.

Ve sakın unutma, geldiğin yer ve döndüğün yer Allah'tır.

Sakın ilimsiz hareket etme.

Bilgin sahibi olmadığın, şahit olmadığın şeyler hakkında sakın konuşma.

Tartışmalara girme, kendine bir yücelik isnat etme.

Güzel calışmalar içinde olanlarla ol.

Yâni ilim üzere, keşfetmek üzere, varlığın hikmetlerine ulaşmak isteyenlerle birlikte ol.

Ve cevresine faydalı olan kimselerle beraber ol.

Sakın hiçbir şeyi küçük görme, hor bakma, gereksiz sanma.

Hardal tanesi kadar da olsa, daha küçükü de olsa, bil ki her varlık hikmetlerle doludur.

Ve ortaya çıkan her varlık, Allah'ın kendinden gelir.

Ortaya çıkan her varlıkta letafetler vardır ve her varlık hakikatleri bildiren kitaplardır, o kitapları iyi okumaya çalış.

Her varlık ilâhî hikmetlerle doludur, anlamaya çalış.

Her an Allah'a bağlılık şuuru üzere ol.

Senin vücûdunu da, varlığın vücûdunu da her an tutanın Allah olduğunu sakın unutma.

Allah'a her an bağlılık şuurunda yaşarsan ve o şuurla varlığa bakarsan, varlıktaki birçok hikmetlere ulaşırsın.

Varlık, hakikatler kitabıdır, her zaman o hakikatlere yakın ol ve hakikatlere arif ol.

Sakın hakikatleri inkâr etme ve sakın hakikatlerden ayrılma.

Başına bir olay geldiğinde, her zaman sabırlı ol ve başına gelen her şeyden gerekli mesajı al.

Her zaman varlığın işleyişini inceleme üzere ol ve o işleyiş anlamaya çalış.

Bil ki hikmetler o işleyişte gizlidir, o işleyişin hikmetlerini anlamada kararlı ol.

Hep kendinle barışık ol, hep Allah'la barışık ol.

Sakın insanlara suratını asma, sakın böbürlenme, büyüklenme.

Bil ki, böbürlenme ve övünme hallerinde olursan ilâhî sevgiden koparsın.

Her zaman tevazûlu ol, edep içinde davran.

Sakın insanlarla konuşurken, insanlara sesini yükseltme.

Sesini yükselterek başka sesleri bastırmak doğru değildir.

Kendini bilmiş görmek asla doğru değildir.

Şunu asla unutma, sesini yükseltmekle haklılığın ispat edilmez, tam tersi haklı iken haksız duruma düşebilirsin.

Aç akıl gözünü iyi bak, aç gönül gözünü iyi anla.

Göklerde ne varsa ve yerde ne varsa yayılıp giden her şeyin sahibi Allah'tır.

Sende ve her varlıkta sonsuz nimetler vardır, o nimetlerde sonsuz hikmetler vardır.

Sakın, Allah'ın varlıktaki tecellilerine şahit olmadan Allah hakkında konuşma.

Yol gösterici olan ve nûr saçan o varlık kitabını satır satır anlamaya çalış.

Oradan akan lokmaları tatmaya çalış.

Bil ki kendin tatmadan tattıramazsın.

Ve her zaman, damla damla sunulan o lokmalara sahip çık.

Bil ki Lokman Hekim olmanın sırrı, o lokmalara ulaşmaktır.

Sakın bâtil boş şeylerle uğraşma ve o lokmalardan uzaklaşma.

Her zaman, yüzünü bütün benliğine Allah'a dön ve her zaman O'na teslimiyet içinde ol.

Ve anla ki her varlık, tüm hikmetleriyle birbirine bağlıdır, bu bağdan sakın kopma.

Teslimiyetin ve tevazûn, sana nice kapılar açacaktır.

Ve o kapıların ardında nice sırlara şahit olacaksın.

Ey oğlum! Unutma ki, her derdin çaresi Allah'tadır.

Bir hastalık ortaya çıkmışsa, çıkmasının elbette bir sebebi vardır ve her hastalığın da çaresi vardır.

Kendindeki Lokman boyutuna er ki, nice hikmetler damla damla, lokma lokma sunulsun sana.

Sakın umutsuz olma, sakın karamsar olma, sakın kendini güçsüz hissetme.

Sakın, insanlara umutsuzluk, karamsarlık hissettirme.

Sen içindeki Allah'ın gücüyle varsın, sığınacağın tek güç her zaman O'dur.

Varlıkta nice keşfedilecek hikmetler seni bekliyor.

Gel kendindeki Lokman hekimi ortaya çıkar.

Gel her varlıkta nice lütufların olduğunu bil ve onları keşfetmeye çalış.

Gel çaresizlere umut ol.

Gel sıkıntısı olanlara uzanan el ol.

Gel ihtiyacı olanlara yardımcı ol.

Gel hem beşeri hastalara, hem mânevi hastalara şifa ol.

İSLÂM MAKAMI

İslâm nedir?

O makama nasıl ulaşılır?

Müslümanlık nedir?

Müslümanlık yaşantısına nasıl ulaşılır?

Müslüman, İslâm bağlantısı nedir?

Müslümanlık; dillerde lafız olarak kullanılan bir kelime midir?

Yoksa bir kişinin; düşünce olarak, duygu olarak, ilmi olarak, hâl olarak, amel olarak, davranış olarak, yaşam biçimi midir?

İslâm makamına ermeden, Müslüman olunabilir mi?

“Ben Müslüman’ım” demekle Müslüman olunabilir mi?

Toplumun; Müslümanlık, Hristiyanlık, Yahudilik vs diye bildiği inançlardan biri midir Müslümanlık?

Yoksa başka bir mânâ mıdır?

Bize öğretilen şekliyle; ibadet etmekle, hiç anlamadan sevap diyerek Arapça Kur’ân okumakla Müslüman olunabilir mi?

Bize öğretilen şekliyle; hiç mânâsına ermeden, oruç tutmakla, hacca gitmekle, kelime-i şahadet getirmekle Müslüman olunabilir mi?

Hemen bir defa kelime-i şahadet getirmekle, Müslüman olunur mu?

Yoksa, şahitlik makamına ermekle mi Müslüman olunur?

Kişi bir anneden babadan doğdu diye hemen İslâm olabilir mi?

Nedir İslâm ve nedir İslâm’a ileten basamaklar?

Ve nedir İslâm’a ulaşmanın Müslüman olarak yaşantısı?

İslam kelimesi “سَلَام:Slam, Seleme” kökünden gelir.

Slam “إِسْلَام، İslâm”

Slam, İslâm, Seleme; selamete ermiş, huzura ulaşmış, sulha ulaşmış demektir.

İslâm; kendi vücûd hakikatini idrak etmiş, vücûdunun sahibine teslim olmuş demektir.

Kendini, yaratıcısı olan Allah’a teslim etmiş demektir.

İçsel kavgalarını bitirmiş, ilâhî huzura ulaşmış demektir.

İslâm’a ermek, ilmi ve gönlü bir eğitimle mümkündür.

İslâm makamına giden yolun basamakları şunlardır:

1-Merak ve sorgulamak

2-Aktarılan asılsız bilgilerden kopmak.

3-Tövbe edip, edebe ulaşmak.

4-İlimle hareket etmek ve varoluşu ilimsel olarak incelemek.

5-Tefekkür etmek ve şahit olmak.

6-İman makamına ermek, yani mümin olmak, yani emin olmak.

7-Allah hakikatine ermek, O’nun her yerden kendini zahir ettiğini anlamak.

8-Sâlih amele ulaşmak.

Sâlih amel İslâm makamıdır.

İslâm makamına eren, İslâm şuuru üzere yaşar, işte bu şuur üzere yaşamaya da “Müslümanlık” denir.

Teslim kelimesi de İslâm kelimesinden gelir.

Teslim; İslâm makamına ulaşmış, İslâm makamına ermiş demektir.

Müslüman; ulaştığı İslâm makamının şuurunu yaşantısında geçirmiş demektir.

Merak ve sorgulamak, kişinin görünen varlığın hakikatini anlama isteğidir.

Meraklı ve sorgulayan kişi; hem gördüklerini anlamak için sorgular, hem de duyduklarını sorgular.

Merak ve sorgulamak için; atalardan gelen inançsal kayıtlardan, emirlerden, korkulardan, dünya esaretinden, bilmişlik egosundan sıyrılmak şarttır.

Merak ve sorgulamanın saflığına ulaşmak için, tövbenin hakikatine ermeli ve edeb ile hareket etmelidir.

Tövbe; yaptığı hataları anlayıp, bir daha o hatalara dönmemek demektir.

Edeb; kimsenin kâlbini kırmamak, dilini tutmak, sabretmek, kimseye zarar vermemek ve ilimden ayrılmamak demektir.

Varoluşu anlamak için ilim şarttır.

İlim; varlığın varoluşunun sıfatlarından biridir.

İlim; insandaki Âdem'den Muhammed'e uzanan boyutların anlaşılabilmesi için şarttır.

İlim; varlığın varoluşunu ve var edeni anlamak için şarttır.

Ve ilimden ayrılmadan hareket etmek şarttır.

Bu âlem; Matematik, Fizik, Kimya, Biyoloji ilminin bir tecellisidir.

İlimden ayrılmayan kişi, varoluşu ve var edeni mutlak hissedecektir.

Tefekkür, kişiyi şahit olmaya götürür.

Şahit olmadan iman olmaz.

İman ile inanç inceliği kısaca şöyledir.

İnanç; atalardan gelen bilgilere inanmak demektir.

İman ise; görünen varlığın içini dışını anlamak için yapılan tefekkürle, şahit olunarak emin olma durumudur.

İslâm yolunda şahitlik şarttır.

Onun için Ezan'da, günde 20 defa "Eşhedü" kelimesi söylenir.

Şahit olan kişi, emin olur, yani mümin olur.

Mümin, İslâm makamıyla şereflenir.

Müslüman olabilmek, İslâm makamına erişmekle mümkündür.

Yoksa dil ile "Ben Müslüman'ım" demekle Müslüman olunmaz.

Yâni dil ile “Ben Doktorum” demekle Doktor olunamayacağı gibi.

Doktor olmak için nasıl ki Tıp eğitimi şartsa, Müslüman olabilmek için de İslâm eğitimi şarttır.

Lâkin İslâm eğitimi denilen şeyin ne olduğu çok önemlidir.

Müslüman olan kişi, yaşantısında bunu gösterir.

Ve Müslüman, her an Sâlih amel üzere yaşayan kişidir.

Sâlih amele ulaşan kişi; hep hayr üzere koşan kişi demektir.

O kişi, çevresinde ihtiyacı olan kişiye koşar, sıkıntılarını çözmek için, huzur için, adeta çırpınır.

Müslümanlık, gönülde ilâhî bir duygudur.

Dilde ya da akılda olan bir bilgi ya da bir söz değildir.

Dil ile “ben Müslüman’ım” demek değildir.

Akılda, anne babadan öğrendiğimiz bir inancın bilgisel alanı değildir.

Müslümanlık öyle bir duygudur ki; gönülde ilâhî huzuru hissetmek, ölmeden önce cennete girmek, kendinden olan cehennemini söndürmektir.

Bu duyguyu hisseden kişiler; her zaman huzurludurlar, dünyanın sıkıntılarına sabrederler, çevresine huzur, umut ve sevinç aşırlarlar.

Müslüman olmanın yolu; eşyanın hakikatine ermek, varoluşu ve var edeni idrak etmekle mümkündür.

İslâm makamına ermek için, şahitlik makamına ermek gerekir.

Onun için ezanda hergün şahit olma mesajı verilir.

İnsan, Allah’a şahit olmadan İslâm makamına eremez.

Onun için Hazreti Ali “Görmediğim bir Rabbe iman etmem” demiştir.

İnsan, varlıkta Allah’ın âyetlerini görebilmeli, varlığın nasıl var olduğunu anlayabilmeli ve varlıkta şahitlik makamına erbilmelidir.

Acaba bizler:

Müslümanlık nedir, idrak edebildik mi?

İslâm hakikatine erebildik mi?

Müslüman olabildik mi?

Yaşamımıza geçirebildik mi?

Bir kişi İslâm şuuruna ermişse; o kişi huzurludur, umutludur, çalışkandır, yardımseverdir.

Bir kişi İslâm şuuruna ermişse; huzur verendir, umut verendir, sevindirendir, güç verendir.

Bir kişi İslâm şuuruna ermişse; çalışkandır, üretkendir, ilimden ayrılmayıdır.

Anne babadan; İslâm adına bir inanç, bir ibadet, bir ibadethane öğrendik ve onlara inandık diye Müslüman olabilir miyiz?

Yaptığımız ibadetlerin mânâsına ermeden, Müslüman olabilir miyiz?

Kur'ân bizlere; inandık, ben Müslüman'ım demekle kurtuluşa eremeyeceğimizi belirtir.

Hucurât Sûresi 14: "Kendi inançlarından gelenler: Biz iman ettik, dediler. Henüz iman etmediklerini anlat. Lâkin teslim olduk, desinler. İman henüz kâlblerinize girmedir."

Ankebût Sûresi 2: "İnsanlar, inandık demeleriyle kurtulduklarını mı sanıyorlar? Fakat onlar varoluşu anlamak için dikkatlice düşünmüyorlar."

Kâlden tasdik etmedikçe, iman sırrına erebilir miyiz?

İslâm bir makamdır.

Müminlik makamıyla açılan bir kapıdır.

Mümin olmadan İslâm olunamaz.

Mümin olan varlığın açığa çıkışının sırrına ermiştir ve var edicinin hakikatine ermiştir.

Dil Müslüman'ı, bilgi Müslüman'ı, Müslüman olabilir mi?

İbadette kalıp, mânâsına ermeyen Müslüman olabilir mi?

İslâm, toplumun bildiği şekliyle; peygamberin sünneti, hadisler, Ârapça Kur'ân, ibadetlerden mi öğrenilir?

Yoksa İslâm makamına ermek için;

“Canlı kitap” olan varlığı okumak, yâni Kur'ân okumak...

“Sünnetullah” denilen, varlığın işleyişini okumak...

“Hadise” denilen, varlığın işleyiş olaylarını, evrenin olaylarını okumak...

“Abd” denilen kulluk hakikatine ermekle mi mümkündür?

Evet, İslâm şuuruna ulaşmak çok önemlidir.

Çünkü İslâm şuuruna ulaşmadan Müslüman olunmaz.

Bu şuura ulaşmadan, kişinin kendini Müslüman görmesi, onun kendini kandırması demektir.

Kişi, hakikatte Müslüman ise, bunu yaşantısı ile belli eder.

Müslüman denen toplumlara baktığımız zaman, toplumun yaşantısında İslâm şuurunu görebiliyor muyuz, çok düşünmemiz gerekir?

Müslüman olan kişi;

Hiç kibirlenebilir mi?

Hiçbir kimseye, bir varlığa zarar verebilir mi?

Öfke hiddet içinde olabilir mi?

Birini aldatabilir mi?

Karamsarlık aşılabilir mi?

İslâm'a ermiş, yaşantısına bunu geçirmiş yani Müslüman olmuş kişinin gönlü hep, Allah sevgisiyle, Allah rahmetiyle doludur.

Gönlünde Allah şuuru olanın, hiç öfkesi, hiddeti, kavgası, kini, nefreti, zarar vermesi olabilir mi?

Dilinde Allah olup da, gönlünde Allah şuuru olmayan kişide olur bunlar.

İslâm makamına ermiş, bunu hayatına geçirmiş kişinin yaşantısını Kur'ân çok güzel açıklar.

İşte bunlardan bazı örnekler.

Hûd Sûresi:

Sabreder.

Dosdoğru hak yolunda çalışır, yani Sâlih ameldedir.

Dünya hayatının süsünde, yani makam, şan, şöhret peşinde olmaz.

İftira atmaz, yalanları aktarmaz.

Ölçüyü ve tartıyı tam olarak yerine getirir

İnsanların mallarının karşılığını eksik vermez

Çalıp, çırpamaz.

Zarar vermez, fesatlık çıkarmaz.

Hucurât Sûresi:

Kimseyi alaya almaz.

Kimsenin ayıbını aramaz.

Birilerine kötü isim, lakaplar takıp çağırmaz.

Kimsenin arkasından çekiştirmez, dedikodusunu yapmaz, gizli yönlerini, hatalarını araştırılmaz.

Birbirine yardım için koşar.

Kendi bildiğinin inadında durmaz.

Aslı olmayan şeylere inanmaz.

Lokman Sûresi:

Her an Hakk'a bağlılık şuuru üzere hareket eder.

Temizlenme içinde olup, kendinde olanı paylaşır.

Öleceğini bilerek yaşar.

Bilgisi olmadığı şeyler hakkında konuşmaz.

Kibirilenmez.

Kimseyi ve hiçbir varlığı küçük görmez.

Allah'a ait nitelikleri kendine nisbet etmez, yani asla şirk içinde olmaz.

Anne babasına her zaman minnettarlık içindedir.

Hep iyi haller içinde yaşar.

Hep hakikatlere arif olmaya çalışıp, hakikatleri inkar etmez.

İnsanlara suratını asmaz.
Yeryüzünde böbürlenerek yürümez.
Büyükleme, övünme hallerinde olmaz.
Hep tevazu içinde hareket eder.
Konuşurken sesini yükseltmez.
Asla kendi çıkarına göre hareket etmez.
Her an saygı içindedir.
Dünya hayatına aldanmaz.
Mâide Sûresi
Verdiği sözü yerine getirir.
Hep yararlı haller içindedir, zerre kadar da olsa zarar vermez.
Varoluşu araştırır, hep hakikatler peşinde koşar.
Hep fenalardan uzak durur.
Fedakârlıktan vazgeçmez.
Gösteriş peşinde olmaz.
Kan dökmez.
Kötülük için yardımlaşmaz.
İyilik üzere yardımlaşır.
Asla düşmanlık içinde olmaz.
Öfkeyle hareket etmez.
Vurup zarar vermez.
Bozup dağıtmaz.
Fakir bırakmaz.
Sıkıntılar, kederler vermez.
Gereğinden fazla yemez, içmez.
Büyü, fal gibi asılsız şeylerle uğraşmaz.
Adalet üzere hareket eder, hiç adaletten ayrılmaz.
Asla çalıp çırpamaz.
Rûm Sûresi
Varlığın suretinde kalmaz.
Ümitsizlik içinde olmaz.

Huzur dolu, sevgi dolu, merhamet dolu hallerle hareket eder.
Dinin Allah'a ait olduğu Şuuruyla yaşar.
Tevhîd üzere yaşar.
Dini bôlen kimselerden olmaz, din ayrımcılığı yapmaz.
İnsanları; tarikatlara, mezheplere, cemaatlere bôlmez.
Benim inancım doğru seninki yanlış demez.
Evet, Kur'ân'da yüzlerce örneklerden bazıları bôyle.
Kur'ân'da ne güzel birleştirilmiŐtir.
Müslüman olan güvenilir olandır.
Müslüman olan çevresine faydalı olandır.
Müslüman olan çevresine zerre kadar zarar vermeyendir.
Şimdi düşünelim:
İslâm nedir anlayabildik mi?
İslâm makamına erebildik mi?
İslâm Şuurunu hissedebildik mi?
Ve bu Şuuru yaŐantımıza geçirebildik mi, yani bu Şuurda ya-
Őayabildik mi?
Yani Müslüman olabildik mi?
Lütfen düşünelim ve kendimize soralım:
Canlı kitap olan varlık kitabından okumaya erebildim mi?
Kendime ârif olabildim mi?
Allah'a Şahit olabildim mi?
Şah damarımdan yakın olan O'nu kendimde bulabildim mi?
Varlıkta O'nun tecellilerine Şahit olabildim mi?
Allah ile birliğini idrak edebildim mi?
Soralım kendimize:
Ben, gerçekten Kur'ân'ın işaret ettiği Şekilde Müslüman ola-
bildim mi?
Gönlümde İslâm Şuuru var mı?
YaŐantım bu Şuur üzere mi?

TEFERRÜC- ABDALA MALUM OLUR

Teferrüc kelimesi “Ferc” kelimesinden gelir.

Ferc: Açılmak, yarılmak, aralanmak, içten dışa açılmak, dıştan içe kapı açmak, demektir.

Aklı ve gönlü tertemiz olanların hisleri güçlüdür.

Onların gönülleri ilâhi akışın içindedir.

Onların gönülleri, ilâhi akıştan gelen mesajları hisseder ve bedenleri ona göre hareket ettirir.

Gönül birden yarılr, bir yol açılır, bedeni o yola sürükler.

Gönül birden açılır, seni bir hâle koyar.

Gönül birden açılır, sana bir şeyi hissettirir.

Gönül birden içten dışa açılır, sana bedenden muhteşem mesajlar sunar.

Gönül bir yerlerden akan mesajı alır, o mesaja koşar gider.

Gönül birden titrer, o titreyiş bir kapıyı açar, senin ne yapman gerektiğini bildirir.

Gönül birden seni bir yola koyar, ne yolu görürsün, ne kendini görürsün, bir yere varırsın, orada sıkıntıya düşmüş olan vardır, ona elini uzatırsın.

Gönül dıştan gelen bir mesajı duyar, o mesaja da koşar gider

Teferrüc, gönülden açılan yola göre hareket etmek demektir.

Teferrüc, gönlün yarılması, oradan bir yol açılması ve bedenin o yola koyulması, o yolda bedenin bir şeye hizmet etmesidir.

“Abdala malum olur” sözü halk arasında söylenen bir sözdür.

Abd; kul, bağlı, köle, demektir.

Abdal: Tüm saflığıyla Allah'a kul olmuş demektir, Allah'a bağlanmış, her an kulluk şuuru ile yaşayan demektir.

Abdal, gönül ehli olmuş kişidir, onun gönlü her an Allah hissiyle sarılıdır.

Abdal, gönlüne teslim olmuş kişidir.

Abdal kişinin aklında, zerrece kibir, gurur, başkasına hor bakmak, başkasına zarar vermek yoktur.

Çünkü Abdal kişiye göre başkası yoktur.

O nereye dönerse dönsün Hakk'ı görür, Hakk'ın vechîne nazar eder.

“Fe eynemâ tuvellû fe semme vechullâh” “ Nereye dönersen dön Allah'ın yüzü oradadır.” âyeti onlara işaret eder.

Abdal'ın dünya kaygısı yoktur, mal mülk derdi yoktur, karamsarlığı, umutsuzluğu yoktur.

O, ilâhi bir aşkın tutkusundadır, o bunun farkında bile değildir.

Onların gönülleri, “Murselât” olmuştur, yani ilâhi mesajları alan gönül olmuştur.

Onların gönüllerinden gelen sesleniş, ilâhi sesleniştir.

Onların dilinden akan söz, dosdoğrudur.

Onlar, akıllarına göre hareket etmezler, çünkü artık onların akılları yoktur, onların akılları da gönül olmuştur.

Onlar oturdukları yerden birden kalkarlar, birden yürümeye başlarlar, nereye gittiklerini onlar da bilmezler, gönülleri onları götürür ve onların gittikleri yerde birilerinin bir şeye ihtiyacı vardır, onlar oradaki sıkıntıyı çözerler.

İşte bu “Teferrüc”dür yani gönülden açılan bir yola uymaktır.

Teferrüc, Abdalların gönüllerinden tecelli eder.

“Abdala malum olur” demek, “Allah'a her şeyiyle kul olanın gönlü, olacak olanı hisseder” demektir.

Abdal malumun farkında değildir, ama onun gönlü farkındadır.

Onun gönlünden bir yol açılır, o yola koyulur, o yolda birine yardım edilir.

Allah, tüm âlemi kendi Ulvî boyutundan halk etmiştir.

Ulvî alem açılmış, yani teferrüc olmuş, Levh-i Mahfûz'da ne varsa zamanı gelince bir bir açığa çıkmaya başlamıştır.

Murselât Sûresi 9: "Ve izes semâu furicet."

Meâli: "Ulvî âlem açıldığı zaman."

Ulvî âlem ferc olduğu zaman.

Levh-i Mahfûz sayfaları bir bir açıldığı zaman.

Enfüsten âfâka yürüyüş başladığı zaman.

Böylece, cümle varlık bir bir görünmeye başladığı zaman.

Halk eden ve halk edilen zâhir olmuştur.

Bu varoluşu anlayan mümin olur ve onlar ikilikte kalmazlar.

Ve onlar, ikiliği tutan biri görürler.

Mü'minun Sûresi 6: "Vellezîne hum li furûcihim hâfizûn."

Meâli: "Müminler; ikiliğe düşmekten korunmuşlardır."

Abdal makamı mümin olana açılır.

Abdal makamı, müminlik makamından sonra açılır.

İşte "Teferrüc": Gönülde açılan yola düşmek demektir.

Gönülde ilâhi bir frekans dalgalanır, o dalgalanma bir yol açar, beden o yola düşer ve o yolda dokunulması gerekenler vardır. Ve onlar yardım bulurlar.

Teferrüc ehli:

Kayıp olanı bulur.

Kimsenin görmediğini görür.

Kimsenin hissetmediğini hisseder.

Birinin sıkıntısını hisseder, hemen ona yönelir, ona yardım eder.

Bunları asla aklı ile yapmaz, o ne yaptığının farkında değildir, ama onun gönlü farkındadır.

Onun bedeni denizde fırtınaya tutulmuş, kontrolünü kaybetmiş bir kayık gibidir, ilâhi sistem onu nereye sürüklerse oraya gider.

O, ne denizin farkındadır, ne fırtınanın farkındadır, ne beden farkındadır.

O sadece ilâhi bir akışa tutulmuştur, onun gönlü onu, ilâhi akışa göre yönlendirir.

Teferrüc ehli, fer ehlidir, ışığın karanlığı yardığı gibi, onun gönlü hep bir yerlere akar gider.

Gel kardeşim:

Aklımızı gönlümüzü temizleyelim.

Her türlü gururdan kibirden geçelim.

Dünyaya esir olmayalım.

Asla kâlb kırmayalım.

Asla kimseyi aldatmayalım.

Kimsenin hakkını yemeyelim.

Bizi esir alan, bizi kul eden her türlü zannı, ayrımcılığı, ikiliği terk edelim.

Gel kardeşim:

Vücûdumuzun sahibi olan ve her an vücûdumuzda tecelli eden Allah'a teslim olalım.

Abdal makamına erelim.

Allah'a kul olalım.

Gel gönül şehrine girelim.

Gel birbirimize yardım için koşalım.

Komşumuz aç iken tok yatmayalım.

Komşumuz sıkıntıda iken, ona koşalım, onun derdini çözelim.

Gel, gönül şehrine girelim.

Cân Yusûf'u görelim.

Vücûdumuzu gönlümüze teslim edelim.

Gönül, nasıl Teferrüc eyleyecekse ona uyalım.

Gönül den gelen seslenişi, gönül kulağıyla duyalım.

Nas'dan Nasr'a akalım...

SÎMÂLOJİ

Sîmâ: Yüz, çehre, yüzdeki alâmetler demektir.

Loji: Bilim demektir.

Sîmâloji: “Yüz Bilimi- Sîmâ Bilimi” demektir.

Yüz bilimi konusu, Kur’ân’da bir çok âyette geçmektedir.

Yüz bilimi ne demektir?

Sîmâloji: Duygu ve düşüncelerin, yüzdeki alâmetlerini inceleyen bilim dalıdır.

Olumlu ya da olumsuz tüm duygu ve düşünceler, insanın yüzüne yansır.

Yüz, insanın duygu ve düşüncelerinin aynasıdır.

Duygu ve düşünceler, insanın öğrendiği bilgiler, yaşadığı ve şahit olduğu olaylarla oluşur.

Bir insanı, yüzünden tanımak mümkündür.

İnsanın duygu ve düşünceleri, yüzündeki mimiklere dönüşür.

Bu mimikler; gözlerde, kaşlarda, alında, yanaklarda, burun deliklerinde, dudaklarda, farklı farklı değişiklikler olarak görünür.

İnsanın duygu ve düşünce merkezi beyindir.

Beyin, tüm duygu ve düşünceleri, insanın yüz kaslarına yansır.

Gözler, kaşlar, dudaklar, burun, yüzün kendisi, kasların farklı hareketleriyle farklı şekillere girer.

İşte bu farklılıklar, olumlu ya da olumsuz duygu ve düşüncelerin, insanın yüzünde kendini göstermesidir.

İçinde öfke, hiddet, kin, nefret, intikam, sinsilik, gibi duygular taşıyan kişinin bu duyguları mutlaka yüzüne yansır.

İçinde şefkat, merhamet, sevgi, aşk, gibi duygular taşıyan kişi, bunları yüzünden belli eder.

İçinde korku, tedirginlik, taşıyan kişiler bu duyguları yüzlerine yansıtırlar.

Mala mülke tamah eden, makama, şana şöhrete düşkün olan bir insan yüzünden belli olur.

Zalim bir kişi yüzünden belli olur.

Rahmet ehli bir kişi yüzünden belli olur.

Geçmişte, derin sıkıntılar yaşayan kişinin duyguları, yüzüne akseder.

Geçmişte ya da yakın zamanda yaşanan sıkıntıların şiddetine göre, yüzde belirtiler farklı farklı olur.

İçinde fitnelik, fesatlık, dedikodu, çekiştirme gibi duygular taşıyan kişinin bu duyguları yüzüne yansır.

Karamsarlık, umutsuzluk, yıkılmışlık, tükenmişlik gibi duygular mutlaka insanın yüzüne yansır.

İnsanın kendini yüce görmesi, başkalarını hor görmesi, yüzünden ve sözlerinden belli olur.

Ve bunlara bedenın diğer organlarını da eklemek gerekir.

Eller, ayaklar, göğüs kafesi, nefes, hep farklı duygularda farklı şekillere girer.

Farklı duygu ve düşüncelerin, ana göstergesi yüzdür.

İnsanın yüzündeki değişiklikler, duygularının göstergesidir.

Bunlar nedir dersek?

Gözleri açılması, hafif kısılması, başka yere kaydırılması...

Kaşların büzülmesi, yukarı kalkması ya da aşağı inmesi, ya da değişmemesi...

Burun deliklerinin açılıp kapanması, nefes alımındaki değişiklikler...

Dudakların büzülmesi, değişmemesi, dişlerin sıkılması, dişlerin fazlaca gösterilmesi, biriyle konuşurken bir şey yenilmesi...

Yüzün farklı farklı mimikleri; gülümsemesi, somurtması, sevgi içinde olması ya da kızgınlık belirtisi, yüzün sağa ya da sola döndürülmesi, ya da iki de bir arkaya bakılması...

Bu ve bunun benzeri olan davranışlar, duygu ve düşüncelerin yüzlere aksetmesi sonucudur.

“Sîmâloji” Kur’ân’da bir çok âyette, çok güzel bir şekilde açıklanır.

“Sîmâloji” bilimine vâkıf olan kimseler, çevresindeki insanları yüzlerinden tanırlar.

Ricâl kişiler, yani Kâmil kişiler. Ki bunlar Allah’ın varlıktaki tecellilerine ârif olanlardır.

İşte bu kimseler, çevresindeki olan kişilerin duygu ve düşüncelerini yüzlerinden tanırlar.

Ricâl kelimesi, rücû kelimesinden gelir.

Rücû; aslına dönmüş, aslıyla buluşmuş anlamındadır.

Ricâl kişiler, yani Kâmil kişiler, her an asliyetlerini bilmenin suuruyla yaşarlar.

A’râf Sûresi 48: “Ricâlen yarifunehum bi sîmâ hum.”

Meâli: “Kâmil kimseler, kişileri yüzlerinden tanırlar.”

Kâmil kişi, bir kişinin niyetini, sinsiliğini, amacını, planlarını, onun yüzüne baktığı an anlar.

Kişi güler yüzlüdür, ama içi başka dışı başka olabilir.

Kişinin, güler yüzlü görünmesi, şefkat içinde görünmesi, onun kendi planlarını gerçekleştirmek için bir oyun olabilir.

Kişi dürüsttür, samimidir, içi bir dış bir olabilir.

İşte tüm bunları, Kâmil kişi anlayabilir.

Kişi, kibir içindeyse, bilmişlik içindeyse yüzünden belli olur.

Kişi yargılayıcı bir halde ise, bu sözlerinden ve yüzünden belli olur.

Bunlara örnek vermek gerekirse:

Bir kişinin yanında bir konu anlatılsa, bu kişi bu konuya ilgi duymasa, gözlerini başka yere döner, dudaklarını büzer, elini başına götürür başını kaşır.

Bir kişiye anlatılan bilgiler, kendi inancına, kendi bildiğine ters gelse, uymasa, anında bedenini yaklaşık 5,6 cm hafifçe geri çeker, kaşlarını çatar, dudaklarını büzer, gözlerinden öfke yansır.

Bir kişi öfke, nefret dolu olsa, burun delikleri belirgin şekilde açılır, nefes alıp veriş sesi sesli bir şekilde olur, yüz kasları gerilir, kaşları büzülür.

Bir kişi sevgi merhamet dolu olsa, dudakları yanaklarına doğru açılır, yüzünde tebessüm hali oluşur, gözler ışıltılı olur, gözler hafif açılır, gözünden mutluluk belli olur.

Bir kişi, geçmişte yaşadığı sevgisizlikleri, ihanetleri, kırgınlıkları, acıları, kayıpları, yüzünden belli eder.

Yüzünün derinliklerinde yaşadığı olumsuz durumlar kendini belli eder.

Her zaman o kişinin yüzünde, bir umutsuzluk, bir karamsarlık hali vardır, o kişinin yüzü hafif solgundur, gözleri mahzundur, yanakları sabittir.

Merhamet ehli, sevgi dolu insanlarda, mutluluk hormonları fazla salgılanır.

Öfke, kin, nefret dolu olan, karamsar, umutsuz, moralsiz insanlarda, mutluluk hormonu düşük olur.

Şimdi de Kur'ân'dan bazı örnekler verelim:

A'râf Sûresi 46: "Ve alel a'râfi ricâlun yarifûne kullen bi sîmâ hum."

Meâli: "Bir ariflik içinde yüksek makamlarda olanların hepsinin yüzlerinde ise bir irfâniyet belirtisi vardır."

İsrâ Sûresi 107: "Sunulan ilmi anlayan o kimselerin yüzlerinde, tüm varlığından geçerek teslim olmanın huzuru vardır."

İsrâ Sûresi 109: "Onların yüzlerinde teslim olmanın duygusu vardır ve onların tevazularında artış vardır."

Fetih Sûresi 29: "Onların teslimiyet işaretleri yüzlerindeki huzurun alametleridir."

Rahmân Sûresi 41: "Yureful mucrîmûne bi sîmâ hum."

Meâli: “Günah işleyenler sîmâlarından belli olur.”

İbrâhîm Sûresi 50: “Onların hâlleri, cehaletin kirlenmişliğinin hâlidir ve onların yüzlerini öfkeli hâller sarmıştır.”

Hacc Sûresi 72: “Hakikatleri görmemezlikten gelip örtenlerin inkârlarını yüzlerinden anlarsın.”

Mü'minûn Sûresi 104: “Sıkıntılı halleri yüzlerinden belli olur.”

Zümer Sûresi 60: “Onların yüzleri bir karamsarlık içindedir.”

Yûnus Sûresi:

26: “Güzel haller içinde olmak, hep yararlı işler yapmak ve daha fazlası o kimseler içindir ve onların yüzlerinde karamsarlık yoktur ve onlarda hor görme hâli yoktur. İşte onlar huzur sahibidirler, onlar devamlı o hallerle hareket ederler.”

27: “Fenalarda çalışan kimselerin karşılığı ise misli ile o fenalardır. Onlar cehaletin karanlığında kalmışlardır ve onlar, Allah'ın günahlardan koruyuculuğunu da anlayamamışlardır. Onların yüzleri sanki gece karanlığından bir parça gibidir. İşte onlar yakıp yıkıcı hallere sahiptirler, devamlı o hallerle hareket ederler.”

Abese Sûresi:

38: O vakit, yüzler vardır hakikatleri anlamının aydınlığını taşırlar.

39: Huzurludur, mutludur.

40: Ve o vakit, yüzler vardır bitkin tükenmiş.

41: Cehaletin karanlığıyla sarılmış.

42: İşte onlar, hakikatleri görmemezlikten gelip, fena hallerde kalanlardır.

Kıyâme Sûresi:

22: Her an her yerde yetkili olanı anlayan yüzler ıslıl ışıldır.

23: Rabbini idrak etmiştir.

Mülk Sûresi 27: “Onlara, Hakk'ı anlamak için yakın olun denildiği zaman, hakikati görmemezlikten gelenlerin yüzleri değişti.”

Kamer Sûresi 48: “Onların yüzlerinde şaşırılmışlık hâlleri vardır.”

KUANTUM NEDİR

Kâinat nasıl var oldu?

Madde âlemi nasıl açığa çıkıp şekillendi?

Madde âleminin geldiği âlem nedir?

Kuantum: Molekülleri, molekülleri meydana getiren atomları, atomları meydana getiren atom altı parçacıklarını ve bunların her birinin içindeki ya da birleştiklerinde yaydığı enerjiyi ve enerjinin etkilerini ve o enerjinin meydana getirdiği yapıları ve o yapının davranışlarını inceleyen alandır.

“Kuantum” kelimesi Latince’den gelir ve “Miktar” anlamındadır.

Ra’d Sûresi 8: “Kullu şeyin indehu bi mıkhdâr.”

Meâli: “O’nun katından bütün her şey bir ölçü iledir.”

“Miktar-Mikhdâr” kelimesi de, “Kader” kelimesinden gelir.

Kader: Ölçü, kısım, parça, bölük, değer, derece, nicelik, küçük oranlar gibi anlamlara gelir.

Yani “Kuantum” kelimesi “Kader” kelimesi aynı anlamı içeriyor.

Târık Sûresi:

1: Ulvî Âlem ve ondan yansıyan nûra.

2: İdrak ettin mi o güçlü nûrun ne olduğunu?

3: Sonsuzluğa akıp giden içinde hayat taşıyan o ışığı.

4: Bütün nefisler onunla korunur.

5: İnsan, yaratılışının inceliklerini değerlendirmek üzere baksın.

Kuantum alanını anlatmak kolay değildir.

Kuantum alanını anlatmaya kalkmak, sonsuz okyanustan bir damlayı anlatmak gibi olsa gerek.

Kuantum, miktar, kader kelimeleri anlam itibariyle birbirine yakındır.

Kader; tüm varlığın ya da bir varlığın bedenlenmeden önceki bir özde bulunan o varlığa ait olan tüm özelliklerinin ölçüleridir.

Kaderi şöyle anlatmaya çalışalım.

Bir incir tohumu düşünelim.

O incir tohumun içinde, incir ağacına ait olan filizden, daldan, yapraktan meyveye kadar tüm özellikler, miktarları ile birlikte bir ölçü ile yazılıdır.

Burada ki miktar, dal sayısı, yaprak sayısı, meyve sayısı dahil her şeydir.

İşte bu ölçünün adına “Kader” denir.

İnsanı düşünelim.

İnsan sperm ile yumurtanın birleşmesiyle oluşan yeni bir hücreden çoğalıp gelişerek bedenlenir ve o hücrenin içinde ne kadar özellik varsa, insanın beden yapısında o açığa çıkar.

Yani Özün açığa çıkması.

Yani enfûstan afâka çıkış.

İşte bu kâinat ve kâinattaki her varlık, bir nûrdan olan akışla açığa çıkmıştır.

Târık Sûresi:

1: Ulvî Âlem ve ondan yansıyan nûra.

Âyetinin belirttiği gibi, Ulvî bir Âlemden yansıyan bir kıvılcımdan yani filizden var olup şekillenmektedir.

Bu kâinat; ışığın ve ışığın içindeki hayat taşıyan yapının yani madde dediğimiz yükün açığa çıkmış yapısıdır.

Madde dediğimiz âlem de aslında, enerjinin kesafet boyutudur, yani yoğunlaşmış boyutudur.

Madde âlemi ve mânâ âlemi birbirinden ayrı değildir.

2: İdrak ettin mi o güçlü nûrun ne olduğunu?

Âyetinde ise bizlere “Kuantum” alanının geldiği alanı idrak etmemiz öğütlenir.

3: Sonsuzluğa akıp giden içinde hayat taşıyan o ışığı.

Âyetinde ise, “Kuantum” alanı dediğimiz alan ve kâinat, ışıktan ve ışığın içinde taşıdığı madde âleminden geldiği belirtilir.

4: Bütün nefisler onunla korunur.

Bütün nefisler yani bütün bedenler o ışıktan açığa çıkar ve o ışıkla korunur.

5: İnsan, yaratılışının inceliklerini değerlendirmek üzere baksın.

İşte bu âyette ise, insan olarak yaratılmış olmamızın hikmeti sunulur.

Kendinin ve varlığın yaratılışını anlamak üzere düşünsün, araştırsın ve yaratılış hikmetine ulaşsın ve yaşamını ona göre düzenlesin.

Kâinat bir enerji akışıyla, dalgalanmasıyla oluşmakta ve sürüp gitmektedir.

İşte bu madde âlemi, enerji âleminden açığa çıkan bir yansımadır.

Atomların içinden dalgalar halinde açığa çıkan enerji ile, varlık şekillenmiş ve bedenlenmiştir.

Bir atomdan gelen enerji ile, diğer atomdan gelen enerji birleşmiş, birleşik atomlar oluşmuş yani elementler oluşmuş.

Bu birleşimden yayılan enerji ile elementler birleşip, moleküller oluşmuş.

Moleküllerden yayılan enerji ile moleküller birleşip hücreler oluşmuş.

Hücrelerden yayılan enerji ile hücreler birleşip dokular oluşmuş.

Dokulardan yayılan enerji ile dokular birleşip organlar oluşmuş.

Organlardan yayılan enerji ile organlar birleşmiş, bedenler oluşmuştur.

Bedenler de her an enerji yaymaktadır ve çevresine etki etmektedir.

Her bir yapının hem kendine özgü, hem de hep birlikte ortak bir enerji alanı ve yaydığı enerji vardır.

İnsanın bedeni; toprak beden, nefis beden, rûh beden, nûr bedenden oluşan bir âlemdir.

İnsan; toprak beden, nefis beden, rûh beden, nûr bedeninin birleşimiyle oluşan bir yapıdır.

Bedeni oluşturan her bir boyutun kendine özgü enerji alanları vardır.

Ve her bir boyutun diğer boyut ile birleşmesiyle, oluşan yeni enerji alanları vardır.

İnsan vücûdu enerjik bir yapıdır.

İnsanın toprak bedeni de, kendi içinde; hava, ateş, su, toprak bedenlerinden oluşur.

Hava, ateş, su, toprak bedenleri de, kendi içinde sonsuz derecelerden oluşur.

Nefis bedeni de; zikir, fiil, sıfat, vücûd tecellilerinden oluşur.

Ve onlar da kendi içinde sonsuz boyutlardan oluşur.

Zikir; varlıkta hiç durmadan devam eden ilâhi rezonanstır, ilâhi akıştır.

Fiil; varlıkta hiç durmadan devam eden ilâhi işleyiştir.

Sıfat; varlığı saran ilâhi niteliklerdir.

Vücûd; tüm bedenleri tutan ilâhi vücûddur.

Rûh ve nûr bedenlerinin de kendi içlerinde ulvî boyutlar vardır.

Rûhun; atomda, toprakda, bitkide, hayvanda, insanda ulvî boyutları vardır.

Nûrun her varlıkta, farklı salınımları vardır.

Ve bunların her birinin ve derecelerinin kendi içinde sonsuz enerji boyutları vardır.

Kişinin bu enerji alanları, her türlü olumlu olumsuz düşünce, yaptığı iyilikler kötülükler, korku, öfke, hiddet, gurur, kibir, inanç,

gibi duygularla farklı dalgalar yayar ve bu dalgalar hem kendini hem de çevresindeki her kişiyi ve varlığı etkiler.

Nasıl ki atomların içinde, “negatif” ve “pozitif” yükler varsa. Her varlığın içinde bu sistem vardır.

Eğer insan bu enerjiyi anlamayı başarabilirse, yaratılış inceliklerini anlayacaktır.

Görünen ve görünmeyen âlem birbirinden ayrı değildir.

Görünmeyen âlem; ulvi âlem yani rûh-nûr-hiçlik boyutu...

Görünen âlem; beşeri boyutu yani fiziksel, kimyasal, biyolojik, bedenler boyutu.

İşte görünen âlem, yani varlık boyutu, ışık ve ışığın içindeki hayat taşıyan yapıdan şekillenmektedir.

Ulûî Âlem'den bir yıldırım çıkıyor adına “nûr” diyoruz..

Nûr'un içinden bir ışık formu ve o ışığın içinde hayat formu var. İşte bu boyuta” Kuantum” diyoruz.

Oradan yayılan enerjiye de “Kuantum Enerjisi” diyoruz.

Kişi, kötü düşünce ve eylemlerle ya da iyi düşünce ve iyi hallerle, kendi bedeninde nasıl bir kuantum enerjisi oluşturduğunu çok iyi düşünmelidir.

Kişinin içinde huzur bulunduğu hislerle, huzursuz, panik, stresli olduğu hisler, kişinin kendi yaptığı şeylerin karşılığıdır.

Cennet, cehennem sırrı da bu alanda olabilir mi?

Kişi ve varlığın tüm sistemleri, yaşamları öncesi ve sonrasıyla, atomik boyutta kaydedilir ve aktarılır.

Evet, şu kıt aklımızla anlıyoruz ki:

Hepimiz ışık kümeleriyiz.

Hepimiz enerjiler salıyoruz.

Hepimiz ışığın madde boyutuyuz.

Her varlık, aynı ışıktan yansıyan farklı gibi görünen formlardır.

İşte bu Kâinat:

Hiçlikten nûra, nûrdan rûha, rûhtan ışığa yani enerjiye, enerjiden maddeye bir boyuttur.

Yani hepimiz "Işığın çocuklarıyız."

İşte Resûl-Nebî dediğimiz o yüksek beyinler:

Varoluşu incelemişler, düşünmüşler, şahit olmuşlar ve ulaştıkları hakikatleri kelimelere dökmüşlerdir.

Ve her varlıktaki akışı hissetmişlerdir.

Varlık ile olan bağlarını hissetmişlerdir.

Çevresinde olan kimselerin ya da uzakta olan kimselerin, bedenlerini, duygularını, düşüncelerini hissetmişlerdir.

Kâmil kişiler, ulaştıkları hakikatleri kelâma dökmüşlerdir.

Görünemeyen âleme: Ulvî Âlem, yani mânâ âlemi denilmiştir.

Görünen âleme: Beşeri âlem, yani madde âlemi, dünya boyutu, toprak boyutu denilmiştir.

Varlığın yaratılış yasalarına: Din denilmiştir.

İşleyiş yasalarına: Sünnet denilmiştir.

Tüm Kâinata: Canlı kitap yani Kur'ân denilmiştir.

Her bir varlığın ve tüm varlığın açığa çıkma ölçüsünün tüm inceliklerine: Kader, bugün Kuantum denilmiştir.

Kâinatın sonsuz gücüne ve sahibine: Hu El, El Hu, Allah denilmiştir.

Evet, bizler her birimiz "Kuantum âlemiyiz."

Enerji ile oluştuk ve enerji yaymaktayız.

Enerjinin içinde nice olumlu ya da olumsuz duygular yaymaktayız.

Peki, atomdan elemente, elementten moleküle, molekülden hücreye, hücreden dokuya, dokudan organa, organdan bedene kadar, enerji dalgalarıyla yeni bir yapı oluşmuşsa, bu akış nereye gidecektir?

İnsandan yayılan enerji dalgalarıyla oluşan, ya da oluşacak olan yapı ne olabilir?

TÖVBE- NASÛH TÖVBESİ

Tövbe nedir?

Nasûh tövbesi nedir?

Kur'ân açısından tövbenin incelenmesi ne hikmetler sunar?

Neydi tövbe etmek?

Yaptığımız bir zulümden tövbe etmekle kurtuluyor muyuz?

Tövbe; günah işleyip tövbe etmek, yine günah işleyip yine tövbe etmek miydi?

Yoksa kâlden tövbe edip, bir daha günaha dönmek miydi?

Birine yaptığımız zulüm ortada dururken, Allah yaptığımız tövbeyle bizi affediyor mu?

Tahrîm Sûresi 8: "Tevbeten nasûhâ" " içten samimi tövbe edin"

Evet, nedir tövbe?

Nedir nasûh tövbesi?

Tövbe; kişinin, bilerek ya da bilmeyerek kendisine ya da çevresine ya da başka kişilere yaptığı kötülüğü görmesi ve gerçekten pişman olarak, bir daha böyle kötülükler yapmamak için Allah'a söz vermesidir.

Tövbe; gafleti, gıybeti, kibri, bilmişliği, kalp kırmayı, dedikodu çekiştirmeyi, iftirayı, yalanı, kul hakkı yemeyi, hâsetliği, fesâtliği, zararlı şeyler içinde olmayı terk etmenin adıdır.

Yaptığı hataya tövbe edip, o hataya tekrar dönüp, tekrar tövbe edip tekrar hataya dönüp tekrar tövbe edilmesi tövbe değildir.

Günah: Hata demektir, zarar vermek demektir, hak yemek demektir.

Tövbe: Hatasını anlayıp dönmek demektir.

Hata dediğimizde: Allah'a karşı olan hatalarımız vardır.

Kullara karşı olan hatalarımız vardır.

Kendi kendimize yaptığımız hatalarımız vardır.

Allah'a karşı olan hatalarımız Allah'a ait olan nitelikleri kendimize nisbet etmemizdir.

Allah'ın ulviyetinin yanında kendimize varlık isnat etmemizdir.

Vücut varlığımızdaki ve tüm kâinattaki sıfatlar Allah'a aittir.

Biz bilmemezlikle bunları kendimize nisbet etmekle hata yaptık, ne zaman bunun hata olduğunu anladık tövbe yoluna girdik.

Tövbe dil ile olmaz, tövbe kesinlikle gönül ile olur.

Dil ile yapılan tövbe unutulur, tekrar hataya düşülür.

Ama gönül ile yapılan tövbe yani hakikatlere ulaşarak yapılan tövbe gerçek tevbedir.

Allah'a karşı yapılan tövbenin kabulü, Allah'ı idrak etmekten geçer.

Allah'a karşı düşülen günah, kendine varlık nisbet etmektir.

İnsan bu günahını görebilmeli ve bu günahdan dönebilmelidir.

Kullara karşı yaptığımız hatalar vardır.

Bu hataları görüp, bunlara tövbe etmemiz gerekir.

Hakkına girdiğimiz bir insanın yanına gidip bizzat ondan özür dilemeliyiz.

Eğer birinin dedikodusunu yapmışsak bundan tövbe etmeliyiz

Eğer biri hakkında gybet etmişsek, onu aşağılamışsak, onu hor görmüşsek, hemen tövbe etmeliyiz.

Allah, kul hakkıyla gelmeyin diye bildirir.

Kul hakkı çok özel bir durumdur.

Dedikodu, fitnelik, hasetlik, bencillik,

Birinin makamını gasp etmek,

Birinin hakkını yiyerek bir makama gelmek,

Dini çıkarına alet etmek, inançları hor görmek, insanları ayırmak,

İnsanlar hakkında kötü söz söylemek,
Sır saklamamak, sırları deşifre etmek,
İnsanları düştüğü hatalarından dolayı alaya almak, arkasından konuşmak, o hataları orada burada anlatmak.

Bunlar hep kul haklarına girer.

Bunlardan tövbe etmek yetmez, bizzat o kişiye gidip “ben senin hakkında böyle böyle dedim” deyip ondan özür dilemeliyiz.

İnsan akşam yatağına yattığında “Bugün birinin hakkına girdim mi?” deyip düşünmelidir.

Tövbe, yaptığı hatayı anlayıp bir daha o hataya dönmemektir. Yaptığı zulümden pişmanlık duyan kişiye tövbe kapısı açılır. Tövbe; iyi kişi olmanın, yani insan olmanın kapısını açar. Tövbede kul hakkı vardır.

Kişi, Allah’ın bir kulunun hakkını yediğinde zalim durumuna düşer.

Zalim kişi kendi cehennemini hazırlamıştır.

Ve yaptığı zulmün muhakkak ki karşılığını alacaktır.

Tövbe “ت، و، ب”: Günahlardan dönmeye söz vermek, dönmek, vazgeçmek, terk etmek, pişmanlık duymak gibi anlamlara gelir

Nasuh “نُصُوحٌ”; hâlis, temiz, nasihat, bozulmayan, kirlenmeyen, nesh etmek, hükümsüz bırakmak, iptal etmek, kaldırmak, o halden vazgeçmek, gibi anlamlara gelir.

Nasûh tövbesi: Yaptığı hataya bir daha dönmemek üzere Allah’a söz vermek ve bir daha o hataya dönmemektir.

Bunun ölçüsü; kişi yaptığı hatayı hatırladıkça, kendinden utanır, tüyleri diken diken olur, kendini ayıplar.

Diyelim ki kişi, yirmi yıl önce bir hata yapmış olsun ve bunu unutmasın.

Ve yaptığı hataya karşı içinde büyük bir pişmanlık taşısın. İşte bu pişmanlık, o kişiyi bir daha hata yapmaktan uzak tutar.

Kişi hata yapıp, tövbe edip tekrar hata yapıyorsa buna tavuk tövbesi denir.

Kâmil insanlar tavuk tövbesini şöyle tarif etmişlerdir:

Tavuk yerde gördüğü dışkıyı yer ve gagasını yere silerek” Allah’ım bir daha dışkı yemeyeceğim” diyerek tövbe edermiş.

Ve tövbesini unuttur, tekrar bir dışkı gördüğünde hemen koşar yine yermiş.

İşte kişi tövbe edip, tekrar günah işliyorsa bu tövbeye kâmil kişiler” tavuk tövbesi” demişler.

Onun için kâmil kişiler: “Evladım! Yapacaksan nasûh tövbesi yap, tavuk tövbesi yapma, bil ki hakikat yolu nasûh tövbesi yapana açılır.” demişlerdir.

Nasûh tövbesi dil ile değil, kâlbîdir.

Nasûh tövbesi, bâtil olandan ve kötülükten uzaklaşmakla mümkündür.

Kişinin nâsuh tövbesine ulaşabilmesi için, Allah’ın mağfiretine ulaşması gerekir.

Eğer kişi tövbesinde samimi olur ve hata yapmamaya gayret ederse, edep üzere olmaya başlar.

Edep üzere olan kişiye, lütûf açılır ve kişi kendine ârif olmaya başlar.

Kendinde ve tüm varlıkta her an tecelli eden Allah’a şahit olmaya başlar.

İşte bu şahadet, kişinin Allah’a teslimiyetine kapı açar, kişi açılan kapıdan Allah’ın mağfiretine ulaşır.

Ve işte o zaman kul, her an Allah’ın mağfireti üzere yaşar.

Bu mağfiret kişinin günaha düşmesine izin vermez.

İşte o zaman kişi nasûh tövbesine ulaşır.

Nasûh tövbesine ulaşan kişi, hiç kimseye zerre kadar zarar veremez, kimseyi kandıramaz, kimsenin hakkını yiyemez.

Çünkü onun gönlü her an Allah aşkıyla doludur.

O aşk ona hata yaptırmaz.

İşte nasûh tövbesi için mağfiret şarttır.

Mağfiret için de; edep ile, ilim ile, idrak ile, tefekkür ile Allah'a şahit olmak şarttır.

Mağfiret; kirletmeyecek olanı giyinmektir.

Kişiyi günah kirinden uzak tutacak tek şey, Allah'ın mağfiretidir.

Kişi Allah'ın mağfiretine mazhar olmuşsa, Allah o kişinin kâlbinden her an ona sevgisini hissettirir.

O sevgi, kişinin hata yapmasına engel olur.

Allah'ın sevgisine mazhar olan kimse, kimseyi üzemez, kimseye kötü söz edemez, kâlbini kıramaz, hakkına giremez.

O kişi, hiçbir zaman kul olduğunu unutmaz, her an kulluk makamında durur, kulluk şuuru ile hareket eder.

Her varlığın kendisi gibi Allah'ın bir kulu olduğunu bilir ve Allah'ın her varlıkta her an tecelli ettiğini bilir.

Bir kula zarar vermenin Allah'a zarar vermek olduğunu bilir.

İşte nasûh tövbesine ulaşan, nereye bakarsa baksın Allah'ın vechîne nazar eder ve o şuurla yaşar.

Nasûh; temizlenmek, arınmak, benliği bırakmak demektir.

Nasût; İnsan olmak demektir.

Ya Rabbî! Bizlere nâsuh tövbesini nasip eyle.

TEMİZLEN VE BEKLE

Kendi vücûd evreninde yolculuk yapmak, sırlara şahit olmak istersen...

Varlıktan her an akan mesajları duymak istersen...

Uzakları yakın etmek istersen...

Kendinin ve görünen âlemin gerçeğini keşfetmek istersen...

Kendi vücûd evinin işleyişine şahit olmak istersen, yâni fiil fâil hakikatini idrak etmek istersen...

Kendi vücûd kitabını okumak istersen...

Geldiğin yer, yaşadığın yer ve gittiğin yeri anlamak istersen...

Allah hakikatine ermek istersen...

Kendi vücûdunda Resûl Nebî boyutlarını görmek istersen...

Kendi vücûdunda nice nice hakikatlere şahit olmak istersen...

Nice mucizelere şahit olmak istersen...

Şunları yapma!

Şunları yapma!

Şunları yapma!

Dilini tut.

Kimsenin dedikodusunu yapma, arkasından çekiştirme.

Kimseyi hor görme, kötüleme, alay etme, hiçbir varlığı küçük görme.

Kimsenin özelini, gizli yönlerini, hatalarını araştırma, ayıbını arama.

Kimsenin inancına, ibadetine, kültürüne, cinsiyetine, milletine, rengine, laf etme.

Kendini tanı, çevrene yardımcı ol.

(Hucurât Sûresi)

Asla kibirlenme.

Asla övünme, büyüklenme, kendi inancını diğerlerinden bü-yük görme.

Bilgili olmadığın şeyler hakkında asla konuşma.

Anne babana, yakınlarına, çevrene, herkese iyi davran.

İnsanlara suratını asma, böbürlenme.

Hep tevâzu içinde ol, edepli ol, öfkelenme.

Asla kimseyi aldatma, yalan söyleme.

(Lokmân Sûresi)

Asla kul hakkı yeme, asla çalıp çırpma.

Verdiğin sözü yerine getir.

Gösteriş peşinde olma, makam, şan şöhret peşinde olma.

Kan dökme, kimseye asla zulmetme.

Kötülük için yardımlaşma, iyilik üzere yardımlaş.

Sıkıntılar, kederler verme.

Gereğinden fazla yeme, içme.

Bedenine zarar verecek şeyler içinde olma.

(Mâide Sûresi)

Kul hakkı yeme,

Kendi çıkarın için başkasına zarar verme.

Boş hayaller peşinde koşma.

Kulaktan dolma bilgilerle hareket etme, aslı olmayan şey-
lere itibar etme.

Varlığın dış yüzünde kalma.

İkilikte kalma.

Bıkkınlık, karamsarlık, ümitsizlik içinde olma.

Kendi zannında var ettiğin ilâha sığınma.

(Hicr Sûresi)

Kibirli olma.

Riyakâr olma.

Gösteriş içinde olma.

İkilik çıkarma.

Sakın kötülük yapma.

Hainlik yapma.

(Enfâl Sûresi)

Eğer bunları yapabilirsen bekle bekle bekle.

Hak ettiğin hakikate mutlaka kavuşacaksın.

Lâyık olduğun şeye ve lââyık olduğun yere muhakkak ki kavuşacaksın.

Eğer bunları yapabilirsen bekle bekle bekle.

Çocuk saflığında bir gönüle ulaştığında, ilim sana kapılar açacaktır.

Gönül kirliliğin temizlendiği zaman, edep sana lütuflar sunacaktır.

Bil ki anneden doğan çocuk en saflığıyla tertemiz bir gönüle sahiptir.

O bebekte hiç ayrımcılık yoktur.

Gurur kibir yoktur.

Yalan nedir bilmez.

Dedikodu hiç bilmez.

İnanç ayrımı, millet ayrımı, renk ayrımı, cinsiyet ayrımı yoktur.

Onun gönlü tertemizdir.

En saf haliyle eşyayı anlamak için bakar.

Bil ki sana engel olan şeyler, senin kendi takıntılardır.

Hâlâ geçmişte yaşadığın bir şeye olan öfken varsa.

Hâlâ geçmişte yaşadığın aldanma ya da aldatmalara takılıp kalmışsan.

Hâlâ geçmişte olan şeylere ahların vahların varsa.

Hâlâ geçmişte yaşıyorsan, geleceğe bakamıyorsan.

Hâlâ dünyaya esir isen.

Hâlâ öfkene, hiddetine, kavgana, küçük görmene, kendini büyük görmene esir isen.

Hâlâ kendi inancını, ibadetini, ibadethanenini, milletini, büyük görüyorsan, başkalarını kafir görüyorsan.

Hâlâ ayrımcılıklar, ikilikler, dedikodular içinde isen.

Hâlâ ilimden, fenden, irfandan uzak bir halde yaşıyorsan, hurafelerle oyalanıyor, asılsız şeylere inanıyorsan.

Hâlâ kişileri makamlarına göre ayırıyorsan, çıkarın için kişilere yaklaşıyorsan.

Hâlâ yaratılan varlığa hor bakıyorsan, ayrımcılık içinde bakıyorsan.

Hâlâ sevgi dediğin şey, senin çıkarın ise.

Bil ki sana engel olan senin kendi takıntılardır.

Tüm bunları terk et.

Tüm bunlardan uzak dur.

Eğer bunları yapabilirsen, bekle bekle bekle.

Sabret ve bekle.

Bil ki ilim sana kapılar açacaktır.

Merak ettiğin tüm soruların cevapları zaman içinde sana gelecektir.

Cevaplar gelmeye başladığında huzur da gelecektir.

Cevaplar gelmeye başladığında eğer eski hallerinden birine dönersen, bil ki kapı kapanacaktır.

Döndüğün eski halden pişman olur, tövbe eder, samimi olursan bil ki kapılar tekrar açılacaktır.

Bekle bekle bekle.

Bil ki temiz, samimi gönül, hakikate açılan kapıdır.

Bil ki çocuk saflığını taşıyan gönül, nice lütuflara kapı açar.

Temizlen ve bekle.

SONUÇ

“Kur’ân’dan Damlalar 1” kitabımızın devamı olan “Kur’ân’dan Mesajlar” kitabımızda da yine 40 makalede, Kur’ân içerikli konuları yorumlamaya gayret gösterdik.

Hazreti Muhammed’den gelen emanete sahip çıkarak, onu anlamaya, anladığımız kadarıyla anlatmaya çalıştık.

Amacımız, yazdığımız kitaplarla düşündürmeye, araştırmaya kapılar açmaktır.

İnsan, düşünmekten, araştırmaktan, asla vazgeçmemelidir.

İnsan, öncelikle kendi vücûdunun nasıl var olduğunu düşünmelidir.

İnsan kendini anlamaya, tanımaya gayret göstermelidir.

İnsan, yaşamın anlamını bulmaya çalışmalıdır.

İnsan, yaratılışının gayesini bulmaya çalışmalıdır.

İnsan, varlıkla olan bağıny anlayabilmeli ve asla yaratılan hiçbir şeye hor bakmamalıdır.

İnsan, kendi vücûdunun nasıl var olduğunu anlarsa, varlığın da nasıl var olduğunu anlayacaktır.

Görünen varlık elbette bir kaynaktan süzülüp gelmiştir.

İnsan da aynı kaynaktan süzülüp gelmiştir.

İnsan, görünen varlığın nasıl var olduğunu düşünmelidir.

İnsan, kendini ve varlığı okumalı, incelemeli, anlamaya çalışmalıdır.

Kim kendini okursa, muhakkak ki o kendinde olan ve varlıkta olan işleyişi anlayacaktır.

O işleyişi anlamakla kendi özünü ve varlığın özünü anlayacaktır.

İnsan; "Yâ-Sîn" olandır, yani kendi özünü anlayandır.
Varlığın özü ile kendi özünün aynı öz olduğunu anlayandır.
Yani kar taneciklerinin özünün su olduğunu anladığı gibi...
Kendi özünün ve cümle varlığın özünün tek öz olduğunu an-
layan "İnsan" makamına erişmiş olandır.

İnsan makamına erişen, İslâm makamına erişir.

İslâm olan, çevresine huzur sunar, sevgi sunar.

Hep dayanışma, yardım içindedir.

Hangi varlığa bakarsa baksın o varlıkla kardeş olduğunu bilir.

Her varlığın ardında olan özün Hakk olduğunu bilir.

Hiçbir zaman hiçbir varlığa zerre kadar zarar veremez.

Hiç kimseye kötülük yapamaz.

Çünkü İnsan makamına eren, Allah hakikatine erişmiş olan
kimsedir.

Çalıştığımız eserlerde, "İnsan-İslam" bağıni hissettirmeye
çalışıyoruz.

İnsan, vücûdunun sahibi olan, vücûdunda her an tecelli
eden, Allah hakikatini anladığında, İslam makamına erişecektir.

Bizler de çalıştığımız eserlerde bunu hissettirmeye çalışıyoruz.

Öncelikle kendimiz, düşünmeye, araştırmaya, eşyanın haki-
katine ermeye çalışıyoruz.

Yazılarımızı okuyan dostlarımıza, düşüncelere, araştırma-
lara kapılar açmaya çalışıyoruz.

Yeter ki insan, yaşamın anlamını bulmaya çalışsın.

İnsan görünen varlığın nasıl var olduğunu merak etmelidir.

İnsan, varlıkla olan birliğini, aynı kaynaktan yaratıldığını anla-
dığına, kendini bilme yolunda hakikatlere yavaş yavaş erecektir.

Makalelerimizde bunları hissettirme çalıştık.

Birbirimize ve varlığa olan davranışlarımız, merhamet üzere
olsun.

Birbirimize yardım için koşalım, birbirimize zulüm etmeyelim.
Gönüller Allah sevgisiyle kuşatılsın.
İlimden edebden hiç kopmayalım.
Sevgi, saygı, merhamet, tevazu gönüllerden hiç eksik olmasın.

31-03-2022